

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

Liber XVII. De personarum ex causa beneficiorum distinctione, & de
beneficiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

randi esse reditus quinquaginta ad minus librarum, pro quibus qui ita testantur, teneantur annuatim, si non ad sint ordinato. Et insuper statutum, ut hic reditus temporalis inalienabilis esset, & extra ordinem a leam obligationum & hypothecarum, post tempus ordinationis presbyteri, & pendente eius vita. Sancitum quoque in iure, ut si alterius episcopi iussu ordinandi generali episcopus sine titulo ordinet, ipse qui ordinauit, teneatur alere: si speciali iussu ordinet, is qui iussit. Quod si ordinentur a non suo episcopo, ex dimissione leu cum literis dimissoriis alterius diocesanos clerici, non qui ordinat: sed qui permisit ut ibi ordinarentur, alere debet, donec titulum vel beneficium nacti fuerint. *ca. si episcopus. ca. 7. de praben. in 6.*

2. ¶ Dehinc in maioribus scrutinium precedit ordinationem, per quod archidiaconus qui assistit episcopo, eidem dicit, *Postulas sancta mater ecclesia hunc diaconum vel subdiaconum, ad omnes diaconatus vel presbyteratus assumi: & interrogatus, num dignus sit responderet, In quantum humana fragilitas nosse sinit, se eum dignum arbitrari, c. vni. de scrutin. in ord. faciem.* Quomodo autem & quare fiat, ante indicauimus. ¶ Accedit sententia superioris, quæ accedere debet: alioquin si sine ea, ut si examinationem non fuerit passus, dicitur quis furtiue ordines suscipere, & castigatur, *tex. & gl. in c. 1. in ver. furtiue, de eo qui furt. ordin. suscep.*
4. ¶ Præterea in temporibus legitimis ordinatio fieri debet ab episcopis, nempe maiorum ordinum, tantum in ieiunio quatuor

temporum, & sabbatho ante dominicam de passione: minorum tamen fieri potest dominicis & aliis festiuis diebus, *c. 2. & 3. de temp. ordin.* in quibus maiores ordines non conferuntur ab episcopis, quamuis possint & tunc a sum. pont. conferri, *c. 1. eod.* Verum ordinatus a Papa, sine licentia sum. pont. ad superiores ordines non promouetur, *c. cum in distribuendis. eod.* Ceterum extra prædicta tempora ordinatus ordinis recipit characterem, sed non nisi penitentia imposta & ea impleta permittitur administrationi, *ca. consultationi, eod. ca. cum quidam, c. si. eod.* quia tempus non est de substantia ordinis, *glos. in d. ca. consultationi.* sed ex iuris postiuu constitutione. Et proinde transgressio punibilis, ut & animaduersione dignum est, si duo sacri ordines vno die conferantur, id enim & prohibitum quoque est, *c. literas, ca. 13. eod.* & qui contulit episcopus etiam mandato Metropolitanum, a potestate conferendi suspenditur, *ca. dilectus. c. 1. 5. eod.* Et furtiue etiam quis ob id dicitur ordinatus, *c. 3. & fin. de eo qui furti. ordin. suscep. lib. 5. Decret. tit. 30.*

¶ Obseruandum in quoque est, ut ordines serie & gradatim, non inuerso ordine conferantur, *can. sollicitudo. 5. 2. dist.* Qui enim id molitur, penitentia subiciendus est, postquam ordo prætermittitur suppleri potest, *c. 1. de cler. per fals. promot. li. 5. Decret. tit. 29.* Inordinate tamen ordinatus suspendendus, & interim suspendendus, *ca. saloniense, 63. distinct.*

DE PERSONARVM EX CAUSA SA BENEFICIORVM DISTINCTIONE ET DE BENEFICIIS. LIBER XVII.

Tractandorum in hoc libro summa. Cap. 1.

1. Methodus future tractationis de beneficiis.

Ed in hæc hæc tenus dicta sufficiant speciali nota, de personarum ecclesiasticarum distinctione, & earum quæ aliquid ecclesiasticum pertractant. Nunc operæ pretium est, ut quia in beneficia generaliter incidimus, de illis in vniuersum quædam persequamur, ut facilius personarum beneficiatorum dignitates & iura appareant. Dicemusque quid beneficium, eius species & nomenclaturas, erectiones, extinctiones, collationes, & prouisiones, & quæ in his, qualesve personæ considerandæ: Et de vacatione, & iudiciis eorum. In quibus quantum assequi potuimus, Deo iuuante, ea quæ vsui quotidiano necessaria videbantur, & quibus egemus circumcisissimis fimbriis, quas poteramus explicare, transtulimus.

De Beneficii finitione. Cap. 2.

1. Beneficii appellatio lata.
2. Beneficii ecclesiastici definitio.
3. Beneficium habet distinctam portionem.
4. Beneficium improprie dicitur sine fructibus & redditibus. Canonici ad effectum & in herba quis, nec proprie canonici, nisi ad effectum, eod. Canonatus diu non potest esse sine præbenda. eod. Qui habet beneficium in expectatione, non permutat illud. Mandatarij non sunt beneficiati quando in expectatione, eod. Beneficium ecclesiasticum constat officio diuino, & redditibus. Beneficia ecclesiastica nec emi, nec vendi possunt, quare. Beneficia cum quibus oneribus dari possunt. Beneficia ecclesiastica gratis conferenda. Beneficiatorum quale est officium diuinum in iure. Horas canonicas, seu officium diuinum non dicitur beneficiarius, an teneatur ad restitutionem fructuum ex beneficio perceptorum. De residentia, seu assiduitate beneficiatorum in loco beneficii. Beneficium omne, etiam minimum, exigit residentiam. Residentia in loco beneficii quando excusatur, & 14. Episcopo assidens excusatur a residentia, & percipit fructus sue canonice, exceptis diariis. Beneficia perpetuo, non ad tempus possidenda dantur. Beneficium curare nemo cogitur, eod. In commendam quæ beneficia ad tempus dantur. Beneficium ecclesiasticum non datur iure hereditario proximis. Beneficiarius de fructibus beneficii testatur in Gallia.

19. Beneficia ecclesiastica conceduntur, laici interdum eorum capaces.

20. Beneficia teneri non possunt sine canonica institutione.

21. Beneficii ecclesiastici veri nota.

Quemadmodum in sacerdotii appellatio arcta nimium videtur, ad significandos eos, qui ecclesiastica bona in titulum possident, utpote quod omnes non sint sacerdotes: ita & beneficii nomen latius est, & ad alia, quam ea quæ conceduntur & ecclesiasticis personis conuenire possunt, pertinet. Beneficium namque largitionis est species, & beneuola concessio gaudium tribuens capienti, capiensque tribuendo, *§. 1. in quib. cau. seu. amita. Seneca, li. 1. de benefic.* Quia finitione & beneficium principis contineri potest, quod latius interpretari debemus, *l. si de constitut. princ. in P. ca. cum dilecti in fine. de donati. c. olim. de verb. signif. item & auxilium legis, quod & beneficium dicitur, quale restitutio in integrum. l. in uores. 8. de restit. in integ. epistola Adriani & feuda seu clientelæ, sape in libris Feudorum, ut in de duo fratrib. de nouo benef. in ues. commodatum, in commodata. §. sicut commoda. relictum & donum omne, c. cum liberum. de sepultur.* Et proinde illa quoque finitio improprie transferatur ad ecclesiastica bona, quæ nomine beneficii dicuntur: quia latior suo finitio, contra regulas finitionum, *l. 1. §. dolum. de dol. P.* Tum etiam quod feudalis illa beneficii finitio non possit quadrare ecclesiastico beneficio, bona tamen cum uenia eorum, quibus diuersum placuit. Quorum ex albo est Paulus Romanus antiquus interp. in trac. de 7. entio. eccles. qui ait, beneficium dici, quod bona faciat: alii autem ad hoc omnino transferunt, ut Panormitanus in c. ad audientiam, de prescri. & cap. vni. de commo. Polynthea tract. de benef. Ioannes de Selua tract. de benef. par. 1. q. 1. Proinde diuidimus beneficium, in ecclesiasticum, de quo locuturi sumus, & non ecclesiasticum, de quo alibi. ¶ Beneficii itaque ecclesiastici alia erit finitio, ut sit distincta, & spiritali muneri coniuncta iurium ecclesiasticorum portio, certis ædibus factis in hoc assignata, ut perpetuo per clericos ad vitam utenda clerico legitime assignetur. ¶ Distincta in portio est in primis: nam antequam distinctio fiat, non est beneficium, *ca. ex parte Assens. de concess. præben.* Diximus autem & paulo ante quomodo distincta sunt beneficia, & decimæ per summos pontifices, per loca, & regiones per Euaristum & Dionysium Portio porro hæc, fructus continet. ¶ Ideo beneficium sine fructibus improprie est, *cap. si quis obierit, 1. quæst. 2. Panormitan. cap. de multa, de præben. vide Gemef. ad reg. cancell. de anna. possessor. cap. relatum, de præben.* Quare canonicus creatus sub spe, seu, ut dicunt, cum expectatione præbendæ, qui dicitur canonicus in herbis receptus. Item man-

mandatarii Apostolici, in ecclesia ubi completus est numerus canonicatum, vel prebendarum non vacantium, non censentur beneficiari, nec capiunt diaria, seu quotidianas distributiones, nec annonam, quam grossam vocant, vel de mensa, vt conclusum in Rota est in *decis. Rote*, 445. tit. de *prob. in nouis*. S. ibi scribit & Ioan. Staphileus auditor quoque Rotæ, in *for. gratiar. expectatiuar.* & Panormitanus in *ca. cum Martinus. d. consil.* Quamuis enim prebenda possit esse sine canonicatu, & super specula, de *magistr.* & d. c. cum *Martinus*, tamen canonicatus sine prebenda esse non potest, *cano. si quis obiecerit*, l. 9. 3. & *can. relatum, de prob. nascitur*: namque prebenda ex canonicatu, tamquam mater ex filia, d. c. *relatum*, & *ca. dilectus, de prob.* Atque ideo episcopi sine episcopatu, vt comites Palatini sine comitatu, improprie dicuntur episcopi, & comites. *Lafon in lid. quod, num. 2. 3. de leg. 1.* Vt & alio nomine tenentur tales. *vide gloss. in can. pudor, 32. q. 2.* Accedit, quod qui habent canonicatum sub expectatione prebendæ, non habent in re, sed ad rem. *ca. fin. de concess. prob. in 6. ca. quondam, eod.* Nec qui huiusmodi habent expectatiuas, possunt beneficium expectatum (cum beneficiari non dicantur) cum alio permutare, vt tunc interpretet. *Doct. in ca. vni. de rer. permitt. in 6.* quia nec ius ad rem permutari potest, secundam Fridericum de Senis in *tractat. permitt.* Quocirca quamuis iure communi nemo possit habere duo beneficia, cum animorum cura, vt pote incompatibilia, *tot. decis. 445. in nouis, ca. dudum, de elect. c. de multa, de prob. ap. Gregor. ca. gratia, de rescript. in 6.* tamen qui vnum cum cura habet, potest nihilominus aliud per mandatum impetrare, nec primum ideo vacat, nisi consequatur re ipsa quod expectat. *c. non potest, de proben. in 6. gloss. in clem. si plures, eod. in consil. Ioan. 2. 2. in c. exsecrabilis, de proben. in extrauag. communis.* ¶ Dicitur in finitione postea, quod hæc portio beneficiaria sit spirituali muneris coniecta, quia duo sunt que faciunt beneficium, diuinum obsequium & prolevarum: *can. si quis obiecerit, l. 9. 3.* Et merito ecclesiastici proventus illis subtrahuntur, quibus subtrahitur ecclesiæ communio. *c. pastoralis, de appella. cum non detur beneficium, nisi propter officium, quod qui non exequitur, & priuari beneficio debet, c. fin. de rescript. in 6. cano. eos, cano. si quis sacerdotum. d. distinct. cano. eos qui post diaconatum, 32. distinct. cap. laicos, de cleric. ex communi. num. 1.*

¶ Hinc colligere facile est, omnem portionem pecuniariam, & nundinationem a beneficiis conferendis, vel transferendis procul ablegandam: ecclesiastica quippe hæc munera diuini iuris sunt, nec mercede vel pretio comparari possunt citra labem & notam simoniae. *Alinum 8. can. sanctorum. 1. quæst. 1. can. quam pie, l. 9. 2. cano. si quis obiecerit, l. 9. 3. c. fin. de pact. ca. conuulere, de simo. ca. constitutus, & c. ueniens, de transactio. Neq; sacra in commercio hominum sunt. *Inter stipulantes, §. sacram, de verb. obl. g.* Expl. cat autem Iohannes a Selua illam questionem, Num beneficium sit quid spirituale, quam ideo consilere potes, in *1. part. tract. de benefic. quæst. 7.* ¶ Recipitur in nihilominus expressio oretis in collatione eius quod inest nature beneficii, veluti si Theologia lectura conferatur cum onere lecture, residentie, & prædicationis verbi Dei. *gloss. in sequitur, versificationes, vers. c. alter, in verbo voluerit, de collat. in pragmat. sanction. Sic & de aliis quibusdam, quæ possunt tacite exprimi sine vitio simoniae. cap. significasti, de election. Vt & Deus sub conditione duo Petro dixit: *Si diligis me, pascue oves meas?* Et vt plerumq; quæ tacite accedunt, nominata, seu expressa non efficiunt. *Imitatio, §. sub conditione, de tutel. confer. c. ad hæc, de prob. apud Greg. nec sibi conferre, c. final. de Instiuit. c. prefati, de collatio. in conc. ord. ¶ Prætereundum ¶ porro non est diu num officium dici, quod beneficiatis ad hæc, horas canonicas, seu ex regula precatones. *c. 1. de celebrand. miss. ap. Gregor. & in Clemen. & extrauagant. commun. can. fin. 92. distinct. Panormit. in dict. c. 1. num. 7. de celebrand. miss.****

¶ Defenditurque Calderius, in *d. c. 1. de celebrand. miss.* clericum nulla rationabili causa excusatum, non exsequentem hoc pensum, id est, non dicentem horas canonicas, teneri ad restitutionem fructuum ex beneficio perceptorum: quia, inquit, propter non residentiam priuatur clerici beneficio, & eius fructibus, *c. vni. de cleric. non resident. in 6.* & datum ob causam, causa non secuta, repeti potest. *l. 2. §. fin. de donati. & 10. v. de condit. ob caus. dat.* Quam tamen opinionem iure non sequitur Cardinalis, cuiusque allecla Panormita. Sed cum distinctione, de qua

in cap. 1. de celebrat. missa. numero octauo, tractat Panormitan. Cum quod omittentibus diuinum officium alia penitentia imponatur, *can. si quis in clero, 7. q. 1.* tum etiam quod diuinum hoc officium non fuerit sola causa instituenti beneficii, sed vt pauperes clerici de patrimonio Christi nutriti mendici non sint. *ca. 2. de prebend. cano. diaconi, d. 9. distinct.* Et certe alia sunt officii presbyteralis præter preces, vt diximus, veluti sacrificium missæ, exomologeses, & similia. Quo fit, vt etiam ego istorum postrema subscribam sententia. Porro quomodo, & quo ritu dici debeant horæ canonicæ, & in quo versentur, iura expriment, in *can. penul. 12. distinct. clem. ult. de celebr. miss. titu. quomodo diuinum officium dicendum sit, cum 4. seqq. in pragmat. sanctio. & titu. qual. hora dicent. sunt extra. chr.*

¶ Adiciamus ¶ finitioni deinde, portionem hanc esse certis ædibus assignatam, ex quibus nascitur titulus & nomen beneficii: ad hoc caput refertur dotatio ecclesiæ. Proinde quia ædibus assignatur portio, exigimus in beneficiariis, in illis assiduitatem seu residentiam ne conductitis presbyteris ecclesiæ committantur, *c. penult. & fin. 12. q. 2. c. quoniam, ne præ. vic. suas, & vt fiat satis voluntati fundatorum. Quæ si omittatur contumaciter, inducit beneficium priuationem, ca. 2. & c. ex tua. & ca. relatum, de cleric. non resident. c. conquerente, ca. ex parte, eod. tit. omne enim beneficium, quantumvis sit minimum, exigit assiduitatem iure communi. *c. quia nonnulli, & c. quia in tantum, & fere tot. tit. de cler. non resid. c. ex parte, de offic. vicar. ca. peruenit, de appella. ca. sanctorum, 70. distinct. ca. exsecrabilis, circa finem, de prebend. in extrauag. commun. Sic Iustinus Cæsar, l. generaliter sancimus, l. 40. de episcop. & cleric. C. sancit, eos tantum clericos & monachos immunitatis beneficio a cura & tutela gaudere, qui apud sacrosanctas ecclesias, vel monasteria permanent, non vagantes, & qui circa diuina ministeria non sunt desides: *Cum propter hoc ipsum, inquit, illis indulgeamus beneficium, vt aliis omnibus derelictis. Dei omnipotentis ministerio inhereant.* Apud Liuium lib. 5. *Camillus dixit. Flammio Diali, noctem vnam manere extra urbem, nefas est.* Potuit tamen collegium Pontificum ex causa gratiam facere, iuxta ea quæ tradit Corn. Tacit. lib. 3. *annal.* his verbis: *Et quando de religionibus tractabatur, dilatum nuper responsum aduersus Seruium Mæluginem Flaminem Dialem, promisit Cæsar: recitauit decretum Pontificum. Quoties valendo aduersa Flaminem Dialem accessisset, vt Pontifici maximi arbitrio, dumne plusquam biuicium abesset: dumne diebus publici sacrificii, neuisapuis quam bis, eundem in annum. Quæ principe augusto constituta satis ostendebant, annuam absentiam, & prouinciarum administrationem Dialibus non concedi.***

¶ Neque tamen me lateat, contentia quadam, quam tulerat consuetudine & statuto ecclesiarum, quædam beneficia esse, quæ assiduitatem non exigant, *ca. cum iam dudum, de preben. quando indulget pluralitas beneficiorum, vel si vni fit ex causa, late per gloss. §. sed & insuper in ver. pluralitatis, de collat. in pragmat. sanctio. c. exscripto, §. 1. de prob.* ¶ Scio ¶ & casus esse, in quibus vna absentia ab episcopis, & tunc conceditur, vt ei qui in feruitio episcopi est, qui omnes proventus nihilominus accipit, exceptis quotidianis distributionibus, vel diariis. *c. de cetero, de cleric. non resident. c. ad audientiam, eod.* Et quoque qui familiaris Papæ est, indulgetur, *ca. cum dilectus, 14. eod.* & eis qui studiorum causa, ex consensu, & licentia episcopi ab sunt, *ca. relatum, eod. tit. c. super specula, de magistr.* dammodo in ciuitate, vel loco ubi legitur publice resident, non aliter. *c. tua fraternitatis, de cler. non resid.* Excusantur & infirmi, ecclesiæ negotiis vacantes, de quibus & quando recipiunt distributiones quotidianas, & integros fructus, tractatur in *clem. 1. de cler. non resid. & c. cum non deceat, de elect. in Clem.* Qui tamen omnes, non obitante priuilegio, si ecclesia patiatur ministrorum defectum, reuocari ad ecclesiam possunt, *ca. ex parte, eod. tit.* alioquin ex fructibus beneficiorum tantumdem impenditur, quod sufficiat ministris subrogandis, referuato absentibus residuo. *ca. pen. eod.*

¶ Meminimus ¶ subinde in finitione, perpetuo apud clericos istam portionem remanere beneficii, vt ostendamus beneficia in perpetuum vendi, non ad tempus concedi, vt possessores non possint ad cessionem cogi. *ca. fin. de cleric. egrotan. c. vni. de capell. monacho, lib. 6. c. scriptis, c. qualiter, can. quamuis triste, 7. q. 1.* Neque alius viuente titulado in locum eius subrogari, non secus, quam matrimonio constante, alius non potest in locum coniugis subrogari, *cano. sicut vir, 7. quæst. 1.* quia nec matrimonium ad tempus contrahi potest. *c. fin. de cond. appof.* Nec alii quidam actus le-

gicimi. *l. actus legitimi, de regul. iur.* Sed nec inter ethnicos olim licuit apud Romanos cuiquam vno Pontificatum adimere, quantum ais feclerato: ideoque Iulius Cæsar recufauit pontificatum Lepidi, eo viuento, fibi a populo oblatum. *Dion. Cassius libr. 49.*

¶ Neque tamen ignoro, ob singularem summam potestatem, quæ Pontifici maximo conceditur, licere Papæ ad tempus etiam conferre beneficia, quod dicimus dare in commendam, *ca. si gratioso, de rescript. eumque posse permittere beneficia, retinere vique ad voluntatem sui beneplaciti, c. pastoralis, 7. q. 1.*

¶ Ceterum tamen verba illa finitionis, per clericum ad vitam vendenda, edocent clericum non posse ultra vitam fructibus gaudere, vel de illis vltima voluntate disponere, *ca. 1. & 2. ca. cum in officio, de testam. c. pen. de pecul. cler. vel eius proximos iure successione beneficium nancisci, ca. 1. de success. ab intest. auct. licentiam, de episc. & cler. C. nam sanctuarium Dei iure hereditario obtineri non potest, c. consuluit nos, de iur. patron. can. Apostolica, 8. q. 1. c. ex transmissa, de fil. presbyt. c. ad exstirpandas, eod.* ¶ De fructibus tamen perceptis posse nunc beneficium testari, ait Ioan. Andreas, *in gl. c. presenti, de offic. ordin. in 6. Quod negat fieri debere Panormitan. in c. si. de pecul. cleric. vide & eundem in c. cum in officio, de testam. Sequimur in Gallia tamen Andream.*

¶ Inducant tamen & postrema finitionis verba, beneficia non nisi clericis conferri posse, atque laicos prorsus eorum esse incapaces, *c. cum adeo, de rescript. ca. ex literis, de trans. ca. 2. de institut. clement. quia contingit, §. ut ante, de religio. domi. iure communi videlicet. Nam & speciali priuilegio laici possunt possidere beneficia: vt notant Innocentius, & Abbas, alique, in cap. quanto, de consuet. gloss. in cano. bene quidem, 96. distinet. in verb. prater Romanum. Stenri & in multis regni sui ecclesiis rex noster canonicus est. Et beneficia possident ecclesiastica ex priuilegio Senatores curiæ consilii magni, etiam vxorati. Et hæc omnia obtinent, dummodo legitime fiat institutio. ¶ Nam tamen beneficium sine canonica institutione obtineri non potest, & ab eo qui potestatem habet conferendi. ¶ Sicque tamen in summa Panormitanus, consil. 47. quod incipit, *Alud queritur*, beneficium ecclesiasticum sex notis cognoscitur. 1. vt iure communi conferatur a potestatem habente, 2. vt qui confert, nihil possit iure sibi ex eo retinere, 3. vt tantum de eo clerico prouideri possit, 4. quod habeat aliquis spiritualitatis annexum, 5. quod sit perpetuum, 6. quod omnis pactio, seu fundatio resciliatur, de quibus & Ancharanus, in regul. primâ de regul. iur. in 6. q. 1. & Decus in rubrica de rescript.*

De diuersa Beneficiorum nomenclatura, vnde personæ ecclesiasticæ diuersas appellationes capiunt. Cap. 3.

- 1 Beneficiorum ecclesiasticorum diuisio in proprie & improprie beneficia. *Proprie beneficia maiora, & minora que eod. Prælati appellatio non pertinet ad ecclesie rectorum simplicem, eodem.*
- 2 Beneficiorum 3. diuisio, in habentia curam animorum, & non habentia. *Cura animorum quid eod.*
- 3 Beneficia cum cura non nisi presbyteris actiua, vel qui intra annum tales fiant conceduntur.
- 4 Curionis officium.
- 5 Curata beneficia ratione iurisdictionis qua habeant.
- 6 Beneficia non curata, simplicia dicta.
- 7 Beneficia regularia & non regularia que, & ex prescriptione talia. *Beneficia regularia regularibus, secularia secularibus debita, eodem.*
- 8 Commenda, vel beneficium in commendam datum quod.
- 9 Beneficia duo, vnum in titulum, aliud in commendam habere quis potest.
- 10 Commendatur beneficium dupliciter, in utilitatem ecclesie, aut propofiti.
- 11 Beneficia villa murata, & non murata. & quibus villa murata conferri possunt.
- 12 Villa murata que dicitur.
- 13 Beneficia alia ecclesie collegiata, alia non collegiata.
- 14 Ecclesia simplex, vel capella que. *Collegiata ecclesia que.*
- 15 Ecclesia conuentualis, religiofa, monasteria, canobia.

- Ecclesia cathedralis que, eod.*
- 16 Beneficia alia cum dignitate, alia cum personatus, alia cum officio, administratione, præpositura.
 - 17 Dignitas ecclesiastica & alia quid.
 - 18 Beneficia nominata, & innominata que. *Assisti ecclesiarum qui, eod.*
 - 19 Beneficia electiua, & non electiua que.
 - 20 Beneficia patronata, & non patronata.
- ¶ Ed tamen vno modo beneficia appellata sunt, sed variis, & proinde personæ quæ ea possident, varie quoque nuncupata. Aperiarius igitur necesse est diuisiones eorum. Prior, quædam proprie beneficia, quædam improprie dicta. Proprie dictorum beneficiorum, alia maiora, alia minora vocantur. *c. penult. de verb. sign. in c. maioribus, de præben. Inter maiora, summum Pontificatus, qui & beneficium dicitur, c. 1. de maled. cano. clericos. §. Pontifex, 21. dist. cano. & can. nemo sacerdos, 22. distinet. Maiora a minoribus ex eollatione distinguuntur. Et certum est quoque, quæ nomen habent prælaturæ, maiora dici posse, vt pontificatum summum, patriarchatum, archiepiscopatum, episcopatum, abbatiam; prælati autem appellatione non continentur ecclesiarum rectores. gloss. per textum in clem. dudum, §. nos autem, in verb. prælati, de sepult. in clem.*

¶ Tertia tamen distinctio, vt alia beneficia habeant curam animorum, alia minime. *ca. cum singula, de præben. in 6. ca. de multa, eod. ca. cum satis, de offic. archi.* Cura animorum dupliciter consideratur, vt notat Innocentius, in dicto cap. cum satis. Primum, quando is, qui beneficio præficitur, tenetur sacramenta præbere certis personis, nempe parochianis eius loci: item prædicare, proponere verbum Dei, confessiones audire. *clem. dudum, §. verum, de sepult. apud Greg. c. 2. de paroch. c. omnis viri, que sexus, de penit. ca. placuit, de penit. dist. 6. ¶ Quocirca tamen ista beneficia requirunt præfectos esse actiua sacerdotes, seu presbyteratu insignitos, vel quales fiant post adeptum sacerdotium intra annum. cap. licet canon., de elect. in 6. Non enim aliter possunt deseruire beneficio, ligare vel soluere, vel pascere, nisi potestatem acceperint. Anus autem computandus ex eo tempore, eum quis adeptus est pacificam beneficij possessionem, vel per eum stetit quominus haberet. Et cessante alio legitimo impedimento promotionis ad presbyteratum. c. commissi, de elect. in 6. vide qua late de his tractat Rebuffius, in praxi benef. in tit. de non promot. intra annum, quam priua. vel excus. censetur. & in tit. de dispensa. de non promovendo. Vocamus hos beneficiatos, rectores, curatos seu curiones, vicarios perpetuos, pastores, vt suo loco diximus. ¶ Pastoris tamen officium legendum apud Ezechiel. c. 3. ¶ Secundo tamen curata beneficia dicuntur, respectu curæ iurisdictionis contentiosæ seu forensis, quæ beneficiis quibusdam annectitur. c. exsecrabilis, §. fin. de præben. in extrau. commu. c. dudum, de elect. in 6. Huiusmodi cõpetit visitare, inquire, procuraciones recipere, suspendere, absoluerè, excommunicare, & absoluerè, d. c. dudum, que etiã sine beneficio aliquando possunt, nota. in c. cum satis, de offic. archi. c. 1. eo. Non curata beneficia sunt, quorum præfecti prædicta munera non habent, sed horis dicendis tantum obstricti sunt, c. 2. de institut. Dicta beneficia simplicia, c. fin. de præben. ap. Gregor. Ex his duobus composita beneficia, quæ principaliter sine cura sunt, vt prioratus, sed habent annexam curam animarum, pro qua habent vicarios perpetuos. ca. super eo, c. 6. eo in 6. ca. exstirpanda, §. quia vero, eo. tit. ap. Gregor.*

¶ Quarta tamen diuisio, beneficiorum alia esse regularia, alia secularia: regularia regularibus, id est, monastici instituti personis debentur: secularia aliis clericis secularibus, id est, qui monasticam vitam vel regulam non sunt preffessi. c. cum de beneficio, eod. in 6. §. statimus, de colla. in concordatis. Gallie. & sum. Pontif. Clem. 1. de elect. apud Clem. Hæ qualitates beneficij, vt plerunque accedunt ex præscripto foundationis, si in ea regularibus deputetur personis vel secularibus. gl. in §. idem ordo, in verb. regularibus, de colla. in pragmat. sanctioni. Ioan. de Sel. in tractat. de benef. q. 4. num. 17. Interdum tamen regularia a secularibus, & contra secularia a regularibus possidentur personis legitime, per prescriptionem quæ recepta est, si per quadraginta annos continuos secularis ecclesia a regulari persona sit possessa: vt tunc immutata censetur qualitas, & censeatur regularis, hoc est, quæ a regularibus possit haberi. Et contra, si regularis per tot annos a seculari sit possessa, nota, in decisio 32. incipit dubitatum, in nouis, Ioan. Straphil. tractat. de lite. grat. & form. exspecta. forma 8. nam ordinarij iuris est quadraginta annorum tempus sufficere in prescriptione rerum ecclesiasticarum inter ecclesias. ca. de quarta, de rescript. c. cum ecclesia, de cau.

de casu possessione beneficii concurrat cum tempore titulus, id est, institutio & bona fides: alioquin enim non mutaretur qualitas beneficii solo tempore, ut pote substantialibus deficientibus præscriptionis titulo & bona fide. c. vigilans, de præscript. late docet in specie propoſita Rebuffius in §. volumus, de collat. in concordat.

8 Gall. in ver. regularia. ¶ Porro ¶ ex regularibus & secularibus beneficiis, tertia quedam species constari potest beneficiorum in commendam, ut dicimus, datorum, quando sum. Pontifex ex privilegio regulari personæ beneficium dat seculari: vel contra, seculari regulari. ¶ Hinc ¶ intelligimus, quod circumfertur, duas ecclesias aliquem habere posse, in titulum vnam, aliam in commendam. can. qui plures, 21. q. 1. c. nemo deinceps, de electi. in 6. ubi glo. in ver. commendare, plura tradit, de commend. ¶ Commendantur ¶ autem ecclesiæ bifariam, aut in vtilitate ecclesiæ, aut in vtilitate commendatarii: in primo casu non est titulus beneficii, sed potius custodia, a qua quis remoueri potest. Diuersum in secundo, ut explicat late Gomeſius, in reg. cancell. de publico. res. gna. q. 4. ¶ in regu. de trienn. possess. reg. 5. & gloſſa pragmaticæ sanctionis concilii Basiliensis, gloſſa in §. licet, in ver. euidenti causa, de

11 electi. in pragmat. sancti. ¶ Alia ¶ quinta diuisio seu distinctio a loco, ut alia dicantur villæ muratæ, alia non muratæ: sic enim expedit distingui ob præficiendorum distinctionem. Nam quæ villæ muratæ sunt, non possunt conferri in Gallia, nisi graduatis in aliqua probata Academia, aut qui triennio saltem in Theologia, aut in altero iurium, ciuilibus vel Pontifici, aut in vtroque studuerint. §. statumus, in 2. de collat. in concord. §. in ecclesiis, de collat. in concil. Basiliens. seu pragmat. sancti. ¶ Constit. reg. ¶ Villæ ¶ hic nomen, more Gallico, pro ciuitate intelligitur, vel oppido muris cincto, populoso. Sicuti & in iure Pontificio aliquando, ut in c. venerabilis, ca. 2. 3. de censib. lib. 3. Decret. titu. 29. ¶ in c. ad audientiam, in 1. de ecclesi. adifica. non pro villa rustica, vel edificio rustico, ut apud Latini sermonis auctores, apud quos, Varrone teste, lib. 1. de re rusti. cap. 2. villa quasi villa, a vehendo: quod in eam fructus ex agro inuehantur, & inde in urbem euehantur. Ioannes 22. sum. Pontifex, ca. saluator, de præben. in extrava. communib. ciuitates videtur eas tantum nominare, ubi episcopus sit. Alii autem videntur muratam villam dicere, in qua sit mercatus, & nundinæ: quod certe non est verum perpetuo.

12 ¶ Sexta ¶ diuisio, alia esse beneficia ecclesiarum collegiatarum, alia non collegiatarum, quæ & simplices dicuntur ecclesiæ: quarum differentiam vel patroni solius diuersus assensus indicat. ca. nobis, de iur. patron.

13 ¶ Simplex ¶ ecclesia & capella dicitur, in qua vnus, vel duo, vel plures clerici ordinantur, non vt corpus faciant vel collegium, qui nec sydicum, nec sigillum commune habent, c. dilecti, de excess. prælat. non enim omnis adunatio clericorum facit collegium, a loquuntur ubique essent collegia. Vix enim potest esse presbyter seu sacerdos sine duobus vel vno clericis, qui secum plallant, & in altari administrant, erudiantque filios parochorum. ca. vnusquisq. de vita & honestat. cleric. Qui tamen collegium non faciunt: quia in collegio faciendõ forma exigitur superiorisque licentia. l. 1. de colle. illo. in P. l. 1. §. quib. permittum est, quod cuius vnusquisq. nomi. in P. Nec numerus personarum eum constituit, cum sufficiant tres in eo constituendo, c. 1. de electi. ap. Greg. 1. Noratus, de verbo signif. & per vnum ius collegii retineri possit. l. 1. §. sicut, quod cuiusque, vnusquisq. nomi. in 1. ¶ Porro ¶ ecclesiæ collegiatæ, regularium personarum dicuntur conuentuales, c. nobis, de iur. patron. cenobia: alia capitula. Panorm. in c. edoceri. & ca. capitulum, de rescript. Omnis ecclesia cathedralis collegiata est: quia episcopus caput, membra, & consilium eius, capitulum, quod debet in institutione & destinatione clericorum adhibere secum, ca. nouit, c. 4. & c. quanto, §. de his, que sunt, a prælat. sine conscript. lib. 3. Decretal. tit. 11. Card. in clem. ut ii. col. 3. in 2. questio. de stat. & qual. quanquam omnes ecclesiæ collegiatæ cathedrales non sint.

14 ¶ Septima ¶ diuisio, vt alia dicantur habere dignitatem, alia personatum, quedam officium, administrationem alia, alia præposituram, c. 1. de consuetud. in 6. ca. de multa, de præb. c. exsecrabilis, eo. in extrava. communib. quorum differentiam vide apud Siculum, Ab. Panorm. in c. de multa, in 1. de præb. & Archidiacon. in c. 1. de consuetud. in 6.

15 ¶ Dignitatis ¶ nomen potest late accipi, pro qualibet prerogatiua in ecclesiâ, quæ alio nomine personatus dici potest. gloſſa. i. in c. quia nonnulli. & in ca. ad auer. de rescri. & in ca. de multa, de præben. Verum singulariter dignitas dicitur, facultas administrandi in aliqua ecclesiâ cum aliqua iurisdictione.

ne, gloſſa. & Archidiacon. in d. c. 1. de consuet. tutius tamen erit in vi istorum nominum, dignitatis, personatus, officii, sequi mores ecclesiasticum, & in qua significatione, sententia, & obseruatione huiusmodi sunt nomina. Inter dignitates ea quæ præest, dicitur prælatara, quare episcopus & abbas prælati erunt, c. 2. de iudic. apud Gregor. de his in iur. de regia ad prælatu. nominatio. in conuentio. Gall. & Pontificis summi.

18 ¶ Octaua ¶ beneficiorum diuisio, vt alia sint nominata: alia innominata. Innominata dicuntur, quæ generali tantum nomine beneficii significantur, vel canonica, vel præbendæ. c. ex multis, §. constitutumus, l. q. 3. Sunt & inter innominata, quæ possident aduſſi dicti, in ecclesiis, de quib. in c. pen. de cler. non resid. & quæ habent in ecclesiis in minoribus constituti, quæ vocantur tituli, c. 2. de præben. Nominata ea dicuntur, quæ vltra generalem appellationem beneficii, proprio nomine intelliguntur, vt episcopatus, patriarchatus, abbatia, cura animarum, prioratus, & alia similia.

19 ¶ Nona, ¶ alia esse beneficia electiua, ad quæ per electionem quis vocatur: alia ad collationem pertinentia. c. cum in illis, c. 16. §. illis vero, de præb. in 6. Et electiua dicuntur, quæ facta electione exigat confirmationem superioris. glo. in clem. quia contingit. §. ut autem, in ver. electio. de religio. domi. Card. in clem. 1. §. ad hoc, de præben. Per electionem electus consequitur ius habitum in prælatara: per confirmationem, exercitium illius acti. nota. in ca. quanto, 6. 3. distinct. Cyn. & Bart. in l. priuatorum, de iuris. omn. iudic. c.

20 ¶ Subinde ¶ decima distinctio, vt alia sint patronata, alia sine iure patronatus, libera in collatione ordinarii. Patronatum est beneficium, ad quod vacatione adueniente, præsentat idoneum clericum episcopo patronus, & sine cuiusque præsentatione recte non instituit episcopus, can. decernimus, l. 6. q. 7. præterquam in casu negligentia: patroni, & si per eam deuoluatur potestas ad eum vt superiorem, & aliis casibus, de quibus proximo agetur capite Deo fauente.

De Iure Patronatus ecclesiæ Cap. 4.

Lib. 3. Decretal. tit. 38.

- 1 Ius patronatus ecclesiasticum quid.
- 2 Ius patronatus ecclesiasticum adheret spiritualitati. Ius patronatus quare exigit institutionem episcopi.
- 3 Ius patronatus per se vendi non potest, vel cedi.
- 4 Ius patronatus in diuisibile, & quomodo ad plures heredes hoc ius pertineat.
- 5 Patroni plures in presentando debent conuenire.
- 6 Patronis pluribus existentibus, a maiori parte eorum presentatus instituendus est.
- 7 Ius patronatus honorem habet in prerogatiua presentandi. Presentatio patroni requiritur in patronato beneficio conferendo, eod. Presentatio quale ius conferat presentato, eod.
- 8 Beneficia & ecclesiarum cura ad sollicitudinem pertinent episcopi.
- 9 Patronus scriptum presentare non potest. Episcopus sibi conferre non potest beneficium, eod. Ex patronis pluribus vnus illorum ab aliis presentari potest, eod.
- 10 Presentatio instituendi, & per patronum, & per procuratorem eius fieri potest, & per literas.
- 11 Patroni laici, & clerici: & intra que tempora presentare illi debeant. Patroni clerici non variant in presentatione. laici contra, eodem.
- 12 Patronus laicus variare potest tantum, antequam vnus ex presentatus instituat, non postea.
- 13 Presentato indigno per laicum, eorepudiato intra tempus quadrimestre patrono datum potest laicus alium, & alios presentare: nec repudiato indigno episcopus pleno iure potest conferre. Contra, si presentetur indignus a patrono ecclesiastico. Oeconomus datur ecclesiæ vacanti ab episcopo pendente tempore presentandi, eod.
- 14 Presentandi ius quando adimitur patronis, & plena collatio ad episcopum pertinet.
- 15 Ius patronatus quibus modis in perpetuum amittitur.
- 16 Iure patronatus priuatur, qui episcopum curauit occidi.
- 17 Ius patronatus non amittitur ex condemnatione criminis in alio, quam in proprium episcopum admissi.

- 18 Ius patronatus quibus modis acquiratur.
 19 Iuris patronatus onera.
 20 Patronus ecclesie tenetur congruum ei redditum assignare, aut supplere.
 Patronus dicitur defensor, aduocatus, vicedominus, custos, gardiam habens ecclesie sue, eod.
 21 Patronus in casu inopia, & liberi eius alii debent ab ecclesia patronata.
 22 Instructio presentati cur exigitur episcopi.
 Instructio debet fieri necessario idonei presentati, aliter recurritur ad superiorem, eod.
 23 Institutionis, significationis, & acceptationis, & cum collatione differencia.
 24 Sede vacante capitulum beneficia vacantia non confert, presentatos tamen instituit.
 25 Patronata & familiaria fuisse ceteris sacerdotia.

Definiuntur interpretes, hanc finitionem tradit & latissime explicat Rochus, in tractat. de iure patrona. Ioan. Andr. & Panor. partim in rubr. de iur. patrona. Ius patronatus, vel sit ius honorificum, onerosum & vtile, competes alicui in ecclesia, pro eo quod de diocessani contentu ecclesiam fundauit, construxit, & dotauit ipse, vel is a quo causam habuit, solus vel alio concurrenter. Quae finitio latius explicabitur, vt naturam patronate ecclesie, & qualitates benefici eius generis euoluamus paucis. ¶ Dicitur ius patronatus, ius ecclesiasticum, quia spirituale, id est, sacro annexum, c. de iure patronatus de iure patro. vt quae religiosis locis adherent, religiosa censentur. L. qua religiosis, de rei vind. in P. Non tamen per se est ecclesiasticum: quo fit vt & laicis competat, qui alioquin a ministerio sacrorum arcentur. Et quia annexum haec aliquid spirituale, pro eo requiritur episcopi institutio, & officium in eorum exequendo iure, ca. praeterea, de iure patron ca. illud, ca. cum laici, c. nullus, eod. tit. can. decimas, 16. q. 7. c. cum & plantare, de priuil. nemo enim de manu laici potest ecclesiam, seu eius regimen accipere spirituale, ca. sacrosancta, & c. necessaria, de electio. c. si quis deinceps, c. non placuit, can. quoniam, 16. q. 7. neque ab eo qui suis sumibus ecclesiam aedificauerit vel fundauerit. can. pie mentis, 16. q. 7. ¶ Facit i quoque illud spirituale annexum, vt ius patronatus vendi per se non possit: quia & periculum simoniae imminet, can. 1. 1. q. 1. & res sacrae non recipiunt a estimationem, ca. querelam, de simon. l. sacra loca, in fin. de ver. diuis. in P. §. fin. de em. cum similib. quae tamen aestimatio per aequalitatem pretii facit emtionem. l. 1. de contrab. em. in P. l. 1. de rerum permut. in P. Ceterum cum vniuersitate bonorum vendita tranfire in emtorem dubium non est, veluti quodam accessorii iure. c. cum seculum, de iure patron. c. neminem, 16. q. 7. hanc legem, de contrab. em. vt & eo modo obligari potest. ca. ex literis, de iur. patron. ¶ Et i quia ius patronatus habet iuris naturam, erit indiuisibile, c. 1. eod. & id eo vni patrono pluribus succedentibus heredes sui apud omnes in solidum remanet ius patronatus, quamuis sint extranei. ca. 1. de iur. patron. clem. si. eod. tit. apud Clem. Et transit non solum in masculos, sed etiam in feminas. glo. in can. quoniam inuestituram, 16. q. 7. clem. fin. de concess. preb.

¶ Et i quamquam plures esse patroni possint in dote constituenda, gloss. in can. in summa, 63. distinct. tamen diuidi ius nequit. Possunt tamen conuenire patroni, vel eorum heredes, vt alterius vicibus presentent, d. clem. fin. de iur. patron. & ita hoc iure vtantur, ne contractio concursu se mutuo impediant. vt apud Iulian. in l. quoties duobus, 41. de usufr. & quemad. quis vita. lib. 7. P. tit. 1. Papin. l. 2. §. fin. quib. mod. usufruct. amitt. eod. lib. tit. 4. Licetne, de seruitut. russi. in P. Conuenire etenim in presentando debent plures heredes vnius: nam vnum solum representant, in thirpesque succedunt in hoc, non in capita, siue aequaliter, siue pro minore parte succedant, nihil enim interest, clem. fin. de iur. patron. Quae & in iure patronatus libertorum recepta fere sunt, l. fin. eo. in P. & in aliis iuribus. l. si sepulcrum, de religio. & sumt. funer. in P. l. via, de seruit. in P. ¶ Quod i si plures essent patroni, a maioris partis consensu presentatus instituendus est, vide Panor. in c. quoniam, de iur. patron. facit c. ecclesia, in 1. de elect. Quod si duo tantum sint patroni, & duos presentant, iustitudo alterutius in electione & arbitrio est episcopi, gloss. in can. si plures, 16. q. 7. Innocent. in c. 1. de iur. patron. Panor. in c. eam te, eod. quamuis alii dissentiant.

¶ Ius i hoc patronatus tertio loco honorem confert patrono, & honorificum dictum, praecedit enim honore in ecclesia patronata. c. nobis, §. fin. de iure patron. Sed alius honor & praeci-

pius, in presentando episcopo praeciendo ecclesie: non enim potest prouidere ecclesie sine presentatione patroni episcopus. can. monasterium, & can. decernimus, 16. q. 7. ca. ex insinuatione, de iur. patron. Non tamen per presentacionem plenum ius datur administrationis ecclesie presentato, sine institutione episcopi: nisi enim patronus confert pleno iure. c. quod autem & ca. illud praetereundum, c. ex consultatione, & c. consuluit, c. relatum, de iure patron. apud Gregor. c. si plures, & c. monasterium, 16. q. 7. ¶ Omnes namque basilicae pertinent ad curam & sollicitudinem episcoporum, can. omnes basilicae, eod. c. obitum, 61. distinct. cum similib. ibi notat. nisi aliquo priuilegio eximantur. ca. cum & plantare, de priuil. Et institutio, & destitutio praefectorum ecclesiarum proprie pertinet ad episcopos. can. cum ex iniuncto, de haeret. c. 1. & 2. de capell. monach. Neque etiam patronus, quia hunc honorem presentandi habet, ideo administrandi res dotales, seu ecclesie patronate, potestatem habet. can. nouerunt, 10. quast. 1. ca. praeterea, de iure patronate.

¶ Neque se ipsum, sed alium presentare potest, ca. consuluit, 9. & cap. per nostras, eod. sicut nec se ipsum episcopus potest instituire, vel sibi suae collationis beneficium conferre, ca. fin. de institutione, vt nec tutor sibi auctor esse. l. 1. de auctor. iur. in P. Quamuis non inficior, si plures sint patroni, quin vnus ex illis ab aliis tamen presentati potest, vel sibi alterius, glo. in d. c. consuluit, de iure patrona. sicuti ex decurionibus, qui seipso tutores dare non possunt, vnus ab aliis recte datur. l. ubi abiens, de iur. & curato. dat. ab iis, & c. ¶ Porro i presentatio instituendi fieri potest non solum per patronum, verum etiam & per procuratorem, eius nomine & mandato: nam & electio fieri potest mandato domini procuratore, l. si is qui Stygium, de procurat. in P. imo & per literas quis potest presentare. glo. in cano. non debet, 65. distinct. iuxta l. si procuratorem, de procurat. in P. ¶ In i hac tamen potestate, & qualitas patronorum, & tempora distinguenda sunt: nam patroni, aut laici, aut clerici sunt: laicis quatuor menses dantur ad presentandum, clericis sex: quia laici ante institutionem possunt variare, id est, plures presentare alios post alios: clerici non possunt. Ideo vt maturius presentandum eligant, longius tempus conceditur. c. 1. §. fin. de iure patron. in 6. ¶ Variatio i tamen illa licita in laico, 12. quam diu vnus ex presentatis non instituerit episcopus: nam post presentacionem & institutionem reicitur presentatio. ca. quod autem consuluit, de iur. patron. ¶ Licita i tamen si presentet laicus indignum, & repudietur ab episcopo: nam potest & tunc intra tempus illi concessum, alium presentare, & plures, inter quos tamen est potestas episcopo eligendi quem velit, & vt dicimus, locus est gratificationi. c. cum autem aduocatus, eod. Nec ante tempus hoc concessum pleno iure episcopus spreta patrono laico conferre potest, sed tantum de aconomo ecclesie patronate prouidet pro fructu sui regendis. ca. cum vos plerumque, de offi. & pot. iud. ordin. Diuersum tamen in presentacione indigni, facta ab ecclesiastico: nam tunc episcopus, spreta illa presentacione, pleno iure confert, cum ius presentandi ecclesiasticus amiserit, indignum presentando: neque possit vnquam variare, facta presentacione semel, id est, alium non possit presentare. ca. cum autem, de iure patron. Vt contra, si ille presentatus sit idoneus, non possit alium ei praeponeere episcopus, d. c. cum aduocatus, eo. dummodo presentatio fiat vacante beneficio. Nam ante vacatione presentatio inutilis, & adueniente ea, no obstat prima, recte alium vel primum presentat: nec dicitur ideo variare. ca. fin. eod.

¶ Quando tamen ius presentandi amittit patronus, plene collationis potestas penes episcopum est siue patronus sit ecclesiasticus, siue laicus. Amittunt autem potestatem presentandi, & ita ius patronatus, vel pro vna vice, vel in perpetuum. Pro vna vice, hoc est, ratione occurrentis presentis vacationis, si ecclesiasticus, vt dictum est, indignus presentet: vel si is, vel laicus no presentet intra tempora illis constituta, laicus intra 4. menses, ecclesiasticus intra sex: tunc enim deuoluitur potestas ad episcopum, auctoritate concilii Lateranensis, c. 2. de supp. negl. prelat. c. 3. §. si & c. si vero, de iure patron. c. eam te, eo. c. 1. §. si. eo. tit. in 6. Dehinc & pro occurrenti necessitate deuoluitur ad illum ius, si quando plures sint patroni principales, qui sine graui scandalo in nominatione seu presentacione non possint conuenire. ca. 3. de iur. patron. Ordine seruato, vt primum quam diu conuenientia, eorum agitur, episcopus interrim ostium claudat ecclesie patronate, amotis sacris lipanis seu reliquijs, donec conueniant. c. 2. eod. Dehinc vt a maiori parte electus, & maioribus praestans meritis admittatur: quod si id sine scandalo fieri non possit, ipse episcopus prouideat. d. ca. 3. eod. ¶ In

15 **I**n perpetuum patronus hoc ius amittit, si donet illud aut cedat alteri, quod licet etiam sine licentia episcopi, c. 3. in princip. eod. in 6. tamen plena collatio episcopi est, sed presentationem expectare debet intra tempora fieri ab eo, in qua ius translatum est. Nisi si moniace qui habet ius illud, in se transfuerit: nam in penam dignus est qui priuatur iure patronatus. ca. quia clerici quidam de iur. patron. ca. iur. iur. de priuileg. c. priuilegium, 11.

16 **g**. 3. **P**atruus et is perpetuo hoc iure, qui per se vel per alium procurauerit episcopum, vel rectorem ecclesie, cuius est patronus, occidi: ut necis, nec heredes eius usque ad quartum gradum possint hoc iure vel honore potiri. c. pen. de pen. incip. in quibusdam.

17 **d**am. **P**er condemnationem tamen alterius criminalis, hoc ius non eripitur, nec a filiis patroni: quia hoc ius habet solum auctoritate canonis, quo non priuatur, nisi a solo Papa. glos. in can. filius, 16. q. 7. Conceditur namque hoc ius patronatus, potissimum laicis, singulari quodam beneficio & priuilegio, favore ecclesiarum, ut ad constructionem & dotacionem earundem inuidentur. c. 3. & c. cum d. lect. de iure patro. Proinde fauor ille ecclesiarum remanet delicto etiam interueniente. **Q**uod dicitur tamen ius patronatus fundacione ecclesie, c. nobis. eod. ca. pia mentis, 16. q. 7. edificacione facta suis sumptibus, ca. monasterium, eod. dotacione, seu additione prouentuum, can. filius, & can. quicumque, 16. q. 7. ex contrafactu translatione facta cum uoluntate, c. cum seculum. & c. ex literis, de iur. patron. in successione. elem. 2. eod. **Q**uod constat que tunc precipuis modis acquirendi, onus etiam esse ius patronatus patrono potius, nempe quod ex bonis eius propriis natum sit, ut & inde aliud sequatur, uidelicet sollicitudo patroni in his conferendis, que elargitus ipse est, vel in a quibus causam & ius habet: dare namque operam debet, ne bona ecclesie patronate pereant vel detrimentum patiantur, eamque ob causam moneat prefectam, postea episcopum, usque negligentibus mederi incommodo regem ipsum. ca. filius, 16. q. 7.

20 **Q**uia tamen si conueni non fiat redditus ecclesie patronate, ipse cogitur per episcopum supplere quod sufficiat pro alimentis prefecti presentati, & ad iura episcopalia soluenda. ca. 1. de iur. patro. ap. Clemen. c. 1. de preben. in 6. c. exstruenda, §. quod uero. eod. in u. ap. Gregor. Dicitur & patronus ideo defensor can. frigidus, 16. q. 7. ecclesie, & ad uocatus, c. quia clerici, de iur. patron. quia eius habet patrocinium, uice dominus, custos, gardiam habens. c. praterea, in 2. de iur. patron. **Q**uocicirca tamen quoque nec ei delinquenti ius hoc adimendum, quod onerosum alioquin ei est, aliquando etiam uult. ut dum ad iocopiam peruenit: nam eo casu ne sit ingrata ecclesia patronata, patronum & liberos eius alere tenetur, c. nobis, §. fin. eo. can. quicumque, 16. q. 7. habita ratione honorum ecclesie, & qualitas personarum patronorum. ca. vlt. i. o. g. 3. sed et si quid. §. 1. de usufructu. in p.

22 **A**uinaduerendum tamen est, in hoc iure patronatus constituto, episcopi consensum, ut diximus in fictione, requiri, & tunc dicitur ius patronatus spiritualitatu, id est, approbatum ab episcopo: quo nomine eximuntur ab hac delinquente oratoria, si apheque capelle, que beneficia non sunt proprie. Cum nemo si re episcopi consensu possit edificare ecclesiam. cano. nemo, de consecr. dist. 1. can. qui religiosus, cum §. seq. 18. q. 2. c. fin. §. fin. de eccles. adific. Quare alia ratione, propter auctoritatem ab episcopo interpositam, ipse episcopus habet in eo patronatu ius institutionis, id est, facultatem intra ecclesiam, vel in ecclesia statuendi presentatur. Relatiuumque hic fit uerbum institutionis, ad presentatorem alterius: nam ea institutio libera non est collatio, sed si fiat presentatio admitti debet ab episcopo, alioquin si repudiet, patet via refugii: ut dicunt, in refutum ad Archiepiscopum.

23 **L**ata tamen alioquin est institutionis appellatio, que interdum pro collatione accipitur, nempe pro concessione libera beneficii facta ab episcopo iure communi, vel ab alio ex priuilegio, cuius collationis, & promissio species est. glo. in rubr. de institution. in 6. vide & de altis acceptionibus Io. Imolan. in c. ex frequentib. & c. cum uenissent, de iure patron. Interdum institutio, pro confirmatione electi, quam facit episcopus, c. cum olim, de maior. & obed. & tot. tit. de elect. & pro approbatione episcopalis collationis ab alio quam episcopo facte, dicta auctorizabilis institutio, ut in ca. cum satis de offic. archid. Item aliquando pro translatione possessionis, quam dicunt installationem, & inductionem, in realem possessionem. de qua in c. ad hac, c. cum nostrum, eod. Proprie tamen permutum inter est inter collationem, que est libera, institutionem, que necessaria, & presentationem c. cum in illis, §. cum autem, de preben. in 6.

24 **I**deo tamen collatio iude vacante loco episcopalia capitio de benefi-

ciis fieri nequit, institutio debet. c. cum olim, de maior. & obed. ap. Greg. c. 1. de Inst. in 6. c. 1. ne sede uacant. ap. Greg. c. 1. eo. tit. in 6. Quod & in vicario obseruatum est. c. ex frequentib. de Inst. ap. Greg. c. si de offic. uicar. in 6. Sed hanc haec tenus de beneficiis iuris patronatus dicta sint, quibus plura me posse addere non difficeo: uerum quia patronatus huius materia & quaestiones, proprio tractatu & celebri explicatur a Rocho, ad eum remittam lectores, ne fuci instar labores aliorum supplemus.

Hic tamen tantum adiciam, apud antiquos idolis seruientes, fuisse olim quoque in diuino cultu quaedam sacerdotia patronata, dicta gentilia, id est, generis seu familiae certae, que redditus annuos sacrificiis suis praebat. De quibus meminit Cicero de A. ruspicum responsis & alii. Sic Michas uicini monte Ephraim idolum sibi fecit, & ei extruxit aediculam. fecit Ephod & Theraphia, id est, uestem sacerdotalem, constituitque ibi sacerdotem, & illi redditus, ut habetur in lib. Iudic. Israelis, cap. 17. & 18.

De Ereptione seu Constitutione beneficiorum, eorumque interitu incidenter.

C A P. 5.

- 1 Beneficiorum origo.
- Beneficium fundatio & creatio quid, eod.
- 2 Beneficium restitutio quid.
- 3 Beneficia quot modis extinguantur, & restituantur, & 14.
- Beneficia quare extinguuntur possunt.
- 4 Sacra res a sanctitate excusantur possunt.
- 5 Beneficia inuenerunt unione.
- De unione beneficiorum, & quid unio, eod.
- 6 Vno beneficiorum tripliciter fit.
- Beneficium imperatio non exigit mutationem unio ecclesie.
- 7 Unonis faciende rationes.
- 8 In unione faciende uocandi ii, quorum interest.
- 9 Beneficium extinguuntur fundacione eius reprobata.
- 10 Beneficia occupata ab hostibus an intereant.
- 11 Ecclesia parietibus omnino subruitis, an remaneat beneficium, & 13. & seq. usque ad 22.
- 12 Auaere portante quid, & priuilegium eius.
- 13 Euocatio sacrorum, qua prophanum reddebat locum.
- 16 Vnio a quo fiat, & dissoluitur.
- 17 Ecclesia polluta non est iterum consecranda, sed reconcilianda.
- Ecclesia quibus polluitur, eod.
- 18 Ecclesia polluta quomodo, & quibus reconcilietur Deo.
- 19 Ecclesia consecranda ceremonie.
- Ecclesia semel consecrata, iterum consecrari non debet, eod.
- 20 Tempia ethnicorum quomodo adificabantur, & sacris inaugu-
rabantur.
- 21 Ecclesia & beneficia ut restituantur.
- 22 Beneficiorum transmutatio qua, & quatenus permittitur.

Quia tamen in superioribus beneficiorum diuersa qualitas, generali quadam nota: s docuit ecclesiasticarum personarum diuersitatem: series postulat, ut de ereptione beneficiorum agamus, ex qua vel in qua facile itatus & qualitas beneficiorum, ut a matre originem accipit. Ereptione itaque beneficiorum fit, noua fundacione, restitutione status antiqui beneficii, & immutatione. Noua fundacione, creatum beneficium dicitur a Clemente V. Pont. sum. clem. fin. de rescript. & Innocent. III. in c. dilecto filio, de preben. Fundatio illa noua fit, quando augmentatur numerus praebendarum, vel ecclesie, ubi prius non erat, erigitur: ut si ab Hraelitis, seu Agaritis ciuitates & regna a Christianis recipiantur. ut in c. 1. de uerb. sign. in 6.

Restitutio tamen erectio, cum extinctum beneficium restituitur: totque modis uidetur fieri restitutio, quot contrariis extingui vel supprimi potest. Idcirco non alienum erit, de extinctione seu peremitione beneficiorum agere, priusquam de restitutione, que peremitionem refert, dicamus.

Ergo tamen beneficia extingui & supprimi possunt, ut amplius non sint, vel non faciant nomen: primum, quando canonice, vel praebende extinguntur, c. cum accessissent, & c. ex parte, de consuet. fructuum in opus, sicuti & augmentantur pro fructuum abundantia. c. fin. de uerb. signif. ap. Greg. Nec nos remoretur, quod uidetur habere quaestione, num possint tolli beneficia, vel perimi, cum Deo semel dicatum, alios in usus transferri non possit. ca. semel Deo, de reg. iur. in 6. c. in auincia, de rerum permu. siue ligna sint ecclesie, ca. ligna, de consecr. dist. 1. §. sacra, de rer. diuis. siue resti-

menta. *can. vestimenta, de consecra. dist. 1.* Nam necessitas, & maior causa huic rei gratiam facit aliquando, & honestas ecclesiastica, & ratio quædam singularis pro negotiorum occurrence modulo, vt res alioquin inalienabiles. *ut. de reb. eccl. non alie. in anth. Liubemus. de sacros. eccl. propter alimenta. can. aurum, 12. q. 2. & ob redemptionem captiuorum alienari possunt. l. sancimus. 17. de sacrosan. eccl. C. ca. Apostolicos, c. & sacrorum canonum, ca. sicut, omnino. 12. q. 2. et si debita vtgeant ecclesiam. anth. praterea. de sacrosan. eccl. C. ¶ Atque ¶ iure ciuili traditum est lege aliqua, rem sacram posse profanam fieri, l. inter stipulantem. §. sacram rem. de verb. oblig. in quo notat Iuriconsultos Cicero, dum ait, *pro Mureto, Cum leges antiquæ sacrorum veterem inseritum, adinuenit subtilitas Iuriconsultorum, senes constituere ad coemtionem sacrorum, intermendorum cassi faciendos.**

¶ Sed ¶ & alio modo secundo intereunt beneficia vnionis, quando duo vel plura beneficia in vnum in perpetuum coniunguntur, id enim est vnio, *ca. sicut vnire. de excess. pralato. illud enim quod alteri vnitur, extinguitur, neque amplius per se vacare dicitur. Dist. in c. cum accessissent per illum textum de consit. Ludo. Gomes, in reg. cancel. de trien. possess. q. 8. fo. Andr. ad clem. 1. de supplen. negli. pralato. Et tunc proprie vnio, omnis duabus vnionis speciebus. de quib. per gl. in c. 1. in ver. vnio, & ibi interp. ne sede vac. apud Greg. gl. in c. & temporis. 16. q. 1. in ver. vnire.*

¶ Vnio ¶ quippe tripliciter fieri dicitur: primum, cum duabus ecclesiis vnus & idem præficatur, *can. & temporis qualitas, 16. q. 1. c. 1. ne sede vac. ap. Grego. secundum, quando vna ecclesia alteri vnitur, quo casu quæ vnitur, amittit ius suum, & eo vnitur, cui sit vnio, ca. reuelantes, §. fin. de stat. monacho. intacto remanente iure episcopi, c. 2. de religio. domib. tertium, sic vnio, cum simul vniantur ecclesie, nec vna alteri subicitur: & tunc ex duabus quod melius est retinetur. arg. c. medicamentum, de penit. dist. 1. gl. in regu. 11. cancell. Innoc. 8. Et ad hos tres vnionis modos reliqui, quos adferant Hystienis & Godofredus, referri possunt. Et quæ sunt incorporationes & annexiones, quæ eius generis sunt: nam annexæ ecclesie cum illis eadem cenentur quibus annexæ sunt, vt non valde interfit in impetratione beneficii, adicere annexas ecclesias, si modo principalis exprimat, & valor verus annexorum, vt tradit interpres antiquus regularum, c. & temporis, 16. q. 1. c. 2. de religio. domib. c. fin. §. hospitalitatis, 25. q. 2. cancellarie Innocentii Pap.*

VII. ¶ Vnionis ¶ causa rationem habet, vel propter nimitiam vicinitatem ecclesiarum, cum vtraque facile per vnum regi possit: vel cum altera caret populo ob incursionem hostium, vel morborum lneum, vel aliam ob causam. Sicuti certis de causis Imperatores ex duabus dignitatibus vnam facere possunt, vel vnam alteri vnire. §. illud. vt iud. sine quoque suffra. in anth. collat. 2. Item & propter alterius beneficii inopiã. ¶ Quare ¶ & in vnionibus verus valor vtriusque beneficii exprimi debet, & vocari oportet in loco, & vt dicunt in paribus, ante, quorum interest, alias non vallet, vt deciditur regula cancellarie Pauli Pap. III. de vnionibus.

¶ Tertio ¶ loco extinguitur beneficium, quando reprobatum eius fundatio vel erectio: velati primo, si in præiudicium ædificatur parochie capella, & opus nouum fuerit nuntiatum, debet deici postea ædificatum. *ca. 1. de eccl. edific. l. 2. & l. prator ait. §. prator. de oper. no. nuntia. Item secundo casu, quo & subtrahitur ecclesie episcopalis dignitas, si aliqui proprium pastorem occiderint. ca. fin. 25. q. 2. Et 3. si deticiatur ecclesie moles & ædificium. c. & hoc diximus, 16. q. 7. c. placuit. de consecrat. dist. 1. ¶ Quarto ¶ extinguitur beneficium, quæ ab hostibus fidei occupantur, *can. pastoralis, 7. q. 1. c. sancta Romana. de elect. vel saltem suspensio cultu diuino prope interitum sunt, vt non possit aduersus ea curate præscriptio, tanquam viduata pastore. ca. ex transmissa de præscript. c. prima actione, can. si sacerdos, 16. q. 4. Et iure ciuili religiosa, sacræ loca esse desinunt, ab hostibus occupata. l. cum loca, de religio. §. sumus. funer. in P.**

¶ Accedit ¶ quoque ad interitum ecclesiarum, cum parietes funditus subtriti sunt, nec remanet altare consecratum. Si tamen pars aliqua conflagratione vel inundatione, vel alio modo intereat ecclesia, remanere beneficii dicitur: & in primo casu ecclesia reædificata debet denuo consecrari, in altero nequaquam. *ca. lignis. §. c. proposuisti. iuncta gloss. in verb. reconciliari. de consec. eccl. can. ecclesie semel. & can. de fabrica. de consec. dist. 1.* In concilio tamen Tributensi concessum est, vt sicubi a Normanis, Sclanis, Vngaris, a malis Christianis, aut alio quocunque malo ecclesia fuerit incensa & combusta, liceat in capellis interim scum tabula consecrata missas peragere. *in ca. concedimus, de consec. dist. 1.*

¶ Tabula ¶ consecrata hic videtur supplere locum ecclesie, vel itabilis altaris: sicut altare portatile, *c. quoniam, de primig. in 6. quod vbiunque locorum & maxime in bello circumferri potest. Ne defectu ædium consecratarum, vbi opus est, quis carere cogatur pabulo cælesti, hocque antiquitus permillum Christianis, & vt Sozomenus ait. lib. 1. hist. Tripartit. c. 9. & Nicephorus Calisti, lib. 7. hist. sit. 46. hæc tabula vicem tabernaculi præstitit, ad quam diaconi & sacerdotes ministrabant ministeria diuina, iuxta statas ceremonias ecclesie. ¶ Veruntamen ¶ hic duco an. notandum, non ideo beneficium extingui omnino, quod omnino ecclesia fuerit diruta: nam distinctio beneficiorum non pendet ex ædificio, sed ex sacramentorum administratione, & decimarum vel reddituum assignatione: & quia possit reædificari iterum ecclesia, vel alibi officium, vel onus beneficii impleri.*

¶ Quibus præcognitis, facile erit iudicium, quomodo restituantur vel reuiuifcantur beneficia, singulis interemptionibus contrarias causas opponentes: quia restituito, est prioris status reparatio. *ca. nos sanctorum, & can. iuratus, 15. quest. 6. ca. si quem conuenerit, §. fin. 1. q. 3. c. quia diligentia, de elect. l. 1. de senten. pass. C. l. 1. ex quib. causis. in P. Vt quia in primo capite diximus extingui suppressione beneficiorum, vel deficientibus fructibus, apparebit restitutionem fieri renouatione suppressionis, & fructuum incremento. c. cum accessissent, de consuet. Et in secundo, si approbentur ædificationes ecclesiarum ante reprobatæ, vel si operis noui nuntiatio tollatur, si episcopalis vel alia ecclesia in pristinum restitutum locum dignitatis, si ecclesia deicæta reficitur, & exciretur, & consecratur iterum, si ab hostili occupatione euincatur, vel iure postliminii. l. cum loca, de religio. §. sumus. funer. in P. c. pastoralis, 7. q. 1.*

¶ Nisi ¶ quando constat locum omnino profanum factum: vt pote quando Deus locum contemnit, & testimonio aliquo diuino deseruisse eum ostenditur. Sicut refert Iosephus, *lib. 7. de bell. Iudaic. c. 12. ante excidium Hierosolymitani templi, a sacerdotibus noctu sacrificantibus audita fuisse vocem ex adyis dicentem, migremus hinc. Erat & moris Romanorum in obsidionibus ciuitatum, priusquam irumperent, euocare earum deos, vt vocabant tutelares, & ita loca a sacris liberare, vt refert Macrobius, lib. 3. Satur. ca. 7. qui & euocandi ritus tradit. Sic apud Linum lib. 5. Decad. 1. dicitur Veios capturus euocauit Iunonem Veiorum conuertitricem, & pollicitus Romæ templum. Quod parcis explicat Vlpianus, l. sacra loca. 9. de rerum diuis. in P. verbis, Quis sanctum, inquit, locum liberare a religione volumus, solem inde sacra euocare.*

¶ Dehinc ¶ & quæ vnione extincta sunt, per vnionis resolutionem restituitur: hoc enim naturale, eodem vinculo quo quid vincitum est dissoluit. *l. nihil tam naturale, de regul. iur. in P. c. 1. eod. tit. apud Gregor. Episcopus in sua d. æccl. beneficia vnit, & distinguit: summus autem Pontifex episcopatus. c. sicut vnire. de excess. pralato. Episcopus p. is tamen non vnit ecclesias sine consensu sui capituli, & parroci, quem tamen non exigit summus Pontifex c. pastoralis, de donato. Et quando vnio fit ad vitam alicuius tantum, eo mortuo beneficium reuiuifcit, in propriamq; redit naturam: quia vnio hæc temporalis cum tempore extinguitur. Gomes, in regul. de trien. possess. q. 8.*

¶ Sed ¶ si ecclesia polluta fuerit, reconcilianda quidem Deo orationibus est: non tamen ideo denuo consecranda, vt si ab hæreticis profanata sit. *can. ecclesie Arrianor. & can. Arrianorum, & can. Agapitus, de consec. dist. 1.* Nam, vt ait Optatus Mileuitanus, *lib. 1. in princ. 2. con. Donati. non potest esse ecclesia penes hæreticos, sed icimus quod omnes ecclesie hæreticorum sunt prostibula, & meretrices: vnus sponsus, vna ecclesia. Sic polluta homicidio, vel sang. tuis effusione, vel semine, vel adulterio, reconcilianda. c. significasti, de aduite. c. proposuisti, & c. fin. de consec. eccl. L. cum c. 14. & 15. can. si motum, de consec. dist. 1. Item si in ea sepeliatur excommunicatus, c. consuluisti, de consec. eccl. nam & tunc parietes sunt abradendi. *can. ecclesie, in 1. & 2. de consecrat. dist. 1.**

¶ Reconciliatio ¶ autem fit per aquam lustralem exorcizatam, 18 per solum episcopum, non autem per sacerdotem simplicem, *ca. aqua per episcopum, de consec. eccl. idque per aquæ & vini mixtionem & salis, cum aspersione, & missa. can. de fabrica, de consecra. dist. 1.* Refert autem Abdias Babilonicus in *histo. Aposto. contemporaneus Apostolorum, D. Bartholomeum in ecclesia purificanda, quæ prius erat templum idoli Astaroth, crucè per latera infixisse, & benedixisse. Verum illa sanctificatio ad noua potius conse-*

- consecrationem, quam ad purificationem sanctificatae antea, pertinet. Et ideo ritus varii sunt. ¶ Nam scum construenda est, episcopus debet vocari, ciuitati, qui locum designet, crucemque ibi publice figat, inquit de rebus sufficientibus ad alimenta praeficiendorum, *can. memo. de consec. dist. 1. c. 1. de censib.* Sunt & alia, quae ad consecrationem ecclesiarum, & altaris pertinent, de quibus consulendus Ioannes a Selua, in *1. par. tract. de benef. q. 5. num. 65. & seq.* Durandus, *lib. 1. Rationalis diuino. offi. c. de eccles. dedicat.* Vide & canon. 1. de consecrat. dist. 1. lib. 3. Reg. c. 6. Neque ecclesia consecrata est iterum consecranda, *can. ecclesias, de consec. dist. 1. c. 1. & 6. de saoram. non iter. c. 1. de apost. nifi, vt diximus, ex integro corruerit, funditus deleta fuerit, d. can. de ecclesiis, Lenuit. 14. in fi. arg. l. domum, de contrab. emt. in p. can. de fabrica. de consec. dist. 1.*
- 20 ¶ Erat ¶ & apud ethnicos mos restaurandi, & edificandi, seu consecrandi templa per pontifices suos: vt obseruare possumus ex Lino, dum ait, *lib. 9. Decad. 1. Cornelium Barbatum pontificem maximum, coactum ex consensu populi verba praere in dedicatione adis Concordiae in ara Vulcani, cum more maiorum negaret, nisi consulem, aut Imperatorem posse templum dedicare. Item ex verbis epistolae Aureliani ad Ceionum Bassum, apud Flauium Vopiscum, in Aurel. vita. De Palmyrenorum bonis*, inquit, *habes gemmas regias: fac colonestari ex his omnibus templum: mihi & immortalibus, gratissimum feceris: ego ad senatum scribam: petens vt mittat pontificem, qui dedicet templum. Alius & referendus Cornelii Taciti locus, lib. 20. in quo & ceremonie dedicationis praefecit g. ntilitatis referuntur his verbis: Vndecimo calendae Iulias, serena luce spatium omne quod templo dicebat eunictum vitis, coronisq; ingressi milites, quibus sancta omnia felicibus ramis: dehinc virgines Vestales cum pueris puellisq; patrimis marumisque, aqua, riuus, & fontibus, ammbusq; hantia, perluere. Tu Heluidius Priscus prator praenunte Plautio Heluatio pontifice, lastrata bene uaurisq; arca, & super caespitem reddidit extis, Ionem, lunonem, Mineruamq; praesideseq; imperii precatus, vti capta prosperarent, sedeque suas pietate hominum incoatas, diuina ope attollerent, vitas, quibus ligatus lapis inmixique funes erant, contigit. Similiter ceteri magistratus, & sacerdotes, & senatus, eques, & magna pars populi, studio laetitiaeque connixi, saxum ingenstraxere: passimque iniecit fundamentis argenti aurique stipes, & metallorum primitiae nullis fornacibus victa, sed vt gignuntur. Praxerere Aruspices, ne temeraretur opus saxo. aurove in aliud destinato. Altitudo adibus adiecta. Haec Tacitus. De sacro Capitolii templo restituito a Vespasiano tradit, cura L. Vestini equitis, quem monuerunt contracti haruspices, vt reliquia prioris delubri in paludes auherentur, templum idem vestigiis luteretur. ¶ Postremo ¶ restituantur ecclesiae & beneficia, quando pristini & ante sublatis finis restituntur, vt in c. pen. de paro. ¶ Sed ¶ tertio loco fit beneficiorum erectio, quando mutatio fit formae beneficii: veluti si ex capella fiat parochia, ex parochia episcopatus, & ex episcopatu archiepiscopatus, vt in extrana. saluator. de praeben. si ex capella simpliciter fiat collegiata, ex collegiata canonialis, vt in can. si episcopus, 12. q. 2. ex reg. di. i. secularis, vel contra ex dispensatione: iure enim communi inhibita est haec commutatio, *cano. que a sem. 1. 19. q. 3.**

De collatione beneficiorum.

Cap. 6.

- 1 Continuatio c. & num prius de collatione, quam vacatione beneficiorum dicendum.
 - 2 In collatione beneficiorum qua consideranda.
 - 3 In tutoris datione qua consideranda.
 - 4 Beneficia tantum idoneis sunt conferenda, & qui illi.
 - 5 Beneficia laicis non conferuntur ecclesiastica.
 - 6 Feminae capaces aliquorum beneficiorum.
Feminae non accipiunt primam tonsuram clericalem, eod.
 - 7 Beneficium cum simplici tonsura quale.
 - 8 Curam habens annorum beneficium, exigit sacerdotem: studiorum tamen causa per quinquennium differtur promotio.
 - 9 Mores beneficiorum quales esse debeant.
 - 10 Scientia beneficiorum qua requiratur.
 - 11 Aetas qua legitima in sacerdotibus obtinendis.
 - 12 Episcoporum & praelatorum aetas.
 - 13 Episcopus qui indigno beneficium confert quomodo puniendus.
 - 14 Regere alios non debet, qui se nequit gubernare.
 - 15 Abbati qua debet esse aetas.
 - 16 Aetas aliorum in Gallia qua esse debet.
- 17 Aetati beneficiorum dispensatur a summo pontifice ex causa.
 - 18 Aetatis gratia non fit, nisi duorum annorum, eod.
 - 19 Episcopi iuuenes non contemnendi.
Iuuenem prudentia aliquando senum vincit peritiam, eod.
Sed raro contingentia non sequenda, eod.
 - 20 Canonice aetas qua requiratur.
 - 21 Aetas beneficiorum in non curatis beneficiis qua requiratur ex antiquo & nouo iure.
 - 22 Beneficiandi mores, eod.
 - 23 Qualificatus beneficiarius quis.
 - 24 Praebenda sacerdotalis tantum presbyteris aetatis legitima, non ante tempus presbyterii factis concedenda.
Curio debet fieri presbyter intra annum, & quomodo hoc intelligendum, eod.
 - 25 Beneficio priuatur, qui non est clericus.
 - 26 Beneficium habens uxorem per verba de praesenti ducens, eo priuatur.
 - 27 Beneficia regularia regularibus, secularia secularibus conferenda.
 - 28 Beneficia regularia regularibus ordinis tantum eius beneficii conferenda.
 - 29 Monachis mendicantibus nulla beneficia ecclesiastica concedi possunt.
 - 30 Monachis quibus, & qua beneficia liceat habere.
 - 31 Monachi eligi possunt in episcopos.
 - 32 Episcopus a quibus debet esse immunis.
 - 33 Beneficium conferri non potest ex illegitima coniunctione nato.
 - 34 Beneficium paternum filius legitimus, & naturalis immediate a patre capere non potest, mediate potest.
 - 35 Spurius filius non admittitur in beneficio paterno, nec nati ex illis etiam legitimitati & dispensari ad beneficia.
 - 36 Spurius quia dispensari ad beneficia.
Dispensatio illegitima a quo fieri debet, eod.
 - 37 Dispensatio natalium ad sacros ordines non porrigitur ad beneficia.
Dispensationes ad beneficia a casu in casum similem, vel maiorem non producuntur, eod.
 - 38 Dispensatio per simplicem signaturam ad pluralitatem beneficiorum.
Per, fiat vt petitur, quot contineat beneficia, eod.
 - 39 Beneficium conferri debet ei, qui idioma loci intelligat.
 - 40 Linguarum & idiomatis intelligentia quid iussit homines, & quid noceat ignorantia.
 - 41 Patronus debet presentare episcopo clericum diocesanos, qui intelligat idioma, & intelligatur.
 - 42 Alienigena in Gallia beneficia ecclesiastica non potest possidere.
Albinus in Gallia quid, eod.
Naturalitatis, seu affiliationis in regno litera, eod.
 - 43 Alienigena in Britannia, Hungaria, Bononia, Verona sacerdotia habere non possunt.
 - 44 Beneficiandorum in Gallia qualitates.
 - 45 Beneficia qua vacant certis mensibus, quando graduatis, aut nominatis, vel abis debeantur.
Graduatorum studii tempus praescriptum, eod.
Infinitum literarum studii graduum quo tempore fieri debet, eodem.
 - 46 Beneficia ville murata conferri debent graduatis.
 - 47 In nominationibus Academia, nominatus debet exprimere beneficium quod possidet, & valorem.
 - 48 Litera expectativa ad beneficia debent exprimere possessa beneficia per impetranem, & qualitatem eorum.
 - 49 Nominationes, qua ab Academia dantur ad beneficia, referuntur ad qualitatem persone secularis, vel regularis.
 - 50 Nominatorum ad beneficia praefertur antiquior, qui eo anno debite qua oportet insinuauerit.
 - 51 Gratificationi inter graduatos quando locus fit.
 - 52 Beneficia conferri quibus non possunt.
 - 53 Bannito non confertur beneficium, & tamen ante relegationem possessio beneficio non priuatur.

Cognita origine, distinctione, & erectione, ¶ seu restitutione, ¶ & suppressione beneficiorum, antequam peruenire possimus ad personas sacerdotum, medium quoddam agnoscere debet collationis & possessionis beneficiorum: cui proxime vacationis speculatio innectitur. Sed prius ne de collatione, qua de vacatione dicendum sit,

dubium quoddam moueri posset: vix enim est alterum sine altero cogendi, vt alterum sine altero non possit esse. Nisi erectione facta vacationem existimemus, quæ tamen vacatio vere non est, nec vacare dicatur, quod prius possessum non est: priuatio enim præsupponit habitum, c. ad dissolucendum, de despons. impub. l. decem, de verb. obij. a. Iulianus, de duori. Et collatio per consequens prior post electionem, quamuis post primam collationem, non dicatur posse conferri, priusquam vacent, c. 2. de concess. preb. ¶ Ergo de collatione prius dicamus, in qua quatuor perpendenda capita: genus beneficii, de quo supra diximus in diuisione eorum. Nam forma mandati habet causam determinatam, quam sequi oportet in conferendis beneficiis, vt expressio vnius generis beneficii ad aliud non porrigitur, c. cum in illis, 16. §. 1. & 2. c. ni, de nomi. sac. ord. c. 27. & can. ei. c. 29. & c. si. de preb. in 6. Qualitas secundo inspicienda personarum, quibus conferuntur, vt materis: tertio, qualitas eorum qui conferunt: & quarto, modus conferendi, vt forma. ¶ Sic Hermogenianus, in l. natural. 7. §. si qua ratur, de consir. tuto. in tutoris datione considerat, an is tutorem acciperit, cui fuerit dandus, an is dederit qui dare potuit: siue datus, cuius dandi facultas erat, & cum pro tribunali decretum interpositum sit. ¶ Summa tamen prioris capitis hæc: beneficia non esse conferenda nisi idoneis, ca. graue. c. 29. de preben. c. c. ussam qua. de electio. ap. Grego. l. in gradatim, de muner. & bono. in P. c. relatum. c. 2. de concess. preben. lib. 3. Decretal. tit. 8. c. 2. de institut. Capacitas promouendorum consistit in ordine, legitimum moribus, scientia, & ætate, & qualitate, ca. 4. de æta. & qual. c. cum in cunctis, §. inferiora, de electio. c. dudum, in 1. eod. tit. que in ordinibus rite exhibendis requiruntur, iam supra exsecutus sumus. ¶ Desideramus tamen in personis, quæ beneficium accepturæ sunt, ordinem ecclesiasticum præcedere, vt cooperati sint in numerum eorum, qui in sortem domini se transferunt: Laicis enim conferri beneficia nequeunt, c. 2. de instit. c. cum adeo, de rescript. ¶ De ceteris his beneficiis, quæ mulieribus conferri possunt Veltalibus, que quia clericatus beneficio gaudere nequeunt, sine clericatu eligi possunt ad prioratum administrationem, c. indemnitate, de electio. in 6. Neque enim aliquam mulierem licere tonsurare statuit Alexander III. sum. Pontif. in ca. vxoratus, 8. de conuersio. coningato. lib. 5. Decret. tit. 2. ¶ Verum tamen in masculis obseruandum est, interdum sufficere clericatus ordinem in beneficio obtinendo, ca. ex literis, de trans. quod ideo dicitur beneficium cum simpliciter. ¶ Aliquando tamen & maiores ordines requiruntur aliis beneficiis præficiendo, vt puta subdiaconatus: & alii minores etiam ex dispensatione, si de ecclesia agatur, quæ curam animarum habet annexam, c. præterea, de æta. & qual. lib. 1. Decreta. tit. 14. Atque tunc oportet intra breue tempus ad presbyteratum promoueri præfectum, vt supra diximus in diuersitate nomenclaturæ beneficiorum, in tertia diuisione, nisi dispensatio fiat causa studiorum per septennium, vel quinquennium, quo casu sufficit intra annum ad subdiaconatum promoueri, in reg. cancell. Pauli Pap. 3. de non

9 promoueri ad sacros ordines. ¶ Mores tamen præficiendorum beneficiis eodem modo perpendendi, quo tradidimus in ordinatione faciendâ: olim ordinationi, beneficium datio in titulum coniuncta erat, ca. 1. & 2. 70. distinct. Atque probum argumentum est, vt qui non possit ordinari, incapax sit beneficii, Interp. in c. si eo tempore, de re. scri. in 6. ¶ Scientia tamen seu eruditio in beneficiandis paulo maior, quam in ordinandis requiritur, in parochialibus potissimum ecclesiis, quia onus prædicandi quoque eis incumbit, & notio & iudicium peccatorum in foro pœnitentiæ, clem. dudum, de sepult. can. ad iudicium. §. 1. 16. q. 1. Panor. in c. omnis, de pœnitent. & remissio. Ne tanta sufficiency in sacerdotibus præbendis, quanta in eunioribus, c. cum in illis, de preben. in 6. exigitur. ¶ Atque tamen legitima adesse, c. eam te, de æta. & qual. c. nihil est, de electio. tempore collationis, c. si eo tempore, 9. de rescri. in 6. institutus debet: atque ideo in decanatu, archidiaconatu, & beneficio curam animarum habente annexam, exigitur, vt prouisus 25. annum attigerit, & scientia & moribus commendatus existat, ex concilio Lateranensi, c. cum in cunctis, c. 7. §. inferiora etiam, de electio. ap. Greg. clem. generalem de æta. & qual. c. licet canon. ca. 4. de electio. in 6. quatuor olim trigessimus annus exigeretur in presbyterandis, can. si triginta, & can. si presbyter, 78. distinct. quales debent esse ad regimen parochialium ecclesiarum vocati, ca. præterea, de æta. & qual. can. sicut, 21. q. 12. c. 1. de æta. & qual. ¶ Et tamen trigessimus quoque hodie ex eodem concilio exigitur in prælati, d. c. cum in cunctis, de electio. nec dispensari posse per episcopum minori 25. annis contra concilium Lateranense, vel in episcopo minori 30. annis placuit, g. l. c. cum di-

lectus, in ver. ætatis de electio. ¶ Episcopus porro, qui hominem in sufficientis scientie, vel inhonestæ vitæ, vel ætatis illegitimæ prouidendo approbauerit, suspenditur a perceptione proprii beneficii, donec veniam mereatur: nec indigni successorem potest confirmare, ca. nihil est, c. 4. de electio. ap. Grego. d. c. cum in cunctis, §. 1. ¶ Et tamen indecorum est, eos ad regimen aliorum promoueri, qui seipsum non norint gubernare, c. indecorum, de æta. & qual. vnde exegit D. Paulus, 1. ad Timoth. 3. in eligendo episcopo, vt sit suæ domui bene præpositus. ¶ In tamen abbatia, quia in aliis quam episcopatui sufficiunt 25. anni, d. c. cum in cunctis, §. inferiora, de electio. puto & totidem sufficere conferenda: nisi ius prælaturæ & trigessimum exigat, quodque melius est. ¶ In tamen Gallia sufficiunt 27. anni ad prælaturam obtinendam, & eius ætatis virum potest nominare rex summo pontifici, dummodo aliæ qualitates desideratæ adsint, ex conventionibus Gallicis, §. 1. de regi. ad prælatum. nominat. in concor. At ad monasteria, & prioratus conuentuales, & electio alia regularia beneficia, ad quæ rex Galliarum nominat, sufficiunt anni 23. dummodo nominatus aliter idoneus sit, §. monasteria, de regi. ad prælatum. nominat. in concor. ¶ Verum tamen arbitror ex causa posse per 17. sum. pont. dispensari ætati, si prudentia & rerum scientia eam suppleat, c. si. de despons. impub. Sicuti enim ætatis solet princeps iuuenibus probis moribus instructis concedere, dummodo impleuerint 20. annum, & mulieres 18. l. 2. de his qui veni. atar. imper. lib. 2. C. in 4. 5. Regula autem cancellariæ Pauli Pap. III. super ætatis defectu gratiam posse fieri tantum duorum annorum tradit, abita prius informatione & idoneitate. ¶ Erat tamen iuuenis Timotheus episcopus a D. Paulo præfectus, vt ex verbis epistolæ ad eum missæ constat, 1. ad Timot. 4. quid est quod nescis? & alia quædam, dicitur tamen, πονηρὸν ἴσθαι πρὸς τὸν λόγον, id est, nemo iuuentutem tuam contemnat, sed esto forma & exemplum fidelium in sermone, &c. Cuius exemplo D. Ignatius, epist. 6. Damam episcopum Magnesium iuuenem, honorandum esse docet Salomonis & Iosue quoque exemplo, Quia non longi, inquit, temporis spatium, sed spiritus sanctus scientes & sapientes reddidit. Possunt esse quamuis raro cant iuuenis sensus, vt Danielis prudentia senum malitiam aliquando vicit, & sepe vasa innocentia, & pura iuuentum Deus inhabitare non dedignatur, & erudit præter vulgare hominum ordinem: neque enim perpetuo ipsi homines tua loquuntur, sed Deus est, qui in illis loquitur. Verum tamen non sunt temere exempla eorum, quæ raro accidunt, sequenda: cum periculum animarum ex episcoporum præfectura non leue sit, sed perniciosissimum. Et vix iuuenis, qui non expertus est ætate rerum varios casus, potest hanc pastoralis curam probe, quantumuis literarum peritus, exsequi. In senibus est prudentia, & iam in his quantum illorum valeat ratio in pugna hac spirituali, licet annotare: in iuuenibus promptus quidem ad dignitatis ambitionem animus, & ad bibendum calicem in expertæ vires & dubiæ, & neophytorum ordinationi succrescit superbia. In non curati beneficiis & minoribus, & intra pupillarem ætatem, quæ posse canonicam esse etiam ecclesiæ cathedralis non ambigitur, ca. ex eo. c. 3. de electio. in 6. dum pueri non sint: quamuis curata non possint consequi, vide c. super inordinata, 35. distinct. glo. in verb. pueri, de preben. apud Grego. Et hæc est sententia glossatorum, in d. c. ex eo. c. super inordinata. ¶ Quibus tamen repugnabant alii, vnde sequi oportet nunc regulam cancellariæ 17. quæ statuit prouisiones, seu concessiones, vel mandata de prouidendo de cathedralium ecclesiarum canonicatibus, seu præbendis, non valere, nisi prouisus 14. ætatis annum compleuerit: & si fiat de canonicatibus, & præbendis ecclesiarum collegiarum, de ceterum, nisi expresse in prouisione per sum. pontif. ætatis fiat dispensatio. Notatq; ibi glossa antiqua, ordinari non posse in his dispensare, aut minoribus illa beneficia conferre. ¶ Ceterum talia beneficia minoribus posse conferre maioribus septennio, vt si portio sit quæ non sit canonialis collata, arg. l. de pretio. de publ. in rem actio. In concilio tamen Tridentino, sess. 7. tit. de reform. can. 5. statutum, ne etiam in minoribus ordinibus constitutus, possit ante 14. annis beneficium continere. ¶ Ultra tamen ætatem legitimam iura exigunt in 21. eo, qui præficiendus alius est, summo opere bonos mores, quibus & exemplo cum doctrina possit alius præluere, eosque interdum præferunt iustis natalibus, ca. innotuit, c. 20. de electio. ¶ Dehinc tamen qui adipisci vult beneficium, debet eius conditionis esse, quæ præscripta est naturæ beneficii, vt cant ideo qualicetatum qualitatibus requisitus, §. præfatus, ordinaris, de collat. in concord. Gall. vt si theologum præbendam nancisci velit, sic Theologus hæc caluareus formatus, qui per decem annos studuerit, qui legere seu interpretari sacras scripturas, & prædicare possit, §. statumemus in sacer. de collat.

de collat. in concor. c. si de magistr. ap. Greg. ¶ Sacerdotalis præbenda sacerdotibus in ætate legitima constituitur tantum, non illis, qui non sunt presbyteri, vel ante ætatem legitimam facti sunt, conferenda, ca. si cui de beneficio, ca. 29. de præben. in 6. quamvis ante ætatem ordinatus recipiat verum ordinem & characterem, suspēditur tamen ab exercitio, c. vel non est compos. de tempo. ordin. Datur nihilominus prouisus de cura parochiali annus ad adpiscendam presbyteratum, computandus a die adeptæ pacificæ possessionis beneficii, & alio impedimento legitimo cessante, ca. licet canon. & ibi glo. & ca. commissi, de electio. in 6. c. licet. de præben. in 6. nisi etiam ob studium literarum per septennium dispensetur, vt fieri potest, gl. in c. licet canon. in ver. idem tempus, & c. cum ex eo. de præben. in 6. ¶ Sed ¶ in omnibus beneficiis oportet tempore collationis, esse clericum, id est, non furatum, aliter non potest possideri beneficium, c. ex literis, c. de translat. sine tonsura prima enim laicus quis est, & laici incapaces beneficiorum sunt, vt paulo ante

25 ¶ in principio istius capituli diximus, ¶ Sed ¶ clericum oportet esse sine vxore: nam qui vxorē duxit, etiam per simplicia verba de presententi, & sine eopula incapax est, in extrag. Ioan. 22. antiqua decis. quæst. Tholo. 361. & si habeat beneficium, ita in amittit, c. 1. de cleric. coniuga. & ibi Collect. decis. capel. 239. ¶ Regularia ¶ regularibus personis beneficia, secularia secularibus conferenda, c. cum de beneficio. c. 5. de præben. in 6. volumus, de elect. in concor. c. nullus, de elect. ap. Greg. Neq; conferendo beneficium regulare seculari, vel contra, cenietur ideo dispensatum: nisi in figura vel prouisione, de commenda expressè fiat mentio, in reg. cancell. Pauli Pa. 3.

27 ¶ Rursum ¶ regularia, vt prioratus ecclesiarum, vel administrationes, non debent concedi alterius ordinis monachis, quam eius per quos solita sunt hætenus possideri, sine auctoritate summi pontificis, c. cum singula. 32. de præben. in 6. Iq; debet expresse esse professi regulam ordinis, vel qui emittere omnino professi nem, & habitum suscipere teneatur, ex concilio Tridentini decreto, sessio. 4. in Decret. de reformat. can. 10. Quamquam senatus consulto Patrisie nri anno 1534. 21. Febr. iudicatum sit oportere præcedere prouisionem professionem expressam & certam, nec sufficere tacita, vel expressam sine die, Papii lib. 2. Rbapf.

28 ¶ Monachis ¶ autem mendicantibus nulla beneficia concedi possunt, Antiqua interp. in regu. 3. cancella. Innocentii 8. Quia enim expresse verum emittunt abdicacionis proprietatis, & paupertatem profitentur, incapaces sunt reddituum & prouentuum animalium, Clem. exiui. §. cumq; annui redditus, de verb. signif. Habent tamen istæ mendicantium sacre familie, prioratus luos, sed non sunt beneficia, sed administrationes sui ordinis, & regularia. ¶ At ¶ alii monachi non mendicantes possunt beneficia possidere sibi conuenientia, & ex electioe, & confirmacione, can. doctos, cano. si monachus, & seq. 16. q. 1. proprie tamen parochialibus ecclesiis præfici non possunt, can. de monachis, §. si. §. c.

30 ¶ Placuit ¶ tamen monachos posse eligi in episcopos: dummodo sine controuersia eligatur, & cum consensu suorum prelatorum, non alio modo, c. quorundam, 2. q. de elect. in 6. c. quam sit, §. nullus, 18. q. 2. can. si quis monachus, 16. q. 1. can. legi, eod. tit. & abioluuntur a iugo suæ professionis, can. 1. 18. q. 1. tamen non debent mutare habitum, nec substantialia sui ordinis, can. de monachis, 16. q. 1. ¶ Neq; ¶ monachismus solus est impedimentum, quo minus quis gradum episcopalem ascendat, neque numeratur inter ea, a quibus esse immunis debet, qui in episcopum ordinatur, que in concilio Toletano 4. collectæ sunt, & referuntur a Gratiano in suo decreto, in ca. qui in alio quo, §. 1. dist. ¶ Alia ¶ qualitas quoq; consideranda in beneficiis conferendis, vt sint personæ, quibus conferuntur, ex legitimo matrimonio procreatæ, ca. innotuit, c. 20. de elect. c. per venerabilem, c. 12. §. qui fil. sint legit. l. 4. Decret. tit. 17. ca. nisi cum pridem, §. persona, de renuntia. c. cum in cunctis, de elect. Deuter. 23. nisi cum his dispensatum fuerit, ob motum probitatem, & vitæ integritatem, & literarum scientiam, super natalibus, d. ca. innotuit, de elect. c. Canonem, §. 6. dist. ¶ Sic ¶ filii legitimi & naturalibus presbyterorum, nempe genitis ex matrimonio sine bigamia, ab eo qui vxore mortua presbyter fuit factus, potest prouideri de beneficio iure communi, etiam in ecclesia patris, c. ad hæc, de fil. presby. & de paterno beneficio, quod pater tenuit antea mediate, & dummodo id beneficium immediate non fuerit a patre possessum, c. ex transmissi, eod. c. presentium, eod. vt equitur successio in beneficiis ecclesiasticis, c. constitutus, c. quoniam, c. ad exister pandoas, eod. tit. & ita iudicatum Pap. Rbapf. aresio. l. 2. tit. 4. ares. 1. nam tunc est opus

14 dispensatione, c. ex tua, eo. ¶ De ¶ filiis autem presbyterorum ille-

gitimis, Clementis VII. est constitutio anni 1533, qua inhibetur, ne post hæc spurii recipiatur in beneficio paterno, nec cum legitimatione, dispensatione, vel alio modo, vide Pap. lib. 2. Rbapf. ares. tit. 4. ares. 1. Quare & oportet fieri mentionem in dispensatione dictæ prohibitionis. Idipsum & in nepotibus locum habere etiam legitime natis ex spurio, vt non possint consequi beneficium autem, iudicatum Tholosæ anno 1534. idem, vt sup. ares. 2. ¶ Sed ¶ quis beneficiados natalibus restituet iustus? quis potest dispensare? Hic distinctio adhibenda est, an beneficia sint simplicia, an vero dignitates, vel curata. Et rursum in simplicibus, an is, cui conferenda sunt, sit filius illegitimus presbyteri, qui habuit idem beneficium in eadem ecclesia, in qua filius institui debet, an in alia: & si pater illegitimus habuit in eadem ecclesia simplex beneficium seculari, vel uti canoniæ, debet dispensatio fieri a sum. pontif. ab episcopo non potest, c. cum decorem, & c. ad abolendam, & ibi gl. in ver. non valere, c. dilectus, & c. si de fil. presby. ap. Grego. Extra ecclesiam paternam, & in beneficio simplici seculari, dispensat episcopus, si cura non imminet animarum: in personalibus autem, dignitatibus, & curatis, tantum summus pontifex, expresse in c. 1. eo. in 6. & c. si eod. apud Greg. c. innotuit, §. 1. de elect. ap. Greg. ¶ Hic ¶ obseruare dignum est dispensationem natalium, vt possit quis promoueri ad sacros ordines, nõ produci, vt dispensatus quis cenietur ad obtinenda beneficia, de sancto Gemin. in ca. 1. de fil. presby. in 6. Angel. Claus. in verb. beneficium, nu. 22. nec dispensatus ad habendum beneficium curatum, cenietur dispensatus ad obtinendam dignitatem: nec valeret argumentum in dispensatione a simili, vel a maiori, vel a minori, Geminianus, in c. si de fil. presby. in 6. Nec dispensatus super natalibus ad effectum obtinendi beneficium & ordinem, potest impetrare dispensationem super pluralitate beneficiorum: non facta mentione de defectu illegitimitatis, seu natalium, vel ordinum, d. c. si & ibi Gemin. ¶ Atq; ¶ in regula cancellariæ Innocentii VIII. statutum, vt concedi tantum possint graduatis, vel e magnis parentibus illegitime natis, per simplicem signaturam dispensationis, per fiat vt petitur, quatuor beneficia, etiam si sint præbendæ cathedralium, vel collegiarum ecclesiarum, & maiores post pontificalem, & post principales in collegiatis ecclesiis: aliis vero per fiat tria: & per fiat vt petitur quatuor, si petantur. Dummodo canonicatus & præbendæ cathedralium ecclesiarum, vel dignitates non existant.

¶ Deinceps ¶ alia qualitas in iure præficiendis exigitur, vt sint regnicolæ, vel dioma nouerint eorum, quibus præficiuntur in parochialibus ecclesiis, vt habetur in regula cancellariæ Romanæ Gregorii XI. & Eugenii III. Cum enim rector sit pastor ecclesiæ, c. quamuis, de re iud. ca. quicquid, 1. q. 1. parochorum debeat audire exomologeses, c. omnis, de pen. & remis. illis verbum Dei interpretari, clemen. 2. de sepult. c. ecce, 9. dist. c. inter cetera, de offi. ord. cum similib. eos visitare, Prouer. 27. Eccles. 32. capi. sedes apostolica, de præben. in extra. Ioan. 22. hoc munus recte impleri non potest per eos, qui nec possunt intelligere loquentes, nec intelligi possunt.

¶ D. Augustinus ¶ facilis animalia diuersi generis sibi sociari tradit, D. Augustin. lib. 19. de ciuit. Dei, c. 7. quam diuersæ linguæ eiusdem speciei homines, & diuersitate linguarum hominem ab homine alienare. Et D. Paulus, 1. ad Corint. 14. Si nesciero virtutem vocis, ero ei cui loquor barbarus, & qui loquitur mihi barbarus. Et inter signa iræ maioris Dei in populum apud Hieremiam, illa imprecatio est, Adducam super vos gentem, cuius ignorabitis linguam, nec intelligetis quid loquuntur. Et in Deuteronomio 28. Adducet super te Dominus gentem de longinquo, cuius linguam intelligere non possis. Nec voluit leuiter punire superbiam ædificantium turrim Babelis, quam per linguæ confusionem, vt quid vellent mutuo non intelligerent, Genes. 11. Contra, Deus sacrosanctum regni æterni euangelium publicaturus, voluit variis linguis loqui Apostolos, Actuum 2. Refert Cardinal. in c. significasti, de iur. patro. ¶ Hugonem ¶ antiquum interpretem dicere solitum, patronum debere præsentare episcopo clericum eiusdem d. ecclesios, qui intelligat, & intelligatur. Hoc etiam tradit R. chus de Cuite, in tractat. de iure patronatus, in verbo, honorificum, quæstio. 18.

¶ In ¶ Gallia etiam exterus, seu alienigena est incapax beneficiorum, ex privilegio regni, & impetrata ab illis possunt ab incolis impetrari, gloss. in proem. prag. sancti. in verb. exterorum, in consuet. Ludou. 12. rubri. des presidens & conseillers, & in styl. parla. de præben. ord. 3. Rebus. tractat. de pacific. possessio. nume. 2. 17. cuiuscunque generis sint, nec potest dispensari a Papa alienigenæ, vt sine literis naturalitatis impetratis a principe nostro, possit beneficia consequi in hoc regno Gallie, R. buffus in 3. part. pract. benefic. in regu. de idiomato. Ceterum si post adeptionem

beneficii alienigena, qui albinus, id est, alibi natus dicitur, obtinere a principe, valebit adeptio, & retinere poterit beneficium, vt refert Rebuffus fuisse in senatu Parisiensi iudicatum, *Rebuff. in d. reg. gl. 1.* Odiolas tamen notabis has concessiones naturalisationis ad consequenda beneficia, & ea ratione aliquando reuocatae sunt a Ludouico XII. quas concesserat ante Carolus VIII. & nondum sortitae erant effectum, *aux. ordon. du Roy Loys 12. aux modifications art. 33.* ¶ In Britannia quoque cautum: Sacerdos Gallicus sacerdotium in Britannia ne occupato. Bononiæ quoque statuto sacra beneficia, seu publica munera numquam conferuntur exteris, *Barba. conf. 123. vol. 1.* Illud ipsum in Hungaria seu Pannonia seruatum, *c. bone. in §. si. de postu. prala.* Et cautum Veronenis statuto, *Bal. conf. 43. vol. 1.* ¶ In Gallia itaque exigimus, vt is, cui confertur beneficium sit regnicola, vel ius regnicolae impetrauerit. Deinceps, vt quibus praeturae dantur, sint magistri in theologia saltem, vel licentiat, vel doctores, aut licentiat in altero iurium, iuris ciuilibus, aut canonicis, in vniuersitate approbata: sint graues personae, 27. annorum saltem, nominati a rege summo pontifici intra sex vel nouem menses. Ac in minoribus beneficiis, distinctio adhibetur beneficiorum debitorum graduatis nominatis, & graduatis simplicibus, & alias idoneis, per mensium anni distinctionem, in quibus beneficia vacauerint, *l. haec omnia, in §. 1. de regia ad prala. nomi. in concord. Gall. 44.* ¶ Nam beneficia vacantia in mense Iulii, & Ianuarii, §. praefatig, ordinariis, de colla. in concord. de mensib. vide tri. de regia. facul. primi mensis nomina. in concord. debent conferri graduatis, saltem baccalariis nominatis, qui in vniuersitate regni priuilegiata per debitorum, seu praescriptam tempus studuerint, nempe, §. praeterea volumus, de colla. in concord. magistri, seu licentiat, aut baccalarii in theologia, per decennium: per septennium doctores licentiat, in iure canonico, ciuili, & medicina: quinque annis magistri, aut licentiat in theologia sufficiat: quinque annis baccalariis iuris ciuilibus, vel canonicis, nisi nobilibus sint parentibus orti, quo casu iuris ciuilibus & canonicis baccalariis triennium sufficit, *idem in ordinatio. nonis Ludou. 12. art. 7. 9. & 11. & in antiq. artic. c. 5. in §. videlicet, de coll. in prag. sanctio.* Debet tamen consistere de nobilitate, attestatione propria, quae insinuari debet vna cum aliis literis seu codicillis gradus, & nominationis. Exigit & constitutio regia, & conuentiones Gallicae, & summi pontificis, vt qui gradus assequuntur sint graduati in vniuersitate, seu Academia, non sub bulla: sint dehinc nominati, §. volumus, de colla. in concord. quodque literas praesentauerint ei, a quo beneficia obtinere desiderant, gradus & nominationis debito tempore, nempe quadragesimae, d. §. praefatig, & §. 1. teneantur, de colla. in concord. & postea petant vacantia beneficia, & prosequantur, d. §. teneantur, & §. si. eod. In mense Aprilis, d. §. praefatig, ordinariis, & Octobris, beneficia quae vacauerint, debentur quoque graduatis: sed non sunt affecta solis nominatis, verum etiam & simplicibus, qui literas suorum graduum cum tempore studii debite insinuauerint. At in reliquis mensibus, eod. Maio, Iunio, Augusto, Septembri, Nouembri, Decembri, Februarii, & Martio, beneficia vacantia possunt libere praesentatis patronis, & sine praesentatione conferri ab ordinariis, alterius qualitatibus hominibus, alioquin tamē idoneis. ¶ Hoc tamen obseruato, vt si beneficium sit villae muratae, teneantur illud conferre graduato, vel ad illud praesentare aliquem graduatum seu simplicem, seu nominatum, §. statimus quoque, in 2. de colla. in concord. §. in ecclesiis autem, eo. tit. in prag. sanct. in cons. antiq. Ludou. 12. reg. art. 6. & qui saltem studuerit in altero iurium, vel in theologia per triennium. ¶ Obseruamus quoque in qualitate nominationum, vt in literis nominationum exprimi debeat beneficium, quod tunc quis possidet, & verus eius valor, alioquin inuultiles illis sunt, §. volumus autem, de colla. in concord. §. item quod vniuersitates, eo. tit. in prag. sancti. Quia si quis possidet beneficium, vel beneficia habentia proventus ducentorum florenorum vel aureorum de camera, non potest in vim gradus & nominationum, petere beneficium vacans, d. §. volumus, & §. quod si quis ex dictis, eo. tit. de colla. in prag. sancti. ¶ Est quoque regula generalis in gratis ad beneficia, seu in expectatiuis beneficiorum: vt qui eas impetrat, teneatur beneficium quod possidet verum valorem exprimere, alioquin impetrationes nullae sunt, in reg. cancel. c. 1. clem. 1. de prob. facit c. postulasti, & c. ad audientiam, de rescript. Item & aliae qualitates beneficium in gratis, seu mandatis exprimi debent, quod curata vel alterius generis: alter nullae. Quamuis in aliis impetrationibus qualitates expressae omiffa non noceat, *Rota, in decisi. 202. in antiquis.* Ceterum singulare est & notabile, collationem factam in vim gradus alterius beneficium graduato ha-

benti beneficium ducentorum florenorum auri, ipso iure non esse irritam, & ideo non esse eius incapacem: verum tamen posse alium graduatum illud beneficium petere a collatore, & ita profecti. Quia postquam huic graduato non debetur in vim gradus, ergo alteri debetur, hoc probat & annotat Rebuffus, in §. volumus, ad ver. in vim gradus, de colla. in concord. Item notabile, quod antequam sit prouisum graduato insinuanti vsque ad praedictam summam 200. aureorum, poterit petere aliud beneficium compatibile tamen cum primo, licet prius haberet vnum, vel plura, *Rebuff. d. §. in ver. non possit. per cap. quamuis primum, de prob. in 6.* Non poterit tamen incompatible petere, nec consequi, nisi prius habita dispensatione, c. ordinariis, §. 1. de offi. ord. in 6. Dico autem praecedere debere dispensationem ipsam acceptationem: nam dispensatio posterior non firmat acceptationem, c. quamuis, de rescri. in 6. nec re habitatur in praedictum alterius, c. per venerabilem, qui filii sint legitimi. ¶ Nominationes quoque dantur, tantum cessante cenentur secundum personatum quibus dantur qualitate: nempe si regulares ad regularia, si seculares ad secularia tantum, *expres. in d. §. volumus, in concord. c. cum de beneficio, de preben. in 6. c. possessione, de reb. eccles. non alie. l. plenum, §. equit. de vsu & habi.* Nec dispensatio hic summi pontificis iurare potest confusionem & mixture qualitatium, d. §. volumus, veris. in super. de colla. ¶ Obseruatur quoque, vt in mensibus, quibus debentur beneficia graduatis & nominatis, antiquior praeratur, qui eo anno literas studii gradus, nominationis, & attestacionem nobilitatis, si eius vtratur priuilegio insinuauerit tempore congruo. ¶ Quod si concurrant nominati eiusdem anni, doctores licentiat, licentiat baccalariis (dentis baccalariis formati in theologia, quos fauore studii theologiae, licentiat in iure ciuili, aut canonico, aut medicina praerari placuit) baccalariis iuris pontificii aut ciuilibus magistris in artibus, praeratur, *haec in §. statimus quoque, §. 1. de colla. in concord.* in beneficiis autem debitis simplicibus graduatis, qui gradus quoque literas debite insinuauerint, collatores & patroni possunt praerare eiusdem qualitatibus quem volent, & vt dicitur, est locus gratificationi, *proxime citato, §. statimus, & in ordin. Ludou. 12. art. 12.* Sicur in nominatis, si concurrant doctores cum doctoribus, & licentiat cum licentiat, baccalariis cum baccalariis eiusdem facultatis, ordinis, & anni, electio erit libera collatori: quod si diuersae essent facultatis gradibus paribus, theologus canonicus, canonista ciuilitate, ciuilitate medico, medicus artium graduato praeratur, d. §. statimus, & §. exhortamur, de colla. in prag. sancti.

¶ Subinde dicimus beneficia, potissimum curata, non posse conferri fariolis, *vide de his & seq. Rebuff. in tract. de pacifi. possess. num. 185. vsq. ad numeros plures coniugatis, c. 2. c. cum decore, de cler. coniug. vel deponatis per verba de praesenti, quia & eo ipso facto possessa amittunt, c. 1. de cler. coniug. in 6. nec promotus per saltum, Proposit. in cano. sollicitudo, §. 2. dist. vel extra tempora ordinatis, ca. cum quidam, de temp. ord. vel vno tempore sacros plures accipientibus ordines, c. dilectus, & c. literas, eod. bigamis, c. vni. de bigam. in 6. l. schismaticis, can. no. consuetudinem, 12. dist. c. quia diligentia, de elect. simoniacis, c. cum clericis, & ibi Panor. de pact. nobis, & seq. de simonia. reo criminis l. ex maiestat. glo. in c. satis peruersum, §. 6. dist. fortilego, Rebuff. de pacifi. possess. num. 202. sacrilego, c. venerabilem, de elect. relegato seu bannito: quia non potest deferuire, & ita iudicatum in senatu Tholosano an. 1539. in vigilia natiuitatis Domini, licet beneficium, quod ante condemnationem haberet, quis non priuatur, *Rebuff. de pacifi. possess. nu. 203.**

¶ Minus conferri possunt salario literatum Papae, ca. de suis priorum, de crimin. falsi. excommunicato, ca. postulasti, de cler. excom. suspensio ab officio, c. cum bone. iuncta gl. de ara. & qual. cum dilectus, de conuet. cum siml. apostatae, c. pen. & fin. §. 5. dist. sodomitae, qui peior homicida, can. mulier, 15. §. 1. publico concubinario monito nec emendato, §. 1. de publi. concub. in concord. homicida, Apoca. c. sin. ibi. foris homicida, quia non potest promoueri ad clericatum, c. accedens, de accusa. can. si quis omnem, 1. quast. 7. can. ad aures, de ata. proinde nec militi, qui bellum frequentauit, *Proposit. in can. miror. §. 5. dist. & caus. studeat, ibid. Rebuff. de pacifi. possess. num. 211.* morbo comitali detento, c. 1. de cler. agro. c. comminatio, 33. dist. petiuro, c. querelam, de iur. iur. ca. constitutus, in 2. de appel. & ibi inter. cum similib. si de petiurio fuerit per sententiam damnatus, c. cum non ab homine, de iudic. vsuario publico, cano. de Petro. 47. dist. & manifesto.

De qualitate conferentium beneficia.

CAP. 7.

- 1 Beneficia conferunt tantum clericis, non laicis.
- 2 Beneficia conferre ex privilegio quomodo laici possint, & qui. Pontificis summi electio in potestate regis Galliarum olim, eod. Ad beneficia nominat rex Galliarum, eod.
- 3 Summum pontificatum & cardinalatum qui conferant.
- 4 Prelatos qui eligant.
- 5 Beneficiorum collatio iure ordinario pertinet ad episcopum dioceseos.
- 6 Capitulum sede vacante non confert beneficia collationis episcopalis, presentatostamen instituit: communis etiam collationis cum episcopo confert beneficia, & permutationes admittit. Collatio beneficiorum inter fructus episcopales, eod.
- 7 Episcopus ante confirmationem non confert beneficia episcopatus.
- 8 Archiepiscoporum, & Patriarcharum in beneficia potestas.
- 9 Summus pontifex quae beneficia iure proprio confert.
- 10 In beneficiorum collatione concurrunt summus pontifex cum ordinarius, & qui potior tempore, potior iure.
- 11 Legatus a latere sum. pontif. in beneficiorum collatione concurrunt cum ordinarius non alii legati missi, aut nati. Legati apostolici privilegia remissive, eod.
- 12 Beneficiorum tituli iuris possitini, & in arbitrio summi pontificis sunt.
- 13 Graduatus in sinuans quando praevenerit sum. pontif. in collatione beneficiorum. Patroni presentatio praevenerit collationem Pape, eod.
- 14 In praevencionibus ordinarii, & summi pontificis observanda.
- 15 Beneficia confert & vicarius loco episcopi.
- 16 Vicarius episcopi quando confert beneficia praesente episcopo.
- 17 Collatio beneficiorum ad alios quam ordinarios pertinet consuetudine, privilegio, praescriptione. Collationis beneficii capituli cum episcopo una, vel distincti modi, eod.
- 18 Collatio beneficiorum ad laicos, & mulieres interdum pertinet.
- 19 Collationum ius & fructus beneficiorum quomodo ad regem Galliarum pertineat.
- 20 Parochiales ecclesie non veniunt in ius regalia principum.
- 21 Imperatoris & regis Apuliae ius in beneficia.
- 22 Hungariae ius in beneficia, eod.
- 23 Arragoniae regis ius in beneficia ob Mauros depulsos.
- 24 Regalium ius in beneficiis causis quaedam.
- 25 Decimas laici quomodo possidere possunt.
- 26 Regum auctoritas in sacra.
- 27 Reges ethnici aliquando sacra tractarunt, & fecerunt.
- 1 In conferendis beneficiis prior regula collatorum constituenta est, clericos esse debere qui conferant: ideo hanc omnino iure communi potestatem fuisse a laicis personis secretam, tot. 63. dist. c. sacrosancta, de elect. can. si quis deinceps, 16. q. 7. c. Massana. cap. quis quis, de elect. can. imperium, 10. dist. quia ecclesiastica non possunt tractare, ca. quamvis sit graue, de decimis, cum similit. ut saepe diximus, ca. Adrianus, ca. in synodo, 63. dist. can. vota, §. 1. c. quia sancta, 2. eod. ¶ Verum tamen ex privilegio quaedam potestas illis in beneficia conceditur, quae non usurpatur ex propria auctoritate: ut in electione summi pontificis olim Galliarum imperatori permittitur ius, postea eiaratum, can. tibi, 63. dist. ca. ego Ludovic. can. constitutio, ead. dist. Habet & ex privilegio rex Galliarum ad praelaturas nominationem, de regia ad praelat. nomi. in concor. Rufens, in tract. de iure regal. Item & in aliis, si sibi illud in fundatione retinuerit, & sum. pontifex approbaverit, ca. Eleutherius, 18. q. 2. c. quando, de censib. & ibi Pan. c. dilectus, in 3. c. 34. de praeb. Quandoque & alii laici ex privilegio collatio permittitur beneficiorum, ut in d. dilectus.
- 3 Itaque iure communi hodie summ. pontificatus conceditur per collegium cardinalium, c. licet, de elect. ap. Greg. c. ubi, eod. tit. in 6. cardinalatus a summo pontifice, clem. ne Romani, de elect. quamvis ex concilio Basiliensi aliis cardinalibus referretur electio, §. si de numero & qualitat. cardin. in prag. sanct.
- 4 Ad praelaturas ecclesiarum, in quibus est capitulum, iure ordinario legit capitulum, c. 1. & ca. cum terra, c. ne pro defectu, de ele. §. 1. eod. in prag. sanct. ca. congregatio, 16. q. 7. ca. Abbas, ca. Abbat. 18. q. 2. ca. nobis, de iur. patr. seu congregatio, vel colleg. & singuli ex il-

lis vocem habent electionis, ut in capitulo, si sint in subdiaconatus ordine: non aliter, clem. 2. de elec. & qualitat. confirmatio electionem sequitur, sed de his postea.

¶ In aliis beneficiis, collatio iure ordinatio pertinet ad episcopum eius dioceseos sub qua sint, c. eam te, de rescript. ca. conquirente, de offic. ord. c. cum venissent, de instit. c. 1. de capel. mona. c. cu ex iniuncto, de heret. quia omnes basilicae eius curae in sua diocesi commissa, can. nullus, & can. omnes basilicae 16. q. genda, 10. q. 1. c. omnes basilicae, de consec. dist. 1. c. 2. de instit. Hacque etiam in parte sollicitudinis dati coadiutores episcopi summo potestati, ut partitis oneribus mandata caelestia facilius executione demandentur, ca. mandata, de praesumpt. vocati namq; in partem sollicitudinis, non in plenitudinem potestatis, c. ad honorem, de aucto. & usu pallii, apud Gregor.

¶ Proinde si sede vacante, capitulum non potest beneficia conferre, quamvis praesentatos instituire possit, c. 2. ne sed. vacan. apud Greg. c. 1. eo. tit. in 6. can. presbyteri, 24. dist. ca. 1. de instit. quod collatio proprie ad ius episcopale pertinet, & inter fructus episcopales successoribus episcopis referenda sit, gl. in c. cum olim, de mai. & obed. Nisi interim summus pontifex contulerit, vel nisi ad episcopum & capitulum collatio communiter pertineat: nam vacante sede, tunc solum capitulum confert, d. c. vni. ne sed. vac. in 6. non aliter sed tantum vacanti beneficio & economum potest constitutere, c. cum vos, de offi. ord. sicut & ex causa permutationis beneficia concedere, si credamus Panormitano, in cap. cum olim, de mai. & obed. in sex. dubitatione.

¶ Itaque constat episcopum, qui suo iure confert, esse ordinarium collatorem beneficiorum, d. c. cum vos, de offi. ordi. & extra. Ioan. 22. exsecrabilis, si modo is episcopus confirmatus sit: nam electus solum ante confirmationem conferre non potest beneficia, et si alia ei quaedam, ut in episcopo diximus, permittantur episcopalia, c. nosti, ca. transmissam, c. qualiter, de elect. apud Gregor. c. avaritia, eod. tit. in 6.

¶ Ceterum dum de episcoporum potestate circa beneficia agitur, non valde difficile est observare haec eadem locum habere in archiepiscopis & patriarchis, & summo pontifice: singuli enim habere dicuntur episcopatum, in quo tamen alii aliis maiorem dignitatem & potestatem in quibusdam natu sunt, ut apparebit ex serie dicendorum.

¶ Summusq; pontifex etiam confert beneficia iure proprio solus, ut denoluta, c. licet, de suppl. negl. prala. item si ei subiecta tantum sint, c. si de renun. vel transferendi sint episcopi, c. 1. de translat. episc. ap. Greg. ¶ Concurrunt autem cum episcopi cuiusq; potestate summus pontifex in conferendo, ideo iuri praevencionis est locus inter prouisos de vno & eodem beneficio a summo pontifice & ab ordinario, ut potior tempore, sit potior iure, c. si a sede, & c. dudum, de praeb. in 6. Est enim pastor generalis vniuersi gregis catholici & Christiani sum. pontifex, alii in partem tantum sollicitudinis vocati, ut d. cum est, c. ad honorem, de aucto. & usu pallii.

¶ Quare & legatus a latere summi pontificis, qui cardinalis est, potest quoque in provincia sibi commissa per concursum conferre beneficia, c. 1. de offi. lega. in 6. c. dilectus, eod. ap. Gregor. Quod aliis tamen legatis missis, vel natis ratione adeptae ecclesiae non licet: nisi specialiter concedatur, in d. c. 1. de offi. leg. in 6. Quae quaestio nem latius videbis explicatam apud Ioannem de Selua, tract. de benefic. 2. par. quaest. 3. per sexaginta duo contraria, ubi fufe de potestate legati apostolici, & eius privilegii.

¶ Summus pontifex in causis beneficialibus habet plenissimam potestatem, h. 2. de praeb. in 6. clem. 1. vi. lit. pend. c. proposuit, de concess. praeb. episcopi semiplenam, secundum interpretes, gloss. in can. consequens, vi. dist. Barbat. in c. quod translationem, num. 9. 2. cum seq. de offi. lega. & Papa concessit collationem beneficiorum episcopis. Estq; per consequens reuocandi ei potestas, ut & legem ex arbitrio reuocat, c. 1. de consuet. Quia & tituli beneficiorum sunt de iure positio, c. 1. 2. 2. dist. Pan. in c. constitutus, de relig. domib. Ita iure ordinarios priori concessione praevenerit, c. dudum, §. nos igitur, de praeb. in 6. c. pen. de rescript. in 6. & mandatis. Non secus quam cum plures eiusdem negotii possint esse iudices, alius alium praevenerit & alii praefert potest, h. si quis posteaquam, de iudic. in P. c. pen. de for. comper. Sicut & Papa etiam potest praevenerit per ordinatum in collatione. ¶ Et in Gallia quoque, quando ante mandatum summi pontificis de prouidendo, graduatus conditionis requisitae interpellavit episcopum vel capitulum vel alium collatorem, sibi confertur beneficium, in consuet. regis titu. de graduez. art. 14. Rebuffan. sub. de mand. ap. sol. in §. declarantes, in ver. iure praevencionis,

tunc Papa, vt preuentus, non potest preuenire eum in eo. Id ipsum quoque verum est, si ante collationem Papæ presentauerit patronus, quamquam presentatus post prouisionem alterius a Papa factam institutus fuerit, *Rebuff. in d. §. declarantes. ¶* Ceterum ¶ in præuentionibus summi pontificis, & prælatione impetrantium, obseruandum est, vt impetrantes sint qualitates requisitæ in beneficiis collatis, vel sint dispensati legitime ab eo, qui potestatem habet. Item nulla collatio pontificis summi non præuenit ordinarium, vt si contra priuilegia & conuentiones Galliarum, & summi pontificis fiat, *Idem in tit. de referuat. & in §. declarantes, de manda. apostol. ad ver. iure præuentionis. Nec præstat impedimentum, quod de iure non sortitur effectum, regu. iur. in 6. non præstat. Et quod nullum est, effectum nõ producitur, l. quoniam, qui sard. cog. in P. Sic uti etiam si præueniat summus pontifex conferendo contra regulam cancellariæ 18. de verisimili notitia, vel si ex dolo impetratis præuentio fiat: puta, quia vt præueniret & deciperet ordinarium, celauit mortuum vltimum possessorem, donec impetraret, *Boer. de cis. 287. incipit, in dicto processu, ordin. reg. publi. an. 1539. arti. 5. 6. facti c. 1. de sepult. apud Gregor. Vel quando fieret fraus regulæ cancellariæ de publicandis resignationibus. Nec confert iure præuentionis summus pontifex, quæ iure regali ad regem pertinent, c. generali. de elect. 6. Rufus, tract. de iure regali.**

¶ *¶* Loco ¶ episcopi vicarius eius potest conferre beneficia, si episcopus illi specialiter concedat & mandet, non aliter, *cap. fin. de offic. vicar. in 6.*

¶ *¶* Nec ¶ tamen ideo minus potestas penes ipsum episcopum remanet conferendi, etiam si sit & penes vicarium illius: quare & poterit conferre, *Ioannes Andreas, in cap. si capitulo, in glossa ad verb. exsequatur, de concess. preb. in 6. glo. in capi. dudum, & c. quamuis, 2. eod. tit. in 6. Derogant namque re ipsa episcopus conferendo mandato, & generi per speciem derogatur, l. generi, de regulis iur. l. sanctio legum, de pen. in P. Atque vicarii officio suo non funguntur, nisi ablente episcopo, vel cum is non potest, vel non vult officium præfens exercere, c. cum nullus, §. episcopo, de tempor. ordinat. in 6. facti lex iudicium soluitur, de iudic. in P. vide plura de potestate vicarii circa beneficia, apud Ioannem de Selua, in tractatu de beneficio. quest. 22.*

¶ *¶* Præter ¶ ordinarium episcopum seu eius vicarium, conferunt & alii, vel ratione consuetudinis probatæ, vel in vim priuilegii vel præscriptionis. Quæ circa consuetudine vel statuto seu vsu, præbendarum collatio ad alios pertinere potest quam ad episcopos, c. fin. de preben. in 6. c. ex sequentibus de instit. apud Gregorium, c. si capitulo, de concess. preben. in 6. Et aliquando capitulum beneficia confert capitulariter, & vt dicunt, in communi: interdum singulares eius capituli canonici, vel iure capituli, vel iure proprio canonice, vel ratione dignitatis, vel personatus, vel officii, vel de consuetudine, vel statuto ecclesie, vel ratione præbendarum, *cap. fin. de prebendis, in 6. ca. cum in illis, eod. Ea ratione interdum episcopus confert vna & cõiunctim cum capitulo, interdum de consilio & assensu capituli: vt & capitulum secundum statuta, interdum disiunctim sine episcopo, & alias cum consilio episcopi, vt toto c. 1. de sede vacan. in 6. c. cum ecclesia, de elect.*

¶ *¶* Conferunt ¶ ex priuilegio laici, vt in c. dilectus, in 3. de preben. apud Gregor. c. cum inter, de consuetu. can. Adrianus, in 2. 63. dist. hocque late persequitur Ioan. de Sel. in tract. de benef. par. 2. quest. 23. in vtramque par. imo aliquando & mulier, vt comitissa Flandriæ, vt in ca. dilecto, de test. nisi caput, quod de ea meminit intelligamus, donationem præbendarum, esse præsentationem, vt alibi etiam donatio pro præsentatione accipitur, c. fin. de concess. preben. Refert & Rota, ad abbatissas collationes quoque pertinere, *Rota, de eis. 190. in antiquis. sunt & alia. quæ priuilegio conferunt, c. dilectus, de preben. c. is cui, eod. in 6. Zabarella, consil. 136. Et interdum episcopatus Summus pontifex æconomum, & visitatorem ecclesiarum vacantibus constituit, qui præbendas eius & beneficia conferunt, vt in cano. obitum, 61. dist. & ibi glo. penult. & in cano. non liceat, 12. quest. 1. Literis quoque summi pontificis aliquando committitur receptio canonici & collatio aliis, quam episcopis, vt in cap. 4. de rescript. in 6. cap. is cui, conceditur, de preben. in 6.*

¶ *¶* Rex ¶ Galliarum in certis ecclesiis vacantibus, quæ iuris regalitæ sunt, pendente vacatione beneficia vacantia, quæ ad eius ecclesie collationem pertinent, confert, & fructus alibi percipit, *Archid. in cano. imperium. 10. dist. Specul. in tit. ne sed. vac. vltim. colum. ibi, item etiam reges. Rufus, in tract. regalia in 1. par. præfatio, plura de orig. reg. Corf. in tract. de potestate regali. quest. 51. donec pontifices pro-*

moti, sacramentum fidelitatis ab illo acceperint. Quod priuilegium agitarum fuit sub Nicolao 3. sum. pontif. in curia Roman. 16. annis Andreas, in c. 2. post Ioan. Monac. ibi. num. 3. de prebend. in 6. Et confirmatum in Gallia, vt constat constitutione regia Philippi Pulcri anno 1334. mensis Octobris. Quamobrem in vacatione harum ecclesiarum regalium, manus ei iniicit, ponitque sub tutela sua, *vide Boer. de cis. 22. num. 9. & æconomum constituit, qui fructus sede vacante colligat, & recipiat eo modo, quo viuens præpositus faceret. De hoc iure sic meminit concilium Basiliense, §. item quod dicta, de annat. in pragma. sanctio, dum de taxatione quintæ partis valoris agit beneficiorum, exceptis beneficiis, quorum ius patronatus, presentatio, collatio, institutio, vel prouisio ad regem iure regalia vel alias pertinet. Et ad hoc ius plura capita pontificum referenda sunt, cap. cum inter vos, de consuetud. c. dilectus, 3. de prebend. cano. Adrianus, cano. ego Ludouicus, 63. dist. in 6. Habet & ius hoc rex Angliæ in quibusdam ecclesiis cathedralibus sui regni, vt in cap. ex diligenti, de iur. patron. vt præbendas earum conferat, & alia beneficia sede vacante, (exceptis ¶ parochialibus ecclesiis, quæ non cadunt in regalia:) illo etiam tempore percipiat temporalia, & fructus, glo. antiq. in §. item quod dicta, in ver. regalia, de anna. in pragma. sanctio. & collationes beneficiorum ad eum pertinent, quæ in fructu sunt, glo. in c. cum olim, de maio. & obed. vt & presentationes, electiones, & similia, *Prob. in tracta. penfo. 4. 28. part. prima.**

¶ *¶* Imperator ¶ quoque priuilegium habet, quo ei permittitur in qualibet ecclesia Alemanie iubere recipi vnum, appellanturque collationes illæ hodie, *primaria preces*, teste Speculatore, *tit. de preb. §. restat, verfi. item nota. Boer. in de cis. 32. num. 8. Et rex Apulie, cui vult, dat beneficia, glo. in summa 17. q. 7. & Hungariæ quoque, Baldus, in l. præscripta, 2. colum. de præ. imper. offer. Verum plus est regalia in Gallia, quam priuilegium illud Imperatoris, cum & custodiam & fructus ecclesiarum recipiat ex permissione concilii generalis: dummodo de nouo in ecclesiis præter antiquam consuetudinem nihil vsurpet, quo casu vetantur regalia, c. generali, 63. de elect. in 6. Non enim in omnibus ecclesiis ius regaliorum regi competit, sed in aliquibus.*

¶ *¶* Virbanus ¶ 2. sum. pontifex Petro regi Aragoniæ, quod Manros expugnasset & depulisset, decimas, primitialesque, & omnia concessit beneficia iurisdictionis omnium ecclesiarum & ciuitatum, a quibus fidei hostes eiecerat, vt ipse & sui successores, in perpetuum quibus vellent conferre possent, exceptis episcopatibus, *Francis. Tarali. de regib. Hisp. in Alfonso 6.*

¶ *¶* Cur ¶ autem potius in aliquibus, quam in omnibus ecclesiis permittitur ius fidei regaliorum, rationem habere potest: vel a fundationis causa, c. generali, §. qui vero, de elect. in 6. in qua qui fundat, vel donat, potest hoc sibi reseruare, vt adueniente vacatione fructus suos faciat, cano. Eleutherius, 18. q. 2. c. præterea, in 2. & c. nobis, de iur. patro. Itaque in ecclesiis, & monasteriis, quæ fundationis regie sunt, legitima hoc pacto erit regalia. Vel quia feudi regii sunt ecclesie, & ideo mortuo præposito ad regem feudum redit, & beneficia quæ ex eo feudo erecta sunt, faciunt can. in sacris, 16. q. 1. Folinus, in ca. cum venerabilis, 12. col. de except. Cardinal. consil. 122. incip. quidam habens feudum. Ita fructibus ad regem deuolutis collatio beneficiorum ad regem pertinet, c. ex diligenti, de iur. patro. Item etiam ratione vsus vel antiquæ consuetudinis, d. c. generali, §. qui vero, de elect. in 6. cuius initium non exstat memoria: nam & illa præscriptio immemorabilis laicis potest concedere ecclesiastica alioquin prohibita.

¶ *¶* Vt ¶ in decimis patet exemplum, quas possidere nequeunt, c. prohibemus, de decim. & tamen immemorabili præscriptione recte habent, c. cum apostolica, de his que sunt a prelat. sine consen. cap. ¶ Possert hic regum adferri auctoritas, & eorum consecratio, quæ participes illos factorum quodammodo facere videtur, c. 1. de sac. vni. Sicut & apud Iudæos regibus circa ecclesiarum ministris concessa potestas sede pontificia vacante, aut quando reformabant templorum aedes vel ministeria, vt annotare licet in Dauid, 1. Paralip. c. 24. Salomone, 3. Reg. c. 1. Iuda Machabæo, 1. Machab. c. 8. vide c. clerici, circa medium dist. 21. Verum hæc non sufficit auctoritas, alioquin communis esset omnibus aliarum gentium rebus, quibus tamen id non conceditur. Et proinde rectius dixerim cum fundatione, feudo, consuetudine, auctoritate & priuilegium concurrere, quod principibus Gallicis Christianis, vt pote in sedem & fidem apostolicam deuotissimis & officiosis, concessum est, can. ego Ludouicus, §. idemque, & can. Adrianus, 63. dist. melius in can. hinc est, in verbo sine regali prouisione, 16. q. 11. can. in j. nota.

26 Synodo ead. q. 1. Nec in facias eundem, Christianis regibus hoc ius concedi potuisse, sicuti & ethnicis regibus Romanis concessum interdu sacra publica facere, ut existit regio nomine, rex facilius constitutus est, cuius sacerdotium postea pontifici subiectum erat: ne noua libertati, additus nomen honos officeret, Pompon. Leuis de sacer. in honorem regis, hunc sacris presertim tradidit Dion. Halicarn. in 5. Regis, inquit, Dio. Halicarn. lib. 2. an. 19. Roman. hac eximia munera fuerunt, primum, ut sacra curaret, atq; sacrificia, per eumq; gereretur quicquid ad placandum Deos pertinet. Deinde, ut morum patrum & legum haberet custodiam, & iuris, siue naturalis, siue quod scripta & pacta continet, & c. Et de Imperatore Dio Cassius, semper, inquit, Imperator summum pontificatum gerit, & inauguratur omnibus sacerdotibus, idque fit, ut omnes religiones & sacrificia in sua habeat manu, Dio Cassius, lib. 53. histo. Idipsum apud Aegyptios obtinuisse Plato testatur, in lib. ciuilit. vel de regno, & apud alias quasdam nationes Aristoteles, lib. 3. Polit. c. 10. Imo senatus Roman. aliquando in honorem Iulii Caesaris constituit, ut si illi filius naceretur, is summus pontifex esset, Dio Cassius, lib. 44. histor. Caius Caligula Imper. Germanici & Agrippinae filius, matrem suam Augustam & Augusti sacerdotem fecit, omnesque Vestalium honores tribuit, eosdem sortibus quoque suis dedit, Idem lib. 59.

De iuribus Regaliorum. Cap. 8.

- 1 Regalia durant usque ad adoptionem possessionis corporalem.
- 2 Regaliorum sunt commenda.
- 3 Regalis collatio publicanda.
- 4 Regalis a mortuo colligante ab ordinario prouiso, in locum litigantis subrogatur.
- 5 Regalis sine aliqua exceptione tenetur capitulum admittere.
- 6 Regalis collatio non vitiat omnia qualitate eius.
- 7 Regalia beneficia non confert per praenotionem summus pontifex.
- 8 Regalia qua sunt beneficia.
- 9 Regalia ecclesiarum remitti possunt.
10. 11. 12. 13. In regalia que vacationes incidant.
- 14 Regaliorum iura rex confert etiam infanti.
- 15 Rehabilitatio ad beneficium incomparabile non conceditur in praenotium iuris regaliorum.
- 16 Regaliorum controuersia ad curias tantum supremas pertinet.
- 17 Rex confert in regalis prebendis unius & suppressas Regaliorum prouisionem iudicata eod.
- 18 Regaliorum iura, in quibus ecclesiis regi non competant.
- 19 Collationis plenitudo in quibusdam ecclesiis regni.
- 20 Regaliorum iura non habet locum in ecclesiis, quae iura habent a numerum.
- 21 Regaliorum iure qua conferantur beneficia a rege.

Proter priuilegia regia, quae regalia dicuntur, plura sunt, quae colligit Rufus proprio tractatu. Primum, ut si sedes beneficii non sit repleta tam de iure quam de facto, aperiat iura regaliorum iuri, in constitut. reg. Phil. Pulcri, & ita iudicatum refert Rufus, in 1. priuilegio regali, unde si collatio alicui facta sit ab ordinario canonice, necis apprehenderit possessionem corporaliter, vacat beneficium iure regaliorum. Aliud, ut beneficium possessum in commenda quocumque tempore quis obtinuerit semper cadat in regalia, Rufus, in 3. priuilegio regali. Tertium, quod si quis habuerit collationem a rege in vim appeturam, dicunt, regaliorum, & illa non publicauerit, sed suppresserit, secundum imperatorem praefertur primo impetranti, potissimum quando est in notabili negligentia per lapsam triennii, Idem Rufus, explicat in 4. priuilegio regali. Quartum si litigant regalista, & ab ordinario prouiso, qui pendente lite cesserit, vel mortuus fuerit, regalista consequitur voces, ut dicunt, sedem iura, & emolumenta beneficii, perinde ac si nullalis mora fuisset: quamuis alius superueniat, none, qui ius & litem defuncti prosequatur, Idem in 5. priuilegio. Quintum, si capitulum non potest reuocare regalistam, quin teneatur eum recipere, etiam si constaret ei de iniustitia & defectu tituli, Idem in 6. priuilegio. 6. In impetratione a principe facta beneficium regaliorum, non vitiat gratiam omnia qualitas, quae expressa remorari posset principem 7 a collatione, Idem in 7. priuilegio. 7. Quod si a beneficia Papae iure praenotionis non confert, sed solus rex, Idem in 9. priuilegio. Octauum, teadant in regalia non tantum beneficia vel prebendae quae in erectione ecclesiae fuerunt fundata, sed ea quae postea instituta, 9 Idem in 8. priuilegio. 9. Regalia possunt a rege ecclesiis remitti, Idem

in 11. priuilegio. Non tamen in alios, quam reges transmitti possunt, quia hoc ius est annexum diademati seu coronae, Idem priuilegio 16. vide & priuilegium 27. Decimum, quod rex a pertis regalis non solum prouidet prebendis & dignitatibus ecclesiae cathedralis, per mortem naturalem vel renouationem, sed etiam si quis irregularitatem contraxerit immiscendo se saeculis & enormibus, vel habitu mutato miles secularis factus fuerit, vel homicidium fecerit, aut periculum incurrerit, statim, non expectata sententia priuationis, Rufus in priuilegio 12. explicat. 11. Ut si episcopus vel archiepiscopus promoueatur ad cardinalatum statim in regalia cadat sedes, Rufus explicat priuilegio, 13. & 14. 12. Vacante ecclesia iure regaliorum, si is qui beneficium habet ad eius collationem pertinet, fuerit excommunicatus a proprio iure seu officiali pro debito civili, & denunciatus talis fuerit publice, potest rex iure hoc conferre illud, Idem priuilegio. 13. Per accedentem secundae prebendae vacat primum collatum iure regaliorum, & ad regem reuertitur, Idem priuilegio. 21. Beneficia quae vacauerunt ante aperturam regaliorum, si ius qui beneficium quoque tempore vacent, iure regaliorum conferri possunt, Idem priuilegio. 22. Beneficium vacans vel de iure vel de facto, non obstante quod possessor possederit per triennium vel 20. annos pacifice, conferri a rege potest pendente iure regaliorum, Idem priuilegio. 23. 16. Quod si 14. annis natis tantum prebendae metropolitae ecclesiarum conferantur, tamen iure regaliorum vacante ecclesia, a rege septenni possunt conferri, Idem priuilegio. 24. Dum ius regaliorum regi aduenit & beneficium per incompatibilitatem vacet, non potest Roma. pontifex per dispensationem suam, rehabilitare personam in praedictum regaliorum, Idem priuilegio. 25. Cognitio & determinatio collationum beneficiorum in regaliis vacaturum ad curias supremas solas, siue de possessio, siue de petitorio agatur, pertinet, Rufus in 26. priuilegio. Hoc iure competente, potest rex conferre prebendas vnitas & suppressas, Idem priuilegio. 28. Regalista non tenetur in impetratione mentionem facere de beneficiis alias iure regalia obtentis, Idem priuilegio. 29. Rex aduenientibus regaliis facit fructus suos pendentes, siue vna, siue grana fiat, aut redditus annui quocumque nomine censentur: & est in electione regis, sequi locationem a praemortuo episcopo factam, & stare colonis, & percipere fructus, vel ab ea abire, Sicut est receptum in dominio feudi respectu vasalli sui, deficiente homine seu vasallo, Idem priuilegio. 30. Constitutio apostolica, vel statuta & consuetudines ecclesiarum non impediunt aut vincunt regem, quin possit vti & frui pro voluntate iure suo regaliorum, Idem priuilegio. 31. Si resignatio facta fuit in fauorem certae personae & non alias, a pertis regalis potest rex conferre alteri, quam illi, in cuius fauorem euoratio facta est, & tenet collatio regis, Idem priuilegio. 32. Collatio regis potest fieri sub conditione, si nostris temporibus vacauerit beneficium, quando ignoratur quo tempore vacatio occurrit: licet ex dispositione iuris communis, actus legitimi similes non recipiant diem vel conditionem, Idem priuilegio. 33. In translatione episcoporum vel archiepiscoporum, non censentur aperta regalia, nisi a die praefati consensus illius, qui vult transferri, & postquam absolutus fuerit a priori vinculo episcopatus, Rufus in 34. In translatione & locum habere priuilegio. 41. docetur. Per feloniam per episcopum, aut archiepiscopum committam, & per manifestam rebellionem in principem, non dicitur sedes vacare iure regaliorum, ut rex possit interim iure regaliorum beneficia vacata conferre, Rufus in 35. Regalia semel aperta, semper durant, neque obitu regis superueniente expirant, donec praelatus iuramentum fidelitatis actu ipso praestiterit, Rufus in 36. & personaliter, non per procuratorem, Rufus in 43. Rex recipit iuramentum fidelitatis per suos legatos in curia Romana existentes, a praelatis in ea curia protutis, Idem priuilegio. 37. Nec tamen si dilationem concedat praelato ad praestandum sacramentum, ideo impeditur regaliorum ius ante praestationem in conferendis, Rufus in 38. Ad eum modum hoc iure confert rex beneficia vacantia in regaliis sede vacante, quo confert episcopus viuens, exceptis ecclesiis parochialibus, Idem priuilegio. 39. nisi illae essent annexae prebendis, quas confert, Idem priuilegio. 40. Non potest impetrari beneficium in regaliis, nisi a 30. annis, Idem priuilegio. 41. Aperto iure regaliorum, beneficium eius collationis non potest per resignatorem causa permutationis conferri a summo pontifice, sed vacat in regaliis: nisi resignatio ea fiat coram rege, aliter semper vacabit, donec rex prouiderit, Idem priuilegio. 44. In regaliis si rex conferat vna die beneficium vacans iure hoc,

nec expediatur prouiso sub sigillo regio, & sequenti die idem beneficium conferat alteri cum subscriptione & sigillo literis appenso, potior nihilominus prior, *idem prinuileg. 45.* Sic & prior, & si vna die facta duobus sit collatio, præfertur, *Rufus prinuileg. 46.*
 ¶ 33. Rex si nominauerit ex privilegio apostolicæ sedis in certis ecclesiis metropolitanis & cathedralibus, si postea aperiantur regalia, potest omisso eo, quem collatori nominauit, iure proprio conferre iure regaliorum, non obstante in sinuatione & nominatione prius debite factis, *idem prinuileg. 47.* ¶ 34. Indultum apostolicum de non consecrandis episcopis infra tempus iuris non facit, quominus vacet beneficium iure regaliorum, si alias eo non existente indulto, vacaret, *idem prinuileg. 48.* ¶ 35. Rex iure regaliorum conferendo præbendam, vel alia beneficia simplicia, tenetur sequi naturam & qualitatem beneficii actu foundationi appositam, *idem prinuileg. 49.* ¶ 36. Licet in regia prouisione regalia nulla reperitur, de defectu naturalium, quem patitur impetrans, mentio facta, si prius per Romanum pontificem super prædicto defectu naturalium ad obtinendam quæcunque beneficia simplicia fuerit dispensatus, nihilominus valida est prouiso, *idem in 50. prinuileg.* ¶ 37. Capellanias & alia simplicia beneficia in hospitalibus existentia, rex iure regaliæ confert, *idem prinuileg. 51.* ¶ 38. Beneficia pertinentia ad decanum, & capitulum, & archidiaconum coniunctim seu diuisim, non conferuntur a rege iure regaliorum, sed tantum illa sede vacante, quæ ad episcopum pertinent, *idem prinuileg. 52.* ¶ 39. Apertis regalis rex pensionem super fructibus dignitatis, etiam quando ad successores episcopos vel dignitatis extenditur, soluere non tenetur, *idem prinuileg. 53.* ¶ 40. Vacantibus regaliæ œconomis, receptores, & alii officarii seu procuratores illis commissi, non possunt animalia in caulis seu grantis locorum episcopatus extrahere, vel de illis disponere: quia talia animalia sunt conscripto loco data, sicut oues, boves, & iumenta cum pullis, & reseruantur futuro successori, quod sine illis deterior esset fundi commoditas vel domus, *idem prinuileg. 54.* ¶ 41. Custodes, seu exactores regaliorum non possunt vacante sede decimas auctoritate regis accipere, sed tenentur eas futuro successori conseruare, *idem prinuileg. 55.* ¶ 42. Curatores regaliorum contra sedem vacante, durantibus regaliis non possunt incidere arbitres caduas, nec piscari in vineis ichtyorrhophis prælaturæ ante tempus debitum, neque alia agere, per quæ deterior fieri posset redditus aonius prælaturæ, *idem prinuileg. 56. ex conf. Phil. Pul. du droit de regale.* ¶ 43. Durantibus regaliis rex non tenetur ad onera vel seruicia, ad quæ episcopus in vita tenebatur, *Rufus prinuileg. 57.* ¶ 44. Ex constitutione Philippina, vt postquam episcopus sacramentum fidelitatis præsterit regi, requiratur, quod actualis & realis traditio fiat rerum temporalium episcopo per officiales regios, quibus ipsa temporalia episcopatus gubernanda fuerunt commissa: nec sufficit quod tollatur, seu vt dicunt leuatur manus regis per gentes computorum, id est, per præfectos eius: id enim ita exigitur, vt prælatus possit conferre præbendas & dignitates suæ ecclesiæ, & vii temporalibus sui episcopatus, *idem prinuileg. 58.* ¶ 45. Rex non tenetur electum confirmatum in episcopum, si non sit consecratus, ad iuramentum fidelitatis admittere: nec regalia cessant per solam confirmationem. Quia adhuc ecclesia dicitur vacare, sed clauduntur, id est, expirant & cessant regalia, secuto iuramento, *idem prinuileg. 59.* Et hæc privilegia per conclusiones satis abunde explicauit Rubeus in suo tract. regaliorum: vt satis vniuersi factum purauerim & lectoribus, summa capita iudicis loco hic per epitomen transferre, ne aliena in hiis plagis usurpem. ¶ Plura ¶ & videre poteris apud Aegidium Magistrum, in decisionibus & tractatu regaliorum. Qui ex registro cameræ rationum seu computorum notat, cap. 4. ius hoc regaliorum non competere regi in omnibus episcopatibus sui regni: sed tantum in prouincia Senonensi, & eius suffraganeis, excepta diecesis Antiodorensi, in qua decani & capitulum dicuntur fecisse permutationem cum rege. Item docet ius hoc ei esse in tota prouincia Remensi, excepta diecesis Cameracensi: in tota prouincia Bituricensi: exceptis Lemouicensi, Cathurcensi, Rutenensi, Albiensi, Mmatensi: & in tota prouincia Turonensi, excepta Maclonensi, Trecorensi, &c. In prouincia Burdegaliensi solum: & in tota Normania. At in tota prouincia Occitanensi, & Arelatensi, & consequenter in tota lingua Occitana, nihil habere iuris regaliorum.

¶ Aliud ¶ ius regaliæ inuenitur, in ecclesiis, quæ ad plenam & liberam collationem regis pertinent, in quibus nec summus pontifex, nec alius quispiam ius aliquod habet, præter solum regem,

qui solus ordinarius collator est, quale ius illi est in præbendis seu canonis sanctarum capellarum Lutetiæ, Biturigum, Saltus Vincenarum, & in ecclesiis collegiatis de Clery, Sancti Quintini, Virginiæ Mariæ Montisbrisoni, & similibus, meminit Papius lib. 3. *Rap. aref. 2. tit. 2.*

¶ Singularem notationem tamen dignum est, ius regaliorum, quod ad collationem beneficiorum pertinet, non habere locum in beneficiis, quæ curam animarum habent. Sic enim ordinatio regia scripta est, in camera, *istam ordinatio. transcriptis in suis decisis. Aegid. Magist. tract. reg. al. cap. 3. & explicat. c. 4. differentiam. Citat & Probans, & Responsum eiusd. sent. computorum: Dum episcopus alicuius episcopatus, ubi dominus rex habet regalia, ab humanis decedit, immediate per obitum seu mortem ipsius est regalia in dicto episcopatu aperta, & succedit rex loco boni & legitimi administratoris in omni temporalitate dicti episcopatus, contra, beneficia non curata, & hoc durante tempore ipsius regaliæ, &c.*

¶ Confer ¶ itaque solum beneficia simplicia quales canoniz, præbendæ, capellaniz, & similia. Curata autem sede vacante iure communis conferuntur, si communis collatio cum capitulo, ab illo capitulo: si solius episcopi, vel reseruantur, vel a summo pontifice conferuntur, *c. vnic. per tot. ne sedo vacan. in 6.* Curatè non possit curata conferre rex beneficia, vt simplicia, diuersitatem adfert Aegidius Magister: quod is cui conceditur cura, debet habere institutionem auctoritabilem ab episcopo, quod pertinet ad curam populi, & sacramentorum administrationem, *Panorm. in c. auctoritas, circa medium, de instructio. per c. vnic. in 6. ne sed. vaca. Ioan. And. in c. de monacho, de præb. Quare non potest a rege prouideri in ea cura, quia non potest ea auctoritas conuenire alii, quam episcopo.*

De Iure deuoluto. Cap. 9.

- 1 Collatio beneficiorum tribus modis ordinariis impeditur.
- 2 Deuolutio quid.
- 3 Deuolutio iuris ab eo, qui habet in alium: fit per donationem hereditatis viuentis, non obtemperando voluntati defuncti, non vindicando mortem defuncti, non petendo hereditatem suo tempore, &c.
- 4 Deuolutio potestatis conferendi vel eligendi duplici causa fit.
- 5 Deuolutio fit ad proximum superiorum electione facta indigna.
- 6 Eligens indignum prouidetur iure eligendi pro ea vice quare.
- 7 Deuolutio in causa graduatorum.
- 8 Deuolutionis iure impetrato ob incapacitatem prouiso adiosa.
- Impetrans per incapacitatem alterius non adipsitur de facto possessionem. eod.
- 9 Deuolutio ob negligentiam conferendi. Lateranensis synodus 7. & vnde ita dicta, eod.
- 10 Lateranum palatinum Roma.
- 11 Lateranensis 7. synodi quo tempore habita. Nicolaus 2. sum. pontif. tempus eod. Berengaris error quando damnatus, eod. Concubina adempta sacerdotibus, eod.
- 12 Successio in præditi sacerdotibus sublati.
- 13 Turcis arma subministrare prohibitum. Beneficiorum pluralitas prohibita, & promissio antequam vacent, eod.
- Epula lauitores episcopis prohibita, eod. Venationes prælatis prohibita, eod.
- 14 Deuolutio ob negligentiam conferendi, vel ob electum indignum statutam a Synodo Lateranensi.
- 15 Paganorum officia interdita.
- 16 Germanorum vnitas consilio procurata.
- 17 Concordata quando peracta.
- 18 Beneficia intra sex menses saltem conferenda, aliter deuoluntur collationes adsuperarum, & 23.
- 19 Optio beneficium intra 20. dies fieri debet, aliter expirat.
- 20 Patronus laicus intra 4. menses, ecclesiasticus intra sex debet presentare, aliter deuoluitur ius.
- 21 Mandataris ad beneficia acceptare debet beneficium vacans intra decem dies.
- 22 Electio episcopi & archiepiscopi & aliorum maiorum prælatis, fieri debet intra tres menses: aliquis ius deuoluitur.
- 23 Beneficium conferens iure deuoluto, antequam deuolutio, nihil agit: ideo & post deuolutionem iterum conferre potest.

Beneficium sum. pont. confert, quod deuoluto iure conferri potest, per concursum eod.

- 24 Deuoluta per negligentiam ordinariam collatio ad sum. pontif. reddit ad ordinarium post mensem.
- 25 Nominatio regis ad pralaturas fieri debet intra sex menses.
- 26 Deuolutionum ex negligentia ratio.
- 27 Negligentia poenam habet.
- 28 Conferendi potestas cur tantum habeat semestre tempus.
- 29 Sex menses quibus peragendis negotis constituit.
- 30 Sex menses conferendorum beneficiorum a quo tempore incipiunt. Et 31. 32. 33. Et 34.

- 31 Ignorantia qua excusat a mora. Et culpa. Ignorantia crassa Et supina qua. eod.
- 32 Nominand. facul. a regi Gallorum a quo tempore currat.
- 33 Mensis conferendi in curia Romana a quo tempore currat.
- 34 Voluntas Et potestas percuriam actus simul.
- 35 Suspendio episcopi non deuoluit eius iurisdictionem ad superiorem.
- 36 Impedimentum quod excusat a prescriptione lapsus temporis semestris collationis.
- 37 Impedimentum legitimum quando excusat a lapsu temporis.
- 38 Deuolutio ad quem fiat. Et 40.
- 39 Patriarche Lugdunensis privilegium in deuolutione. Et 40.
- 40 Deuolutio electionis episcopi ad quem fiat.
- 41 Deuolutio a vicario episcopi ad quem fiat.
- 42 Deuolutio ab exemptis episcopis ad quem fiat.
- 43 Capitulum sede vacante iure deuoluto confert.
- 44 Insinuandi presentatos digniores nulli desinitum tempus episcopo.
- 45 Patronatus quando. Et quomodo summus pontifex derogat.

1 **T**ria ordinariorum collationem beneficiorum impediunt precipue, deuolutio, reseruatio, mandatum, ut in c. 4. de rescript. in 6. ca. i. cui conceditur, cap. 19. de prabend. in 6. Et Deuolutio ecclesiastica, est translatio potestatis, qua datur in beneficia ab aliquo, in alteram personam ex facto vel negligentia, potestatem habentis. Non omnis potestatis translatio, deuolutio est, contra tamen deuolutio translatio est, siue in rebus secularibus, siue ecclesiasticis consideretur. Et exempla breuiter promam ex profanis ceteris. Primum, in petenda & consequenda hereditate: si quis enim viui ignorans hereditatem, vel cognati alienius partem donauerit bonorum, non potest vi iure successi mis, Mari. iuriscons. in l. auferretur, 2. de iis quib. ut indig. lib. 3. l. tit. 9. l. quidam, §. si. Et l. seq. de dona. in P. sed ad alium deuoluitur. Item si quis fallum accuset testamentum, nec obtinuerit, priuatur potestate petendi in eo testamentum sibi relictum, Paul. l. post legatum, de iis quib. ut indig. in P. l. aia. C. eod. l. Papinianus, §. meminisse, de inoff. testam. in P. Eo modo si heres monitus soluere legata relicta in testamento, contemserit, an no elapso successione petenda ius deuoluitur ad substitutos, & alias suo ordine personas, autben. hoc amplius, C. de fideicom. §. si quis autem non implens, de hered. Et Falco collat. l. Ob negligentiam quoque, si quis neglexerit vindicare mortem defuncti, cum posset & teneretur, nec praeventus ab alio est, amittit ius succedendi, l. i. 2. §. C. de iis quib. ut indig. Aliud exemplum in bonorum possessione petenda, cuius ratione gradibus praestituta sunt singulis certa tempora, quae si elabuntur, deuoluunt ius petitionis ad alios, tota l. 1. de successor. edicto. lib. 3. §. P. tit. 10. Ius petendi tutores filiis quoque a matre, in proximis ob negligentiam deuoluitur, l. 2. §. si mater, ad Senatuf. conf. Tertul. in P. Proinde vt aliena beneficia deuolutione excludantur, reliqua verba finitioni deuolutionis rei beneficiaria adiecta sunt, quae euoluunt substantiam deuolutionis, quae fit in causa beneficii. Et fit in primis non admovent deuolutionem fieri in alium duplici de causa, vel quia is qui priuatur iure collationis, vel alia potestate, puta electione, indignum dedit, cum in cunctis, c. 7. §. in de elect. apud Gregor. vel quod intra tempora praescripta ius mutare functus non est, c. ne pro defectu, c. 41. eod. Qui abutitur sibi concessa potestate, dignus est qui eam amittat, l. iudeas, de iudeis C. l. qui sine, de negot. gest. P. ca. ubi 74. distin. cum simil.

2 **L**utio ecclesiastica, est translatio potestatis, qua datur in beneficia ab aliquo, in alteram personam ex facto vel negligentia, potestatem habentis. Non omnis potestatis translatio, deuolutio est, contra tamen deuolutio translatio est, siue in rebus secularibus, siue ecclesiasticis consideretur. Et exempla breuiter promam ex profanis ceteris. Primum, in petenda & consequenda hereditate: si quis enim viui ignorans hereditatem, vel cognati alienius partem donauerit bonorum, non potest vi iure successi mis, Mari. iuriscons. in l. auferretur, 2. de iis quib. ut indig. lib. 3. l. tit. 9. l. quidam, §. si. Et l. seq. de dona. in P. sed ad alium deuoluitur. Item si quis fallum accuset testamentum, nec obtinuerit, priuatur potestate petendi in eo testamentum sibi relictum, Paul. l. post legatum, de iis quib. ut indig. in P. l. aia. C. eod. l. Papinianus, §. meminisse, de inoff. testam. in P. Eo modo si heres monitus soluere legata relicta in testamento, contemserit, an no elapso successione petenda ius deuoluitur ad substitutos, & alias suo ordine personas, autben. hoc amplius, C. de fideicom. §. si quis autem non implens, de hered. Et Falco collat. l. Ob negligentiam quoque, si quis neglexerit vindicare mortem defuncti, cum posset & teneretur, nec praeventus ab alio est, amittit ius succedendi, l. i. 2. §. C. de iis quib. ut indig. Aliud exemplum in bonorum possessione petenda, cuius ratione gradibus praestituta sunt singulis certa tempora, quae si elabuntur, deuoluunt ius petitionis ad alios, tota l. 1. de successor. edicto. lib. 3. §. P. tit. 10. Ius petendi tutores filiis quoque a matre, in proximis ob negligentiam deuoluitur, l. 2. §. si mater, ad Senatuf. conf. Tertul. in P. Proinde vt aliena beneficia deuolutione excludantur, reliqua verba finitioni deuolutionis rei beneficiaria adiecta sunt, quae euoluunt substantiam deuolutionis, quae fit in causa beneficii. Et fit in primis non admovent deuolutionem fieri in alium duplici de causa, vel quia is qui priuatur iure collationis, vel alia potestate, puta electione, indignum dedit, cum in cunctis, c. 7. §. in de elect. apud Gregor. vel quod intra tempora praescripta ius mutare functus non est, c. ne pro defectu, c. 41. eod. Qui abutitur sibi concessa potestate, dignus est qui eam amittat, l. iudeas, de iudeis C. l. qui sine, de negot. gest. P. ca. ubi 74. distin. cum simil.

3 **S**i igitur quis scienter indignum ad beneficia elegerit, potestatem amittit pro ea vice eligendi alium, ex decreto concilii Lateranensis, c. cum Vintoniensis, c. 25. Et c. per inquisitionem, c. 26. de elect. d. c. ne pro defectu, deuoluiturque potestas ad eum qui proxime praefisse dignoscitur, d. c. ne pro defectu, idem in §. si quis vero, de collat. in concord. ex concilio generali, etiam si de episcopatus ageretur, emendato iure, quo electione facta scienter indigni prelati, ius electionis non deuoluebatur ad proximum superio-

rem, sed ad summum pontificem solum, ca. dilectus, de concess. praben. ¶ Porro non redit ius ad delinquentem ea vice, vt in eo, in quo deliquit, puniatur, argum. l. si fugitiui, 3. de ser. fugiti. lib. 6. C. tit. 1. Et quia qui semel elegit, iam functus est officio iuo, nec retractare suum factum potest: sicuti in eo, qui sententiam semel dixit, receptum est, l. iudex posteaquam, Et l. Paulus, de iudic. in P. l. 1. C. de senten. ex peri. recit. Cuius notio per appellationem ad proximum superiorem deuoluitur, c. bona memoria, in 1. Et 2. Et c. cum Vintoniensis, c. ne pro defectu §. 1. Et ca. quia propter, de electi. expresse in c. si compromissarius, de elect. in 6.

¶ Statutum ¶ Et in concordatis Gallicis, §. si quis vero cuiuscum que, de collatio. in concord. si episcopus, vel alius conferendi habens potestatem, beneficia graduatis & nominatis decreta, aliter qualificatis quam statuitur, conferat, nullam esse collationem, & per refatum eiusdem, graduatum & qualificatum posse recurrere ad proximum superiorem: & ab eo rursum pari modo committente, ad alium superiorem, ad quos deuolutum est ius cum iisdem qualitatibus, quibus conueniebat, conferri ab ordinario beneficium. ¶ Notabis ¶ hanc imperationem iure deuoluta, ex eo capite, quod incapaci sit beneficii facta collatio, esse aliquomodo odiosam, vt pote de beneficio viuentis, ca. 1. Et 2. de concess. prab. Quamobrem placuit statui regia bulis regni constitutione, in constitut. Henric. 2. touchant les impetrations des benefices ecclesiastiques pub. an. 1550. 24. Iulii, art. 15. ne impetrans hoc iure deuoluto per incapacitatem ingrediatur facta possessionem beneficii adepti, alioquin priuatur iure, si quod habet: neque adiudicati sequentrum ratione illius deuoluit. Nam altero de facto possidente cum titulo, pro eo praesumitur, etsi male possideat, l. fin. C. de rei vind. Et esset quaedam species spoliationis & intrusionis, eum ab ea possessione deicere, praetextu tituli adepti, quod iura non sinit, c. cum nostris, Et c. literas, de concess. praben. c. cum qui, de prab. in 6. l. ex fat. quod met. caus. P. l. crediores, ad l. l. de vi priuat.

¶ Porro ¶ ex negligentia fit deuolutio auctoritate concilii Lateranensis, vel alia iuris auctoritate, quae vt liquido consent, annotandum est, inueniunt septem synodos, dictas Lateranenses a loco vbi coactae fuerunt. ¶ Nam ¶ Romae in Caesio monte erat antiquitas palatium, seu aedes eximiae familiae nobilissimae Lateranorum, de quibus & Inuenalis meminit, Satyr. 10.

Clauis. Et egregias Lateranorum obsidet aedes Tota cohors.

Siquidem Iulius Lateranus vir quoque egregius, consul designatus, iussu Neronis interfectus est, Jul. Capit. in Aurel. Vbi aedes illae erant, postea D. Ioannis basilica aedificata est, dicta etiam antea Basilica Constantini, quod fuerit a Constantino magno donata Siluestro sum. pontif. auctore Blondo, lib. instaur. Ital. ¶ Eo ¶ loci synodi septem coactae sunt: prima sub Nicolao 2. Sabaud. sum. pontif. in quo damnatus error Berengarii, & pseudopontifex, praescriptaque eligendi summum pontif. forma per solos cardinales, can. in nomine Domini, 23. distin. Platina, in Nicolao. Hic fuit pont. max. anno domini 1057. Secunda sub Calixto 2. Burgundo, coactis 900. patribus, in qua contra Turcam constitutum, & decreta contra Imperatores Germanorum a prioribus pontificibus stabilita, & ademptae concubinae sacerdotibus & clericis, vt scribit Albertus Krantzius, lib. 3. c. 40. ¶ Tertia ¶ synodus Laterani habita sub Innocentio 2. circiter annum domini 1135. coactis mille patribus, in qua potissimum decretum, ne quis in praedictis sacerdotibus sibi successorem constituere posset, teste Othone praesule Frigingense, lib. 7. cap. 23. ¶ Quarta ¶ sub Alexandro 3. summo pontifice, patria Senenti, circiter annum domini 1170. In qua ne quis Turcis arma subministraret etiam cautum, prohibita sacerdotiorum pluralitas, c. 3. de cleric. non resid. eorumdemque ante vacationem promissio, c. 2. Et 3. c. ex tenore, de concess. prab. Praelatis prohibita epulae lautiores, venationes, & huiusmodi plura, ca. cum apostolus, de censib. ¶ Insuper ¶ vt per negligentiam collatorum deuolueretur ius conferendi, vel ab episcopo ad capitulum, vel a capitulo in episcopum, vel ad superiorem proximum archiepiscopum, c. quia diuinitatem, Et c. 2. de concess. praben. cum similib. &c. vt latius postea dicemus Deo fauente, idemque seruetur, si indignum elegisset, c. cum Vintoniensis, Et c. per inquisitionem, de elect. apud Gregor. ¶ Quinta ¶ fuit maxima synodus sub Innocentio 3. coactis in concilium 7. archiepiscopis, & 1300. aliis praelatis, circa annum domini 1210. teste Paulo Emilio, lib. 6. In qua plura decreta tunc in Iudaeos & Turcas, paganorum officia interdicta, c. Iudeis, c. ita quorumdam, c. ad liber. etiam terram sanctam, c. ex specialis, de Iudeis. In hunc Metropoli-

tanis ad mores corrigendos singulis annis concilia prouincialia cogere: & episcopis, vt synodos per suas prouincias celebrarent, *c. sicut olim a sanctis patribus, de accus.* Et quædam statuta circa præsentationes patronorum, *c. in Lateranensi, de præb. c. cum & plan-*
16 *tare, de præb. aliaque de aliis capitulis plura.* ¶ Sexta Lateranensis synodus sub Eugenio 4. Veneto peracta anno domini 1446. teste Platina, qua prospectum, vt Germani qui nec Romano, nec Allobregi principi adhererent, reducerentur ad vnitatem. ¶ Se-

17 ptima habita in Laterano sub Iulio 2. contra Turcas, quam transulerunt concludendam Pisis cardinale, vt scribit Paulus Iouius. De hinc infecta re, tractatq; habito super derogatione pragmatice sanctionis in aliquibus, tempore Leonis decimi eius successoris, & Francisci primi regis eius nominis Gallorum, conclusum fuit Lateranense concilium, & conventiones seu concordata postea ibi publicata & approbata, scribitur in *procem. concordatorum,*
18 *& in epistola Leonis 10. Et tit. de approbat. concord.* ¶ Ergo hæc distinctio conciliorum obseruata, in concilio Lateranensi quarta statutum fuisse, ne diu præbendæ ecclesiasticæ seu qualibet alia officia in aliqua ecclesia vacent, & vt infra sex menses personis quæ digne administrare valeant, conferantur, *c. 2. de concess. præbend.* Verum amen hoc concilium non derogat breuioribus temporibus, in beneficiis adipiscendis speciali iure præstitatis, que in suo remanent statu. ¶ Siquidem si de beneficio agatur, quod per optionem alicui conceditur, is, cui optandi ius compe-

19 tit intra 20. dies optare debet, *c. fin. de consuet. in 6.* ¶ In præsentatione beneficii vacantium, laici intra quatuor menses, clericus intra sex debet præsentare, alias deuoluitur ius, *c. vii. de iure patr. in 6.* ¶ Mandatarius, qui motu proprio mandatam ad beneficium dedit summus pontifex, intra decem dies post præsentationem mandati facti ei cui dirigitur, a die vacantis beneficii & scientiæ, debet acceptare quod vacauerit: aliter postea liber ordinarius in collatione est iure pontificio, *c. si pluribus, de præben. in 6.* In regno tamen hæc Galliarum mandatarius non potest requirere, vel interpellare collatorem ordinarium, nisi elapso mense a die præsentationis mandati, *tit. de for. mand. in concordat.* ¶ Ma-

20 iores quoque dignitates, vt episcopales, archiepiscopales, abbatiales, & similes, intra tres menses pastorem habere debent: alioquin ab his qui ius eligendi habent ad proximiorē potestatem fuerit deuoluitur, *c. nepro defectu, c. postquam, 50. dist. in quam, & ibi in c. præ de electione in 6.* Aliæ vero dignitates inferiores, reliquæque beneficia, ex concilio Lateranensi debent conferri intra sex menses, siue per electionem, *c. cum nostris, c. de electis, c. postulationis, de concess. præbend.* siue per collationem, *c. 2. eod. tam a primo collatore, quam ab alio in quem fit deuolutio, c. si de supplen. negli. prælati.* Incipit enim elapso termino eius quo deuoluitur, nõ ante, dare ius ei, ad quem fit deuolutio, quæ tunc tot habet menses, eademque intra, ac prior in beneficio vacat: it.

21 ¶ Neque ante tempus deuolutionis, facta collatio ab eo, ad quem deuoluitur, valet: nisi & alia postea fiat. Et ita iudicatum, est si quidam pugnent, *vide Pap. lib. 3. aristo. inu. 7. ar. 2. qui ita in dicitur, & Doctor. in c. 2. de præbend. in 6. Felmus & alii in c. cum ex officio, de præscript. Boerius, decis. 70. Rebuff. in tractatu nominationis, questio 7. num. 12. late d. Ayra. in proæmio concord. fol. 75. colum. 2. & sequent.* Neque mutantur qualitates primæ beneficii & portionum, quibus debeat, per deuolutum, *clemen. vii. de supplen. negli. prælati.* Si quis vero, de collatio in concord. *vide Rebuff. in tracta. de denominati. quest. 8. num. 11.* Vt etiam Papa semper cum ordinatio, qui, vel sine negligentia, vel iure deuoluto conferre potest, possit per concursum conferre, & iure præuentiois, *cap. quia diuersitatem, & ibi Panormi. nota. 5. de concess. præbend. vide Rebuffum in praxi beneficii. tit. de deuolutio. num. 46. 47. & 48. 49.*

22 ¶ Ceterum si iure deuoluto gradatim peruenit collatio, ius potestatis ad summum pontificem, impeditur potestas ordinariarum tantum per vnum mensem, ex concilio generali: quo elapso, rursus ad ordinarios primos redit potestas, *c. 2. de præbend. in 6.* Sunt tamen quidam qui rati sunt, illud verum esse tantum in beneficiis vacantibus in curia Romana, aliter quam iure deuoluto, vt ait Rebuff. in §. de regia. ad prælat. nomina. in verb. intra sex menses, & in praxi, in tit. deuolutio. num. 5. Neque summus pontifex dari posse tempus ad suppleendam eius negligentiam, quia non habet superiorem, *cap. aliorum, 9. quest. 3. nec inferior corrigi superiori, cap. cum inferior. de maior. & obed.* ¶ Sed si addamus hodie ex conventionibus Gallicis & summi pontificis, dari sex menses regi ad nominationem faciendam summo pontifici instituendorum in prælatis, a die vacationis computandos: & si nomina-

tus primum intra sex menses inuentus non fuerit a summo pontifice idoneus, conceduntur alii tres menses ad alium nominandum idoneum, quibus elapsis temporibus, ius plenum conferendi sine nominatione regia, ad summum pontificem pertinet, §. 1. de regia ad prælat. nominat. in concord. ¶ Ratio quæ deuolutionis pro diuersitate iuris deuoluit diuersa erit, quæ & diuersum nec idem in omnibus tempus. Ad deuolutionem tamen, quæ fit ex negligentia potestatem habentium, referri potest ea quæ est præscriptio, ad euitandam legnitiem dominorum, eamque castigandam in dicitur esse, *c. vigilanti, de præscriptio. cap. quia diuersitatem, de concess. præbend. cap. fina. de supplen. negli. prælati. cap. placuit, §. post, 15. quest. 1.* Neve iura ecclesiasticum sub incerto sint. *l. 1. de usufructu.* Nec enim licuit inter ethnicos impune vineam suam incultam habere, vt Romani eam, qui indiligenter fundum suum arasset, vel vineam pro derelicto habuisset, nota infamiam afficiebant, teste Gellio, *lib. 4. cap. 13.* Vineam autem Domini Dei Sabaoth ecclesia est, *Esaiæ 3. 5. Hieremia, 2. 12. Michæ, 1. & clement. 1. de summa trinitate, Matthei 21. Marc. 12. Luca. 20. Apocal. 1. 4. Christianorum hominum congregationes, messis, & legetes, Matthei 9. Luca. 10. Ioan. 4. cano. in nouo, 21. dist. in c. operarii, curiones, & prælati.* Et ne diu ecclesiæ in suspensio sint viduata pastoribus & præfectis, deuolutiones in dicitur iura expresse profitentur: cum diuturna vacatio periculosa & dispendiosa sit animabus, & ecclesiis, *cap. quam periculosum, de elect.* Deficiente enim pastore, lupus scilicet facile in gregem, rapit, maculat, vel dispergit oves, *cap. ne pro defectu, eod.* Et postremo, vt obuiam eatur avaritiæ prælatorum, qui diutius vacare permitterent ecclesias, vt fructus vacantium usurparent: cum permissum sit illis fructus vacantium colligere, & habere: post collationem, nequaquam, *cap. vnic. de ecclesiast. benef. sine quaque diminutione confer. apud Gregor. cap. auaritia, de electione in Sexto.*

¶ Et si in penam negligentiam deuolutionem quoque inducitur conuenit inter interpretes, gloss. in *cap. duobus, de rescript. in 6. in c. quanquam, de electione in 6.* Sicuti & iudex ob negligentiam suam, administratione sua priuatur, alio in locum eius subrogatur, *l. si quos, C. de officio præfecti prætorio orientis.* Et laici, si negligentia secularis ius dicere conuenientibus clericis, conueniri possunt coram ecclesiastica iudice, *c. cum sit, & c. si clericus, de foro competen. Vt si vasallus seu dominus chancelaris negligat iustitiam reddere vasallo, priuatur iurisdictione, quæ ad ordinarium deuoluitur, gl. in *cap. ceterum, de iudi.* Sunt & alii in rebus negligentiam similes, vel propemodum nocentes casus, quos Gomefius colligit 114. ad finem commentariorum Reg. de triennali possessore in Epilogo casuum negligentiam. ¶ Cur si autem semestre tempus diffinitum sit collatoribus ordinariis ex concilio Lateranensi ad conferendum potius quam aliud, prætermilla fors in ratio a summo pontifex consulto est: quia hæc quælibet esse ex earum numero videtur, quas arbitarias vocant interpretes, siue iuris positiuæ, sicuti Accursium, in *l. si initium, in ver. rarus, de postulat. in P. & Ioannem Andream, in ca. 2. in ver. restringere, de iudi. in Clem. nulla vix alia potest dari ratio, quam quod ita nomothetis placuit, not. in ca. si quando, de rescript. facit l. non omnium, de legib. in P. c. si quis, 4. dist. in. ¶ Proinde si placuit concilio hic terminus sex mensium, & si sufficere visus est ordinariis collatoribus. Exempla quoque edifficere aliorum negotiorum potuerunt, in quibus sufficiens ad negligentiam eorum necesse est, vt in absentia clericorum, *c. ex iura, de cle. non residen. in ad litem edicto, l. cum sex, de ad litem. in P. in dilatoibus, l. de delat. C. in appellationibus, l. sanctimus, C. de appella. & in similibus. Adde archiepiscopos, & episcopos iure teneri visitare prouinciam singulis annis, *c. 1. & fina. de censib. in 6. cap. conuenerunt, de officio ordin. ca. episcoporum, ca. decernimus, c. placuit, 10. quest. 1.* saltem bis in anno iure Decretalium, *ca. cum venerabilis, de censib. c. excommunicamus, §. ad iurimus, de heret. extra.* Et ideo quia visitando in semetipso edoceri possunt de vacatione ecclesiasticam, illud tempus sufficiens visum est ad conuincendam negligentiam.***

¶ Quare si & semestre hoc tempus, vel aliud datum ad eligendum, præsentandum, vel conferendum, initium numeri capiet a tempore notitiæ vacationis veteræ præsumptæ, & cessante legitimo impedimento, quo quis officio suo fungi non potest, *cap. 2. & cap. quia diuersitatem §. fina. de concess. præbend. cap. licet, de supplen. negli. prælat. cap. de multa, §. si quoque, de præben. facit l. annus, de calumniis. in P. l. cum sex menses, de ad litem. in P. c. biduum, 2. questio. 6. vide Rotam, decisio. 26. in nouis ¶ Sicuti si enim non succurritur negligentibus, ita necessitate re-*

sum impeditis auxiliari æquum est, non enim, ex quib. cau. maio. in P. nec morofus quis dicitur, nisi fiat, vel scire potuerit, & debuerit que facere oportet, l. quod te, de reb. cred. in P. l. si ex legati causa, de verbor. oblig. in P. Vt scire, & scire posse paria, l. Iulianus, ad S. Macedon. in bonorum possessione, de honor. possess. in P. Nec diuinare quisquam tamen cogitur, c. 1. §. 1. vt eccles. benef. sine qua. diminut. confer. l. si cum fideiussor, §. si cum debitor, mand. in P. l. si putator, ad l. Aquil. in P. porillimum si de facto alieno agatur, cuius ignorantia excusat, l. fin. pro suo in P. l. quisquis, C. de rescind. vend. l. error facti, C. de iur. & fac. ignor. & dummodo ea non sit supina & deperditi hominis, que errata dicitur & inexcusabilis, l. plurimum, & l. nec supina, eod. in P. l. iuris regula, §. 1. vers. recte Labeo, eod. tit. c. 1. de ordi. ab episc. qui renuncia. episc. ca. apostolica, de cler. excommuni. c. consuetudo, §. distinet. cap. fin. 1. quest. 4. Quæ admodum & in affectata ignorantia receptum est, que æquatur scientiæ, cap. 2. de tempor. ordi. in 6. cap. cum inhibitis, de clandest. desponsat. Ea enim affectata ignorantia est, ex quo quis scire potuit, sed noluit vel dissimulauit, l. qui contra, de inconst. & inuis. nupti. quod ex argumentis & coniecturis liquere poterit, cap. 2. de renuntiat. in 6. alioquin enim ubi scientiæ probatio non est, quis præsumitur potius ignorasse, quam sciuisse, l. verius, de probat. cap. præsumitur, de regu. iur. in 6. Et hæc certe videtur in episcopo errata ignorantia, ignorare beneficii vacare, si vacet, inquam, de iure & de facto, vt per mortem, cum teneatur, vt dictum est, singulis annis præuinciam suam visitare. Quare fit tunc deuolutio tempore delicti esse potest impune, ita conclusit Rota in decis. 263. si propter negligentiam, in nouis. Ioan. de Sola tract. de benef. 3. par. quest. 9. glo. in §. visum, in ver. computandum, de collat. in pragmat. sancti. Rebuff. in praxi. tit. de deuolutio. nu. 10. & sequenti. Sic currit tempus a die quo scire debuit, vt & in aliis

32 collatoribus vel patronis, cap. vni. de iure patr. in 6. Et in Gallia nominationis potestas & tempus ad prælatum lex mensium, vel nouem in repetita nominatione currit regi a tempore vacationis, non a tempore scientiæ, §. 1. de reg. ad prælat. nomi. in concor. quia expresse verba illa a die vacationis currere dicti est, in d. §. 1. Sic uti & in beneficiis vacantibus in curia Romana dictum est, c. statuum, cap. 3. de preb. in 6. post mensem a vacatione cepta numerandum, redire ius collationis ad ordinarios: & in ecclesiis nuperiue ædificatis a die quo ceperant perfici lex consecrari, currunt cõferendi sex menses: quia ab eo tempore dicuntur vacare, c. quoniam, cum propter, de iure patro. vide Lapum, alleg. 95. Frider. de Sen. 129. Quæ omnia tamen, vt paulo ante monui, intelligi debent, si qui præsentare, nominare, eligere, conferre debebat, poterit id minus exsequi: siquidem impediemento concurrente, non nocet lapsus temporis. Vt si suspensus vel excommunicatus fuerit episcopus, c. quia propter, de conc. preb. l. vni. §. fin. C. de annal. except. l. sancimus, §. donec, C. de iur. delib. l. in rebus, de iure dor. C. obiduum, 2. q. 6. vel vacet sedes: quo casu non currit rerum ecclesiasticarum præscriptio, c. de quartis, c. auditis, cum nobis, de prescript. c. 1. & si.

34 ne sed. vac. §. Neque negligentia est, ubi non negligens adest voluntas: cum potestas requiratur ad perficiendum voluntatem & actum, l. multum interest, C. si quis alt. vel sibi. Nec nocet scientia, si potestas non sit exsequendi cogita, l. scientiam, ad l. Aquil. l. in omnibus, de noxal. actio. in P. l. seruus ignorans, C. eod. §. Per suspensionem quidem ecclesiasticam, a iudice vel lege prolata, interdicitur officium vel exercitium aliquod competens personæ, ad certum tempus tamen, glo. in c. ad reprimendum, in ver. in canonibus, de offic. ordina. glo. in clem. cupientes, de pen. in ver. suspensi, ubi varia species suspensionis, sicuti & per excommunicationem. At propterea episcopo excommunicato culpa, & maleficio suo, non dicitur eius iurisdictione ad episcopum superiorem deuolui: quia hoc in iure expressum non est, sed alia pœna imposita, c. 1. de suppl. negl. prælat. in 6. Et suspensus quidem nec eligere, nec eligi potest, c. cum dilectus, §. quia vero, de consuet. cap. 1. in fine, de postul. prælat. c. cum inter Ramundum, de electio. c. cum bone, de ata. & qualis. sed neque archiepiscopus, qui potest supplet in causa negligentie eius officium, partes eius subit, ob causam delicti: nec casus negligentie ad alium casum extendendus est, cap. quanguam, de electio. in 6. nec fit deuolutio, c. si compromissarius, eod. Et impeditur quidem ob prædicta episcopi potestas, sed non currit aduersus eam tempus, & ita restituta perseverat: vt de seruitute trineris ab alluione intercepti, & postea restituti, traditum est, l. si locus,

36 quæ admodum, §. quia vero, de consuet. cap. 1. in fine, de postul. prælat. c. cum inter Ramundum, de electio. c. cum bone, de ata. & qualis. sed neque archiepiscopus, qui potest supplet in causa negligentie eius officium, partes eius subit, ob causam delicti: nec casus negligentie ad alium casum extendendus est, cap. quanguam, de electio. in 6. nec fit deuolutio, c. si compromissarius, eod. Et impeditur quidem ob prædicta episcopi potestas, sed non currit aduersus eam tempus, & ita restituta perseverat: vt de seruitute trineris ab alluione intercepti, & postea restituti, traditum est, l. si locus,

ca. cupientes, §. in super, & c. concessa, de electio. in 6. c. significante, de pignor. l. 2. §. 1. & 2. si quis cautio. in P. l. non solum, §. vii. de excusat. iuro. l. si cui, quibus ex caus. maio. in P. l. fina. ad l. Rhod. de iac. Sic impeditus postulare, vel præsentare, propter peltem intra tempus, non currit præscriptio. Quamobrem nec deuoluitur ius ad episcopum, Bald. confil. 469. lib. 4. incip. sanctissimi recordationis, Ripa, tracta. de peste, fol. 27. Idem in casu hostilitatis, cap. extranimesa, de prescript. can. prima actione, 16. questio. 3. vide Rebuffum, in tractat. de pacificis possess. num. 301. & seq. vel aliis legitimis impediementis, Quæ sint illa vide Rebuff. in §. 1. in ver. impediemento concess. de colla. in concordat. §. Si tamen impeditus non possit remouere ipsum impediementum, alioquin non excusaretur, cap. fina. de elect. c. 2. de resti. debet protestari de impediemento, quod per eum non stetit, nec stat, &c. aliter post impediementum sublatum, non ageret, in regul. de pacif. possess. & in eam Rebuff. num. 310. facit cap. fin. de appellat. cap. seiscariatus, vers. dummodo, de rescript. §. Circa tamen impediementa igitur legitima & ignorantiam probabilem, elapso tempore fit deuolutio iuris: ad quem autem fiat, varia habet quæstio capita solutionis. Paucis ergo explico, eritque in hac princeps & communis regula, deuolutionem fieri ad proximum superiorem, non ad inferiorem. Sic fit prælati regulares non conferant beneficia suo tempore regularia, episcopi locorum, in quibus beneficia sita sunt, conferunt, clemen. vnic. de suppl. negligentia prælati. Et ibi glossa in verb. loco. Si patroni negligant intra tempus sibi præstitutum præsentare, vel tialium quam debite qualificatum ex tenore concordatorum præsentent, ius deuoluitur ad eum qui instituere debet, dicta clementina vnic. in vna glossa in verbo dispositionem, glossa in §. quod si quis cuiuscumque, in verbo proximum, de collationibus, in pragmat. sancti. Rochus in tracta. de iure patronatus, in verbo honorificum, questio. 23. Si eligenes negligant, ad confirmantem, c. 2. de supplen. negligent. prælati. Doctor. in c. fin. de elect. in 6. Panorm. in cap. 1. eod. tit. apud Gregor. num. 10. Et si ab inferiore facienda sit collatio ex consuetudine, privilegio, statuto, vel alio modo, ad episcopum fit deuolutio: & ab episcopo, ad archiepiscopum, ca. 2. de concess. preben. ab eo, ad Papam, non ad patriarcham, ca. licet, de supplen. neglig. prælati. §. Excepto tamen patriarcha Lugdunensi seu primate, ad quem & fit deuolutio ex consuetudine regni ab archiepiscopis, Rebuff. in praxi. benef. tit. de deuolutio, num. 24. §. Olim tamen quando ad episcopum & capitulum pertinebat collatio siue coniunctim siue diuisim, altero negligente ad alterum deuoluebatur collatio, ca. vnic. ne sede vacan. in 6. cap. 2. de concess. prebend. nisi in his quæ deuoluta sunt ad episcopum. Nam tunc ex negligentia episcopi deuolutio fiebat ad eius superiorem, Innocent. & Panorm. in d. c. cum in cunctis, glossa in §. item circa, ver. visum, in vers. legatorum, de collatio. in pragmat. sancti. arg. c. ne pro defectu, in fine, de elect. Hodie quoque ex consuetudine totius regni Gallici, vt ait Rebuffus, in praxi. benef. in tit. de deuolutio, num. 23. Imola, in clemen. si de beneficio, quest. 2. de preben. in 6. si collatio pertineat ad episcopum & capitulum, deuoluitur collatio non ad capitulum, sed ad archiepiscopum: si tamen ad capitulum pertineat solum, ad episcopum fit deuolutio, d. c. 2. de concess. prebend. §. Notandum tamen in electione episcopi distinguendum esse, num deuolutio fiat propter indignum electum, an propter negligentiam eligendi. Et rursum, quando electio fit scienter indigni, qui eligunt, priuantur quidem potestate eligendi ea vice, cap. cum in cunctis, & ca. minorum, de electio. sed eo casu, deuolutio fit non ad archiepiscopum, sed ad Papam, c. quanguam, de electio. in 6. quando videlicet omnes electores siue simul & semel, siue separatim, scienter indignum elegerint. Quod si non omnes elegerint indignum, sed aliqui eorum dignum, ad alios etiam maiores numero deuoluitur ius, non ad summum pontificem, c. congregato, de electio. glo. in d. c. quanguam, in ver. deuolutur. At si propter negligentiam eligentium, non ex delicto fiat deuolutio, ad archiepiscopum, non ad Papam peruenit, vide d. glossa in c. quanguam, & Anchar. & vide Dayma. in §. 1. de reg. ad prælat. nominat. in verb. computandos. Si vicarius episcopi male conferat, vel si ab eo deuolutio fiat, ad archiepiscopum, non episcopum eius vicarii fit, Rebuff. docet in tracta. nominat. quest. 14. num. 63. Ab tamen exemptis episcopis collegatoribus, ad Papam fit deuolutio, d. cap. licet, & c. sicut, de supplen. negligent. prælati. tamen ab exemptis regularibus, ad episcopum loci beneficii, qui auctoritate apostolica fertur, ca. cum singula, de preben. in 6. clemen. vnic. de supplen. negligent. prælati. §. Capitulum tamen quoque sede vacante episcopali, potest conferre beneficia deuoluta ad episcopum ex negligentia vel delicto inferioris,

cap. cum olim, de maio. & obediens. Ioan. Andr. in c. quanquam, de elec. in 6. vide Rebuff. in praxi, tit. de deuoluto num. 92. ¶ Nam si sede vacante prebenda vacent, illæ non conferuntur iure deuoluto a capitulo, ca. 2. ne sede vacan. quia collatio beneficiorum in fructu episcopi est, glo. in d. c. cum olim, de maio. & obed. ideo referuanda futuro successori, c. quia sepe, de elect. in 6. clem. penult. eod.

46 tit. ¶ Singulare ius illud est, quod in institutione faciendâ ab episcopo presentatorum, digniorum nullum definitum est tempus, & ideo ob non factam institutionem non deuoluitur ius ad superiorem, sed potest qui presentauit suo tempore, etsi post presentationem lapsus fuerit tempus ad presentandum datum, interpellare pro institutione episcopum, c. cum inter. de electio. Et potest recurri ad superiorem, qui presentat terminium inferiori ad institutionem faciendam, c. reprimendum, de offic. ordin. c. graues, de preb. Et ideo in refutum vel denegationem, tunc recurritur ad superiorem. Sic & in acceptatione factâ intra mensem ex mandato, negante executore: quia nullum tempus executoris est definitum, not. in clem. cum ei quem, de concess. prebend. Et ita expresse definit Rota in decisione 212. incipiente, secundum omnes, in nouis.

47 ¶ Quare si nec summus pontifex iuri presentationis, ante institutionem facit præiudicium patrono, nisi dixerit deuolutum fuisse per vacationem temporis ad eum beneficium, id est, presentationem non factâ suo tempore, vel deuoluto iure ad episcopum & alios negligentes beneficium patronatum, & quod ita vacauerit: vel nisi in prouisione adiciatur, dummodo patronorum accedat assensus. Aliiter enim non censetur iuri patronorum derogare, vt docetur ex regula cancellariæ 40.

De referuationibus beneficiorum.

Cap. 10.

- 1 Referuatio beneficiorum quid, & a quo fiat.
 - 2 Referuationes beneficiorum generales & speciales summi pontificis, vel præter ius, vel in corpore iuris.
 - 3 Beneficia qua dicuntur vacare in curia Romana.
 - 4 Referuationes speciales beneficiorum que.
 - 5 Referuationes beneficiorum qua abolita sint & permixta.
 - 6 Referuationes in corpore iuris que sunt summi pontificis.
 - 7 Pensionis referuationes vsq. ad quam quantitatem in beneficiis renuntiat permissa.
 - 8 Pensio infra qua, & eius redemptio.
- 1 Secundo si dicebamus potestatem ordinariam in beneficia, imitari per referuationes: quæ autem illæ sint, & quales, nunc tradendum est. Referuatio beneficiorum dicitur, quando quis sibi retinet beneficium, vltim quam ipse voluerit, conferri non possit. Fit que a summi pontificis legato, & ab ipso summo pontifice. Legatus auctoritate suæ legationis apostolica, sibi referuabat beneficii collationem in ecclesia aliqua, vel inter ordinarij collationes, quam referuacionem restituit Bonifacius 8. c. presentis, c. 3. de offic. legat. lib. 1. Sexti, tit. 15.
- 2 ¶ A summo pontifice fiebant referuationes generales, & speciales: & iste vel fuit præter ius, vel in corpore iuris clausæ. Extra ius sunt generales, quando summi pontif. referuat suæ collationi dignitates maiores p. s. pontificalem, in cathedralibus & metropolitans ecclesijs, vt in reg. cancell. 2. 3. & seq. in extra. Ioan. 2. 2. exsecrabilis, de preben. & in extra. ad regimen. Item vbicunq. summi pontif. se immiscuit, vel si ipse contulit, & questio moueatur vel de eius prouisione, vel nullitate, vel indignitate prouisi, referuantur hæ notiones & beneficia ipsius potestati, Panor. in c. inter dilectos, col. pen. de excess. prala. c. vt nostrum, de appella. Rom. consil. 335. circa primum.
- 3 ¶ In corpore iuris, hoc disputat glo. antiq. in regu. can. 33. alias tamen enumerat Probus in c. presentis, de offi. ord. in 6. & Rebuff. §. 1. de referu. in concor. Gomes. in reg. cancell. de trienn. posse. q. 31. vbi tradit 7 referuationes in corpore iuris clausas, vide enim. vnica tantum referuatio inuenitur generalis, nempe beneficiorum, quæ dicuntur vacare in curia Romana, personarum videlicet existentium, & decedentium in summi pontificis comitatu, quæ conferri possunt a solo summo pontifice intra mensem a tempore vacationis, & postea ab ordinarijs, c. 1. 3. de preb. in 6. Porre & qu; hoc ius ad beneficia personarum curialium, qui extra curiam mortui sunt, peregrinationis, infirmitatis, vel recreationis causa absentes, intra duas dienas legales: item ad nuncios apostolicos a curia abeuntes, vel ad curiam Romanam pontificis redeuntes, c. presentis, de preb. in 6.
- 4 ¶ Specialis si referuatio est, quando summus pontifex sibi no-

minatim collationem alicuius beneficii referuat: vel si in collatione beneficii ex resignatione, cum pensionis retentione permittat regressum, si non soluitur, vt possit eius auctoritate apostolica sine alia prouisione beneficium repetere, vide Rebuff. in §. 1. de referuatio. in concor. vel alio modo. ¶ Hodie si omnes referuationes beneficiorum improbatæ sunt, eod. tit. & in prag. sanctio. exceptis vacationibus in curia, & in ciuitatibus & villis muratis, quæ graduatis, §. prefati, 1. de collatio. in concordat. & nominatis debentur vi pragmaticæ sanctionis, & concordatorum, §. statumimus, eod. tit. quæ vacant officialium sedis apostolicæ, ca. ad regimen, de preb. in extra. ad. communib. nisi iure regali vacant in Gallia, vt pronuntiatum senatusconsulto Patiensis an. 1338. 3. Iulij, Reb. in §. 1. de referuat. Sunt & receptæ referuationes, quas sibi fecit & sedi apostolicæ sum. pontifex in conuentionibus Gallicis, tit. de reg. ad prala. nomina. in concord. maiorum dignitatum & prelaturarum, vt possit solus eas conferre, postquam intra nouem menses rex Galliarum ad eas non nominauerit idoneum. ¶ Inter si referuationes in corpore iuris clausas, id est, inter collationes quas ius commune referuat summo pontifici, Gomesius, in regu. de trien. posse. q. 31. ponit translationem episcoporum, c. quod translationibus, de offi. legat. c. fin. de translat. episcop. prouisionem episcopatus vacantis per depositionem, c. inter, de translat. episc. c. post translationem, & c. nisi, de renuntiat. & per calum ca. quanquam de electio. in 6. si episcopus captus est a paganis, vel a schismaticis, c. si episcopus, & ibi glo. si de suppl. neglig. prala. in 6. si prouidendum sit, eo quod episcopus propter senium, aut impedimentum aliud corporale, perpetuum non possit officium suum exercere, c. 1. §. si autem episcopus, de cler. agro. in 6. si summus pontifex dederit beneficium vacans ante in commendam, idque ex interpretatione potius doctorum, Frider. in tract. permut. d. 15. Roma. consil. 140. Reb. in Praxi benef. tit. de referua. nu. 32. & 38. quam iuris expressa dispositio, ideo non recte superiorem annumeratur. Alius tamen proxime accedit, quando cathedralis ecclesia clero & populo Christiano cauet, quo casu referuatur collationi summi pontificis, clemens. in plerisque, de ele.

¶ Suor si aliz referuationes in collatione beneficiorum factæ per summum pontificem, quando per ipsum impediuntur pensiones: iure namque pontificio interdum probata referuationes pensionis, vsque ad mediam, ca. suscepta, eod. in extra. Ioan. 2. 2. partem fructuum beneficij, a summo tamen pontifice, non alio concessa. In patria tamen consuetudinaria, & in Gallia, ad tertiam vsque partem referuari solet relictis duabus beneficiario, Rebuff. in praxi benef. tit. de referua. nu. 18. 19. 20. ¶ Quinimo si iusta dicitur pensio, qua deducta super sit beneficiario, unde se alere, & onera beneficii possit ferre, c. de monachis, c. vacante, c. cum causam, de preb. c. 1. de censib. Datur que hæc pensio communiter in quantitate fructuum: in Gallia etiam, Reb. d. tit. de referuatio. num. 21. in pecunia munerata, vbi pensio permissa in tribus casibus, si beneficium litigiosum, pro bono pacis, c. nisi, de preben. 2. ne dispendium nimium resignans ex resignatione patiat, c. super hoc, de renuntiatio. aliter tamen quam ex permutatione facta: vel si permutatum beneficium sit, ratione inæqualitatis reditum in fructibus permittitur pensio, c. ad questiones, de rer. permut.

De mandatis apostolicis ad beneficia, & de mandataris. Cap. 11.

- 1 Mandatum apostolicum impedit collationem ordinarij.
- 2 Mandatum apostolicum quid.
- 3 Mandatorum apostolicorum origo & successus.
- 4 Littera perceptoria summi pontificis qua.
- 4 Littera exsecutoria ad beneficia qua.
- 5 Mandatum apostolicum dat ius ad futura beneficia.
- 6 Mandata a summo pontif. ad beneficia dantur semel in vita, & quando, & quare, eod.
- 7 Mandata qui ordinarij grauari possint.
- 7 Mandata cur solus pontifex dat.
- 8 Mandata forma in Gallia.
- 9 A Mandatis qua beneficia censentur excepta & 10.
- 10 Mandataris non debentur beneficia villa murata, nisi graduatis.
- 11 Mandataris preferuntur graduatis nominatis.
- 12 Mandataris beneficia non debentur, nisi a presentatione post mensem.
- 13 Mandataris tantum beneficium petiunt & acceptatum prius vacans debentur.

14 Mandatarius ex duobus quis preferatur.

15 Mandati vis quomodo permittitur.

1 Tertio loco ordinatorem potestas mandatis Apostolicis impeditur. cap. dilectus filius in 2. c. dilecti. inter cetera, de prebend.

2 ap. Grego. Panorm. in c. olim in fin. de ver. b. sign. f. Mandatum ꝛ Apostolicum, est omne rescriptum, per quod summus Pontifex mandat & iubet alicui de beneficio prouideri. c. mandatum, cum

2. seq. de rescript. c. si ea de concess. preben. in 6. Hoc mandatum ab initio tantum non fuit efficaciz, ac nunc est: nam a principio Pontifices maximi primum monitorias dabant literas, quibus ut precibus monebant ordinarios, conferrent beneficia mandatariis,

3 ꝛ quas cum facile contemni ab ordinariis collatoribus viderent, inueniunt preceptorias, per quas illud ipsum iisdem precipiebant: quibus etiam non obitibus, collatio ab ordinariis aliis facta, quam mandatariis, valebat, etsi punirent ordinarii contumaces. c. si soli, de concess. preben. in 6. c. dilecti. 2. de prebend. ꝛ Quamobrem ꝛ inueniunt de hinc sunt literę executorie, per quas mandabatur, vt executores compellerent ordinarios ad conferendum

tribus superio. literis, in c. capitulum, c. literis. c. ex in sinu natione, de rescript. Verum tamen neque istę literę obligant ordinarium, quin possit alii cui vellet, quam mandatario conferre: nisi mandatum hoc haberet causam, seu decretum irritans collationem contrarias, tunc enim mandatum ligabat manus ordinarii siue alia infirmitate seu presentatione faciendę eidem ordinario, c. tibi qui, eod. in 6. notat. in c. si soli, de concess. preben. in 6. gloss. in §. statuit autem, in ver. censetur, de collatio. in prag. sancti. vel nisi mandatarius fuisset creatus canonicus, cap. si postquam, de preben. in 6. c. duobus, de rescript. in 6. Felin. in c. ad audientiam col. 8. ver. literę non dantur, de rescript. vide de his & superio. gloss. in §. item voluit, in ver. dirigendū, de collatio. in prag. sancti. aut si executor inhibuisset ordinario vel collatori aut collationem, & sine collatione referuasset. ca. tibi qui, de rescript. in 6. c. si soli. Siquidem & executoribus per literas executoriales dederunt summi Pontifices potestatem conferendi, si recusaret eandem collationem, vel negligeret ordinarius. c. si

5 Apostolica, de preben. in 6. c. si ea de concess. preben. ꝛ Per ꝛ hoc mandatum datur ius ad futura vacatura beneficiz, per quemlibet Romanum Pontificem semel in vita dumtaxat, tempore sui pontificatus per literas in forma mandati. §. 1. de mand. Apostol. in concord. Idque ratione iucundi sui aduentus, honoris gratia. Sicuti pro consubiliis prouinciam recenter ingre dientibus, quedam honoris causa olim dari solebant. l. si in aliquam, de offic. proconsul. l. 1. P. titul. 17. Item 2. in signum recognitionis iuris supremi. Et 3. quia postquam summus Pontifex grauat, vt nominationibus academiaram, & principis Gallię beneficiorum potior pars debeat alii, quam a tate, & cum reservatione illi adempta sint, tit. de reg. ad prela. nominat. & de colla. in concord. & in de reseruat. subla. in prag. sancti. & quum visum est, vt in hac prerogatiua honoraretur, argum. leum qui, de iuris. ꝛ Ea ꝛ tamen lege, vt ordinarium non possit grauare etiam vno mandato, nisi habeat collationem

10. beneficiorum: habentem autem collationem quinquaginta & ultra, in duobus dumtaxat. Ita tamen quod in eadem ecclesia cathedrali vel collegiata, vno collatorem pro tempore in duobus prebendis non grauet. d. §. 1. de mand. Apostol. in concord. in §. volens. & §. item voluit, de coll. in prag. sancti. constit. Ludon. 12. artic. 1. 2. 3. 4. 5. 6.

7 ꝛ Mandatum ꝛ itaque hoc ad beneficia vacatura a solo Pontifice manare potest, gloss. in c. 1. in ver. vacaturis, de preben. in 6. c. dilectus, in 1. de preb. Felin. in c. mandata, de presum. propter eius auctoritatem supremam in beneficia & plenam, c. 2. de preben. in 6. clem. 1. in fine. vt lit. pend. alioquin odiosa sunt mandata de prouidendo de beneficio antequam vacet, tum propter ambitionem eorum, qui postulant, c. quamuis, de preb. in 6. tum etiam, quia odiosum est per se & fucilem, viciuatis beneficium impetrare. Ideo conciliis inhibuit sacrosanctis, veluti vorum mortis captiue habens. ca. 2. de concess. preb. c. de captiue, c. de testanda, eo. in 6. Proinde & semel permittitur Pontifici summo hoc iure vt tempore sui pontificatus, nec potest iam grauatam vel bis pro modo beneficiorum ordinariam potestatem iterum grauare mandatis.

Non licebit ergo legato etiam a latere mandata hæc concedere. Quamquam iure communi suę collationi vacaturum beneficium possit referuare, c. cum dilectus, de iure patronat. c. presentis, & c. deliberatione, de preben. in 6. excepto regno Gallię, in quo placuit ex præscripto concilii Basiliensis vltimi, tolli reservationem. tit. de reseruat. in prag. sancti.

8 ꝛ Quocirca hodie certa forma mandatorum præscripta est in Gallia, secundum quã oportet omnia mandata de prouidendo siue ad regularia, siue secularia beneficia pertineat, concipi, tit. de form. man. in concor. per quã remittitur expressio beneficiorum ab impetrante possessorum, in aliis gratis necessaria. c. ad auct. can. nostras, & c. si proponente, de rescript. c. si motu proprio. c. non potest, de preben. in 6. Exigit que in Gallia mandatum esse generale, alias non valens, vt placuit senatui Parisiensi, Rebuff. in praxi. tit. de claus. mand. nu. 29. & 30. licet olim & alibi hodie, quam in Gallia, mandata dirigerentur singularia vel ad dignitates tantum, vel ad canonicatus, c. executor, c. si soli, de preb. in 6. pro certa persona & certo beneficio, c. ex parte, in 1. de offi. deleg. & in cetero. c. mandata, de preb. in 6. Atque in ea forma in summa omnes formę antiquę, quibus ordinariis ad conferendum cogebatur, continentur: quę diuersę erant, quas vide collectas apud Ioannem Andream Perus. & alios in cap. si soli, de prebend. Rebuffum in commentariis ad §. 1. de manda. Apostol. in concord. ad verba, in forma mandati.

ꝛ Verum ꝛ ab illa forma generali, vt non contineantur mandata, ceantur excludi beneficia electiua in Gallia, vt in clem. 1. de preben. quę ad regis nominationem pertinent. §. 1. & 2. de regia ad prelat. nomina. in concord. & quę in curia Romana vacant, quia referuantur Pape, c. 2. de concess. preben. in 6. vt & beneficium similiter specialiter referuatum dicitur non comprehendum. Aufrer. de offi. Thol. 4. 3. 4. Sicuti nec comprehenduntur sub mandato, id est, non debentur mandatariis in vim mandati litigium, regularia secularibus, & contra, & diuersi ordinis quam sit impetrans, vnitum, patrum, vacans causa permutationis, non liberum vt collatum absenti, de nouo fundatum, vacans per mortem episcopi prebendarii, quod optioni subicitur: quę omnia probat Rebuffus in §. declarantes, in verb. comprehensa, de manda. in concord. Item nec comprehenditur patronatum. vide gloss. Rebuff. in §. presentis que ordinarii, in verb. patroni, de collatio. in prag. sancti. Lupus alleg. 8. 4. dominus Papa, col. 3. Rochus, Curt. tractat. de iur. patro. in verb. ius, quest. 7. Nec ea, ad quę impetrans erat in habilis tempore dati mandati: hoc enim tempore capacitas exigitur. ca. si eo tempore, de rescriptis, in 6. Quod si dispensatus ad hæc sit: late vide apud Rufum, de manda. Apostol. 2. part. num. 2. & seq. Continentur tamen sub mandato ea, quę pure, libere & simpliciter in manibus ordinarii renuntiata sunt, Rufe. hoc tractat. lib. de mand. Apostol. 2. part. num. 14. & sequen. 10. ex pra. in c. dudum, 14. de preben. in 6. quia hæc resignatio pura inducit vacationem, & mortis æquipollet. c. 2. de renuntiat. in 6. ca. 1. rer. perm. in 6. expresse. ca. dudum, de preben. in 6.

ꝛ At ꝛ non debentur mandatariis beneficia villę murate, si non sint qualitates requisitę. Rebuff. in §. declarantes, in ver. comprehensa, de mand. in concord. per c. quia sape, de prebend. in 6. vide contrarium Boer. decisio. 225. Nec ea quę sunt iuris patronatus laicorum, de quibus Papa non intelligitur velle disponere, cap. cum dilectus, de iure patrona. gloss. & Docto. in c. 3. de preben. Panorm. in cap. quanto, de iud. vt neque comprehenduntur ea, quę vacante sede cadunt in regalia, & quę eo iure a principe in Gallia conferuntur. Rufe. tractat. regal. in 1. parte prefat. num. 6. & in 2. part. tit. 1. de mand. Apostolicis, numer. 22. ꝛ Ceterum ꝛ tanta est horum mandatorum, hic loquimur de forma expectatiua mandati, alię enim sunt formę expectatiuarum Apostol. litera. quas Gallia non recipit, §. volens, de colla. in prag. sancti. & de quib. Stapbile. proprio lib. & in c. tibi qui, de rescript. in 6. de prouidendo, in forma legitima impetratorum potestas, vt mandatariis præferantur aliis expectantibus beneficia, quia Apostolici expectatores sunt, & ideo eius ratione præferendi. cap. si qui, de preben. in 6. Et proinde præferuntur etiam in Gallia in beneficiis, quę sub mandatis continentur, ordinariis collatoribus, & graduatis simplicibus & nominatis, §. vt obuietur libris, de mand. in concord. quamquam graduati prius acceptauerint, quam mandatarius, & quamuis beneficium vacans eius generis esset, quod destinaretur graduatis. d. §. & vt obuietur. & ibi Rebuff. in verb. nominatis.

ꝛ Verum ꝛ obseruandum hic est, mandatarium antequam vti possit iure mandati, debere mandatum ordinario semel presentare. cap. tibi, & cap. penult. de rescript. in 6. cap. si capitulum, de concess. preben. in 6. Nam a presentatione, post mensē tantum vacans debetur beneficium, in forma manda. in concord. dummodo petuit a mandatario & acceptatum fuerit.

ꝛ Tenetur ꝛ enim in Gallia requirere & acceptare ad summū intra sex menses beneficium primo vacans, Rebuffus in §. nosq. in ver. preferendos, de colla. & in form. in concor. post presentationē mandati: alibi, quam in Gallia, intra tempus ad acceptandum sibi

præstitutum. *gloss. in clemen. unica, in verb. mensum, de concess. preb. Felin. in cap. capitulum, de rescript.* Et quia tenetur ita acceptare primo beneficium vacans, si illud in vim mandati ei conferatur, extinguitur mandatum. *c. si motu, & ca. non potest, de prebend. Verum si illa collatio non teneat, aut si non possit effectum sortiri, ea non obstante poterit aliud acceptare. vide Rebuff. in praxi, in rubri. de mand. Apost. num. 2.*

14 ¶ Quod si duo mandatarii concurrant, qui diuersa impetrant mandata, tempus datæ inspiciendum, *c. eam re, & ca. constitutus, de rescript. cap. si eo tempore, eod. tit. in 6. & potior tempore, potior erit iure, c. qui prior, de reg. iur. in 6. etiam si in secundo esset clausula decreti irritantis, & in primo, non quia præsentatio afficit præbendam primo, unde secundus eam non potest obtinere, c. si capitulo, de concess. prebend. in 6. etiam si secundus primus præsentauerit, nam ideo primo mandatario non præferitur, *ea. cum qui, de preb. in 6. c. tibi qui, de rescript. in 6. nisi secundum ius commune, in secundo rescripto poneretur clausula anteferi. gloss. in d. c. si soli, & text. in c. pen. de concess. preb. in 6. Vult enim ius secundum primo tunc anteferi qui acceptauerit, si tamen collatio adhuc ei facta non fuerit, c. tibi qui, de rescript. in 6. tollitq; hæc clausula ius ad rem, non ius in re. c. quondam, de preben. in 6. de hac reg. anteferi Staphileus, in form. mand. de prouidendo. Plene Felin. in ca. capitulum, colum. 7. num. 6. omni seq. de rescript. Quib. & quot modis ius ad rem de benef. queratur. vide apud Gome. in reg. de non tollen. iure quasi. alteri, l. 9. Quod in Gallia non obtinet, quia constitutio regia declarat Papam præueniri per solam requisitionem mandatarii, & nominatorum, §. declarantes, de mand. Apost. in concord. Rebuff. in for. declarati. noua promiss. in clausula, aut si aliqui super promissionibus, &c. In praxi beneficiorum, & in reg. de non tollen. iur. quasi. alt. gloss. 4. & in forma mand. Apost. in verb. datum, in concord. præfereatur nihilominus secundus, si primus mandatarius esset negligens, capitulo. tibi qui, de rescript. in 6. c. si clericus, de preben. in 6. Felinus in capit. capitulum, de rescript. vel incapax beneficium fuerit post mandati inliuauationem factus: puta, quia non sit capax curati beneficii, c. si eo tempore, eod. in 6. si sit mortuus, vel si duxit uxorem. *c. cum inter, de renuntiat. Rota, de cis. 12, nota quod ubi, in antig.***

15 ¶ Et si quando olim formulæ erant variæ & speciales mandatorum ante conuectionem Gallicanam, mandati fines erant diligenter inspiciendi: neque enim mandatum de beneficio vacante comprehendit vacaturum. *Felin. in cap. constitutus, pen. colum. de rescript.* Neque expectatiua vel gratia sub causa, causa cessante vim habet, *cap. postulat. de rescript. & cap. si pauper, de preben. in 6. vel conditione apposita, adhuc veniente vel deficiente, Panorm. in c. 1. in finali col. de re iudic. facit loedere diem, de ver. sig. c. si par. de rescript. vel renuntiate impetrante mandato, quia renuntiare potest expresse, Panorm. in 2. notab. c. ad audientiam. 2. de rescript. text. in c. veniens, & c. sane de renuntiat. vel tacite id agendo, quod contrarium est suæ professioni, vel si ducat uxorem, ut dixi: nam & tunc quæ habebat beneficia amittit, *capit. 1. de clericis coniugatis. & videtur habere pro derelicto. argu. capit. ex transmissa, de renuntiat. cap. cum renuntiations, 3. 2. q. 1. Item si fiat miles, & enormibus criminibus se miscat, quibus amittit clericatus priuilegium. vide Pacum. de mand. Apost. part. 8. num. 17. Innocent. Butrigal. Panormitan. in capitul. 1. de apost. sita iudicari tradit Benedictus in capitul. Raynuitius in verbo, & uxorem nomine, num. 4. 4. Item si alio modo amittat hoc ipsum, ut in cap. 1. de vita & honest. cleric. in 6. & clemen. 1. eod. titu. Vel si ante allequatur beneficium, quod est eum eo quod expectat incompatible. *capit. gratia, de rescript. apud Clemen.* Item si mandatum expirauerit, puta morte mandantis re integra, *capit. si cui in fin. de prebend. in 6. notat in capitul. si super gratia, de offic. deleg. in 6. §. Rele, apud Justinian. manda. l. mandatum. c. eod. nam si vi mandati processum sit ad aliquem actum tendentem ad effectum mandati, non expirat. *Alexand. & alii, in l. eius, vers. dicebat, si cert. petu.* Staphileus dicit ante prouisionem rem esse integram, & morte ante interueniente expirare mandatum, *Joannes Staphileus tract. de liter. grat. tit. quib. mod. expir. lit. ad benef. nisi executor, cui præsentatum est mandatum, vel bulla expectatiua, processerit ad fulminationem processus. Nam tunc non dicitur res integra, inquit, post Dominic. in capitul. si cui, de prebend. in 6. & Lapum, nec renouatur talis gratia per obitum concedentis, nisi per successorem expresse reuocetur. *Prob. in c. pen. & fin. eo. Ut solet fieri per summos Pontifices, die sequente conuocationem. Pacus, de mand. Apost. part. 8. nu. 4. reg. 18. cancell. Innoc. 8. Item si per mandatum gratia quoq; sit fa-*****

cta, quia contulit sum. Pontif. mandatario canonicam & præbendam, si vacat, vel quæ primo vacauerit, nulli alii de iure debitam, morte mandantis ante alleuacionem præbendæ non expirat. *ca. si super gratia, de offic. delegat. in 6. vide gloss. ad si item voluit de collatio. in pragm. sanct. in ver. mandatum. & in ver. dirigendum. Et si gratia facta sit in mandato, etiam morte mandantis non expirat, ut docet pluribus Matth. Pacus, in tit. de manda. Apost. in 8. part. num. 1. & 2.*

De Modis legitimis dandi beneficia ecclesiastica.

CAP. 12.

- 1 Beneficia canonice dari debent.
- 2 Beneficium prius vacare debet. quam detur. & 12.
- 3 Beneficium viuens quando & quomodo adiosum sit dare, eod.
- 4 Regula de verisimili notitia que. & quare sit recepta in Gallia, & consideratio per sequentes numeros.
- 5 Regula de verisimili notitia locum habet in ordinariis.
- 6 Verisimilis notitia mortis beneficiati, & quomodo metienda.
- 7 Cursores quidam expeditissimi, & 7. Indacius cursor præstantissimus. eod.
- 8 Philippides cursor eximius. Heracitus Perimeus cursor. eod.
- 9 Bancarii beneficiorum diem & horam, quibus cursores proficiscuntur, impetrant beneficia scribunt.
- 10 Cursorum publicorum institutio a quo caput.
- 11 Beneficium mortuum celare non licet, & quid de eo statuatur.
- 12 Beneficium viuens impetrans per obitum, eo mortuo non potest impetrare.
- 13 Beneficia pure conferri debent. & quid pure, & sine simonia.
- 14 Collatio beneficii quando. & quomodo palam fieri debet.
- 15 Regula cancell. Roman. de publicandis resignationibus. Renuntiationes beneficiorum intra quod tempus publicanda. eodem.
- 16 Renuntiationes quomodo publicanda.
- 17 Beneficia duobus modis in summa acquiruntur, electione, collatione. Electio in quibus beneficii locum habet. eod.
- 18 Electio quid.
- 19 Postulatio in beneficiis quid.
- 20 Postulare qui possunt.
- 21 Postulatio admissa vim electionis habet.
- 22 Postulari qui possunt.
- 23 Postulatio a quibus fit.
- 24 Nominatio ad beneficia quid. Nominatio quando tributus nominato. eod.
- 25 Nominatio academiæ ad beneficia quid est.
- 26 Variatio que, & quando permessa in postulacione, & electione, & nominatione. Postulationis & nominationis consensus & diuersitas. eod.
- 27 Electionis valde adipsiondæ beneficium probatus modus quare.
- 28 Electionis triplex forma. Electio per inspirationem spiritus Sancti. eod.
- 29 Electio per scrutinium quomodo fiat.
- 30 Electionis formula per viam compromissi qua.
- 31 Electionum formula in quibus seruanda sit beneficii.
- 32 Electioni faciendæ qui, & num. omnes vocandi.
- 33 Electio quo loco faciendæ est.
- 34 Eligendis aliæ formulæ per breuia, sortes.
- 35 In electione qua consideranda.
- 36 Electio sacerdotum ethnicorum a populo fiebat.
- 37 Principibus laicis curius aliquod in iunestura episcoporum.
- 38 Nominat. ad prælaturas Andium regulus, & Alanconius nomine regis.
- 39 Nominacionis regis ius ad electionem remissum.
- 40 Eligere qui non possunt ad beneficia.
- 41 Eligi que persone nequeunt.
- 42 Electionis peragende modus. Sepeliri debet mortuus anteq. alius in eius locum eligatur. eod. Electionis vocem quibus committere, & quomodo absens possit. eodem.
- 43 Electorum iuramentum ante electionem.
- 44 Scrutinios electionis quomodo eligant.
- 45 Electionis publicatio bis fieri debet, & quomodo.
- 46 Episcopi intransitio quomodo fiat. Electio quando ad electores iterari potest.

Compre-

Comprehenditur ꝑ vno capite & regula quæstio, qualiter & quo modo beneficia concedantur: nempe, vt canonice deantur, c. 1. de reg. iur. in 6. id est, secundum prædictam legem Pontificalem. Non enim omnes modi possessionis, seu velius detentionis beneficii, legitimi sunt: & ideo quædam in genere, quædam alia in specie in proba beneficiorum datione obiuertunt operæpretium est. ¶ Primum ꝑ beneficium vacare debet, antequam certum detur, potissimum si per obitum alicuius, c. 2. & 3. de concessio. præben. c. ex tenore, eod. c. de iustitia, c. avaritia, eod. in 6. ad euitandas ambitiones, & habendi impias cupiditates, votum ꝑ improbatum mortis captandæ, si de viuentis bonis fieret donatio. Vt in iure etiam exofe sunt etiam ille donationes bonorum viuenti, & pacta de futura successione, l. si de pact. C. l. ex eo, C. de inut. stip. l. stipulat. hoc modo concepta, de verb. obli. in ꝑ. c. si siml. vt in loco Deo fauente traditur in successio. ab inuio. Et qui scienter passi sunt, se in viuorum sacerdotum locum poni, ab ecclesiastica communione pelluntur, c. 1. de concessio. præben. & deponuntur, can. in primis, 2. q. 1. & can. cum qui. & can. non fuerim, 7. q. 1. nisi viui iusta aliqua ratione depositi sint legitime. can. pot. 7. q. 1. can. postquam, 70. dist. in. vel impetrentur per incapacitatem, vel alio modo, quam per obitum. Hæc tamen non pertinent nominationes, accidemurum: referuntur ones, gratia, m. data, de quibus paulo antedictum est, quæ dant aliquod ius ad beneficia vacatura: nam illa non sunt proprie de beneficio personæ viuentis, cum non respiciant certum possessorem, & multa sint genera vacandi alia, quam per obitum, per que possunt effectu pronuntiationis ille fortiri. Nōs autem de beneficio post mortē alicuius certi, & ex morte illius obtinendo, agimus nunc.

Et exiit regula cancellariæ 28. quæ dicitur de verisimili notitia, ad euitandas fraudes in beneficiis, & vt ambrosius via præcludatur, & conscientia puritas addit, ista rationes ponuntur in proo. reg. huius dum publicata fuit a Ioan. 23. sum. Pontif. Gomez. in illam. reg. in præf. Quæ cautum, vt impetrationes beneficiorum causæcancque generis, non possint impetrari a summo etiam Pontifice, ex obitu quicumque personarum: nisi post obitum, & ante gratiam seu impetrationem, tatum temporis esset iuxta, quod interim vacationis ipsæ, de locis in quibus personæ prædictæ decesserint, ad eisdem Pontificis notitiam verisimiliter peruenire. Quæ regula recepta est in Gallia pro lege, a diuersis quæ nec Papa in regno dispensat, & ita iudicatum. Pap. in Rhapsod. a. rest. lib. 3. tit. 4. q. 1. & 3. vno casu dicitur, nempe si qui mortuus est ante resignauerit seu ciuauerit be neficiu in fauorem eius, qui misit Romam, & obtinuerit beneficium in via resignationis cum clausula, vel alias quouis modo vacet, etiam per obitum eiusdem resignatis, & cum derogatione regulæ de verisimili notitia. Nam tunc mortuo renuntiante ante impetrationem etiã breui tempore, & ante tempus quo fieri naque, vt verisimiliter tunc perueniret notitia ad summum Pontificem mortis, tempore impetrationis, valet impetratio illa per obitum, est per regulam 18. cancellariæ de hisdem resignantibus & mortuibus intra viginti dies, renuntiationem impugnet. Et ita iudicatum sepe, eo quod hic impetrans per resignationem & obitum iustum habeat principium, nempe resignationem, quod tollit suspicionem captandæ mortis: facta tamen numeratione dierum a tempore, quo quis ad curiam summi Pontif. arripnit iter, vsque ad tempus pronuntiationis vel ad missæ renuntiationis. Vt illud tempus sit legitimum, etsi a die itineris cepti non sit verisimilis notitia obitus tempore pronuntiationis: si modo appareat tempore exhibitæ procuratio: is, vel die præcedente mortuam esse renuntiantem, ita iudicatum refert Papus, lib. 3. tit. 4. Rhapsod. a. rest. lib. 2. & 5. Rubiffum in §. de clauis, ad verb. iure præsentio, de collat. in concord. Et nota, quia contrarium alias iudicatum in Roma. Et hæc quæst. late examinat. Gomez. in reg. de verisimili notit. q. 3. dolo & fraude, & aliis impedimentis cessantibus.

Habetque ꝑ hunc hæc regula de verisimili notitia in ordinariis, vt non possint per obitum conferre, priusquam verisimiliter potuerint cognoscere eum mortuum, ob cuius mortem conferunt: eadem enim rationes in ordinario locum habent, quæ in summo Pontifice. Et ita iudicatum Tholose in Senatu, & Pirisius. Pap. d. lib. 3. tit. 4. art. 6. hoc etiam tenet & d. sputat & soluit cō. trariam sententiam in reg. de verisim. notitia obitus, q. 1. Decius consi. 398. in cap. in causa domini, col. final. Ioan. Francis. de Sancto Nazario de Ripa. v. si. 1. postio in tit. de leg. b. & longa consuet. Ante omnis glossator antiquus prægn. sanct. tit. de collat. in ver. faciendas. Idemque obtinere in legato summi Pontificis tradit gloss. antiqua in

prædictam regulam 28. Quia conuenit saluti animæ hæc regula, & iuri communi, ne capteretur mors alterius: ideo extendenda, & doli, qui in fraudem illius legis sunt, circumcidendi sunt. Quales hi, qui sunt in curia Romana, vt cum aliquando veniente cursore, is obinet quidem signaturam, sed & postea singulis diebus impetrat alias: vt post obitum verisimili notitia mortis habita, impetrasse videatur. Quo d tamen si detegatur, infirmandum, vt in fraudem factum erit.

Parro ꝑ verisimilitudo illa metienda est spatio itineris, a loco vbi mortuus est, vsque ad locum vbi collatio facta est, eum verisimiliter nuntius mortis eo tempore potuerit peruenire a die vero obitus. Quare hic iudices locorum interstitia perpendere debent, si possit ita celeriter nuntius peruenire communi naturæ, vel ratione expeditionis cursoris. Sunt enim aliqui cursores, qui expeditius alius itinera peruolant, diligentiaque maiori perficiunt. ¶ Vt ꝑ memorat Suidas, in Indaco, Indacum quendam fuisse sub Leone Cæsare Martiani successore, læua manu robustiorem, sed valentissimis pedibus & celeritate præstantem, velociorem Eucheide, Alipho, Chrysomanso, & Echio. & alius, qui celeritate pedum celebrabatur. Is enim, inquit, in eundo conspiciebatur, & rursus euanecebat fulguris instar per præcipitia, non currens magis quam volans: simile, quam enim vians, homo mutatis equis pericere non poterat, eam hunc pedibus suis pericere asserabant.

Narrat ꝑ idem Suidas, in Hippia, Philippidem cursores nocte vna mille quingenta perfecisse. Et idem in verb. Sator, Heracitum Perineam ob celeritatem in admiratione fuisse: vnde & proaerbiu de vsura: Sator o rba. hēgēdēitō pēvērō rēpēt, id est, celerius currit vsura Heracitō Perineo. Inuenit Theodosius Imperator, teste Calliodoro, Officiario. lib. 14. sacra histor. quendam virum, animo habituque corporis fortissimum, qui tanta velocitate veredose agebat, vt tribus diebus perueniret ad terminos Romanorum & Persarū, & rursus totidem teneauerit Constantinopolim. ¶ Vult ꝑ cōstitutio Henrici II. regis, de la reformation des provisions des benefices, anno 1150. mense Iunij, artic. 9. vt mensarii, quos banquarios vocant, teneantur scribere in registro diem & horam, quibus cursores beneficiorum ad Romanam curiam, vel legatos impetraturi beneficia proficiscuntur. Itaque si cursorum perueniret in itinere diligentia, certe verisimili notitia non esset locus, sed veritas: vt puta, si doceatur tempore mortis in eo loco cursore fuisse, vbi mortuus, & tempore mortis, & eundem cursorem ad locum, vbi impetratio facta est, peruenisse. Ideo verisimilitudo accipitur hic, non de celeriore expeditione probata: vt si aliquando aliquis eo perueniret intra breuissimum tempus, non etiam de seigniore, sed quod veri, vt plerumque solet maritimo vel terrestri cursu diligenti, per cursores, hoc explicat Gomez. in d. regu. de verisim. notit. q. 5. publicos dispositos, vel priuatos, permutationes frequentes eorum. ¶ Quorum ꝑ institutum, & antiquum, & vix est, quodque & tribuit Cyro Xenophon, lib. 8. Cyriped. Herodotus, Xerxi, in Frania, Sueron. Augusto, in Augusto.

Demittit ꝑ tamen ex verisimili notitia, tempus quo dolo malo post mortem beneficiari, cadauer vel corpus eius celatum est, nam si quis ita celauerit, vt interim possit Romam mittere ad impetrandum beneficium mortui per obitum, & præuenire ea arte ordinationem, non recipitur impetratio, nisi a tempore, quo cegatus fuit obitus, & ita iudicatum. Pap. lib. 3. Rhapsod. a. rest. tit. 4. artic. 4. & tit. 10. Arest. 1. Ne quis ex suo dolo luctum consequatur. c. sedis A. ostolica. & c. ex tenore. de rescript. Quod & arbitros verum, siæ is qui obtinuit, ita reticuerit in fraude, siue ex fraude illa, alius obtinuerit: aliter non. arg. l. si quis aliquem, de test. probi.

Accedit ꝑ ad superiora alia regula cancell. 20. hæc fuisse explicat Gomez. in reg. de impetrantib. beneficiis viuentis. Felin. in cap. in nostra. in 37. correlatiuo, de rescript. De Selua in tracta benefice. 3. pari. q. 12. per quam statutum, vt si quis supplicauerit sibi de beneficio quocumque, tanquam per obitum alicuius, licet tunc viuentis, vacante provideri, & ꝑ ista per obitum eius vacet, ꝑ cuius dicto supplicauerit per obitum huiusmodi de nouo facienda, nullius sit roboris vel momenti.

Ergo ꝑ si beneficium impetretur, vel conferatur per mortem alterius, oportet consistere de morte eius: in aliis etiam conferendis oportet vacent, antequam conferantur. Cum viuentes aliquin suo iure non sint sine causa, vel facto suo priuandi, reg. 6. cancellariæ, de non tollen. iure quæst. alter. 28. Et rescripta principum, vel aliorum censentur concessa sine præiudicio alterius, l. 2. §. si quis a principe. ne quid in loco publico. in P. l. nec auus. C. de emancip. c. quamuis. & l. si propter de refer. in 6. etiam si motu proprio

concedantur. *gl. in clem. s. Romanus, de prebend. facit l. 2. Et l. rescrip-
ta, de prec. f. imper. offer. c. et si preces veritate nitantur. l. fin. de di-
uers. rescript. lib. 1. c. 11. 2. 6. 2. de rescript. ap. Gregor.*

- 13 ¶ Deinceps beneficia dari pure, palam, libere, & sine dimi-
nutione, tot. *titul. de eccl. benef. sine qua, diminu. conse. c. de mona-
chis. c. auaritia, de preb. c. grauis. c. prohibemus, de censib. pure, id est,
sine pacto & conditione, c. fin. de pact. c. cum pridem, eod. can. quam-
pio, 1. q. 2. can. per laicos. 1. 6. qu. 7. ne simonia locum habeat, quam
pauit valde diximus in criminibus, dum de sacrilegio egimus.*
- 14 ¶ Si palam non fiat, suspecta est collatio in illis, in quibus de
fraude dubitari potest, *c. vni. s. porro, ut eccles. benef. l. non existimo,
de administ. tut. can. clericus, si. distinct. in aliis nequaquam: dum-
modo testibus presentibus fiat, & secretario, vel duobus presentibus
tabellionibus, vt cautum fuit Senatusconsulto Parisiensi anno
1527. 7. Iunii. Rebuff. in rubr. de collat. in concord. in 4. editio.*
- 15 ¶ Quare & lata est regula cancellariæ 34. de publicandis re-
signationibus ad vnguem in Gallia obseruata, *idem in Prax. benef.
part. 3. rubric. de reg. de public. resign. ubi rationes adfert. pluraz. Sen-
atusconsulto secunda eas collecta ap. Papum, lib. 3. tit. 1. qua caue-
tur, vt renuntiatio beneficii facta in curia Romana, publicetur in
loco beneficii intra sex menses: si extra curiam, intra vnum men-
sem, a tempore bullæ expeditæ, non a tempore consensu procur-
atoris resignantis ad expeditionem illarum computandus, & in-
tra id tempus, cui renuntiatum est, adificatur possessionem, alio-
quin suppressa illa collationis seu renuntiationis præsumitur
fraudulenta. Et si post sex menses, vel vnum, & ante publicationem
resignans moriatur in possessione, beneficium dicatur vacare per
eius obitum, nec ex renuntiatione ius competat. Obseruandum
tamen hanc regulam locum habere, si post vnum vel sex menses
resignans moreretur, & post mortem vellet in vim renuntiationis
resignatus vti titulo. Nam si post vnum aut sex menses vi-
uat resignans, nihil interest quo tempore publicet eurationem,
etiam si post triennium vel amplius publicata fuerit, dummodo
viuente resignante publicetur, vt sæpe iudicatum fuit. *Pap. libr. 3.
arrest. tit. 1. arrest. 2. Et 6. Roman. conf. 337. incip. Quoad primum. col.**
- 16 2. ¶ Sic electiones clandestinæ reprobantur. *c. quia propter. §. si.
de elect. Forma publicandi resignationes & prouisiones seu colla-
tiones beneficiorum in constitutione Henrici II. 23. Iulii, ann.
1550. tit. de la reformation des prouisions des benefices, notaires Apo-
stoliques, &c. art. 13. & 14. Vt si de beneficiis collegialium ecclesia-
rum agatur, fides fiat ad electionis possessionis per secretarium seu
scribam capituli: vel in refectorio capituli, per notarium cum dua-
bus testibus. In aliis autem, vt fiat publicatio in suggesta ecclesie
beneficii, in mercatibus, & consuetibus publicis vicis loci, aut
per insinuationem factam quæstoribus sacris ecclesie, operariis,
parochianis: vel etiam insinuatibus collatoribus ordinariis:
& patronis.*
- 17 ¶ In summa formulæ acquirendorum beneficiorum due
sunt, ad quas alia referri possunt: nempe electio & collatio, quæ
institutio aliquando dicitur. *c. cum in illis, de preb. in 6. c. auctoritate.
de insinuat. Electio locum habet in prelaturis collegiatarum ec-
clesiarum, sitque ad ipso collegio seu capitulo. c. i. c. ne pro def. etus,
de elect. c. cum pro ecclesia, de caus. possess. §. 1. de elect. in pragma. sanct.*
- 18 ¶ Vnde & secundum G. ff. de iudic. electio est, alicuius personæ
idoneæ ad dignitatem vel societatem, sodalitumve sacrum cano-
nice, & seruata forma, facta vocatio. *accedit limita in c. vni. in ver.
vera, de postul. prelat. in 6. Et prebat. c. cum in cunctis. c. cum ecclesia
Vulturna, c. quia propter, de electi. c. cum olim, de arbit. Electio cõ-
plectitur postulationem & nominationem, & sine his factam vo-
cationem, quæ electio dicitur: & magis late & improptie colla-
tione, quandoque & presentatione in. *Feder. de Senis. consil. 70.
incip. Factum est tale. col. fin. Rochus tracta. de iur. patron. col. 6. fin. et.
c. cum ecclesia Vulturna, de elect. Postulatio ad beneficia est præ-
paratiua electionis. coll. ge. ex c. 1. de postul. prelat. in 6. ex c. innotuit, c.
30. de elect. apud Greg. Atque prout in re beneficiaria accipitur, o-
missis aliis postulationis acceptionibus.**
- 19 ¶ Postulatio est concors capituli, vel aliorum petitio, supe-
riori facta de promouendo aliquem in prelaturam, qui propter
aliquod impedimentum vel defectum, quo tamen postulatus om-
nino non est inhabilis, iure communi eligi non poterat. ¶ Pa-
trulant & qui eligere possunt, omnes, vel maior eorum pars & fa-
rior, *c. 3. de postul. prelat. c. innotuit. §. fin. de elect. arg. can. 1. 1. 1. 65. di-
stinct. qui postulatione semel superiori præsertata, non possunt
resistere ab ea, sed superioris expectant ieiopsum. c. bone memo-
ria, in 2. de postul. prelat. ¶ Habetque & admilla postulationem ele-*

ctionis, vt alia opus nõ sit, postulatione admilla ab eo, qui ius con-
firmandi habet. *Hofstien in sum. in d. si. de postul. prelat. in §. quis sit ef-
fectus, per d. ca. innotuit. §. si. de elect. c. bone, in 2. §. si. de postul. prelat. §.
10. 2. dist. Sola tamen postulatio ius non tribuit postulato: quia
potest improbari seu reici per superiorem, si illi videatur: & si ap-
prober, id ex gratia pendet, & fit. c. 3. Et pen. de postul. prelat. Nisi
forfan is postulatus valde sit idoneus, & superior superioriorem ha-
beat, ad quem recurri poterit, vt eius postulationem cogat eum
admittere. *gl. in c. 3. in verb. quam gratiam, eo. per c. nullus, de iure
patro. ¶ Postulantur & autem, vt finitio notat, quibus oportet sup-
pleri vt possint eligi, quendam defectum eius quod desideratur in
electo, vt ætatis, c. cum nobis olim §. pen. Et si. de elect. c. dudum, in 1.
§. si. eo. tit. c. a multis, de tra. Et qualis, natalium, c. innotuit, §. si. de elect.
quod sit alterius dicecesis clericus, c. priuatus, 71. dist. non autem
si emendatio vitii vel incapacitatis omnino postuletur. c. 1. §. 2. de
postul. prelat. c. scriptum est, de elect. ¶ Ideo & fit hæc regula firma, po-
stulationem ei superiori fieri tantum, qui possit supplere, & ita dif-
pensare & gratiam facere, aliter inutilis est. Veluti clericus a suo
prelato ab altera dicecesi peti debet, *can. literas. 63. dist. can. electio-
nis, 86. dist. c. fraternitatem, 71. dist. sic in similib. Neq. ante admil-
sam postulationem, postulatus vt electus seu institutus recipien-
dus est: alioquin electores, qui id commiserant, priuantur pote-
state eligendi. c. bone memoria, c. 23. de elect.***

¶ Nominatio, est duorum, trium, vel plurium, vt idoneorum 14
electionis causa delectas, *can. 1. 85. dist. Archid. in c. nulla, de elect.
in 6. Et c. quanto, col. 2. 63. dist. vt & expressio. Nominatio, certitudi-
nem personarum, vel per nomen & cognomen, vel alio modo, vt
intelligantur, sine dubio demonstrat. *l. 1. §. seq. de libe. Et postul.
in P. l. certum. si cert. pet. Dico, duorum vel plurium: quia & vnus
interdum potest nominari, sed illius nominatio est potius electio,
ex qua acquiritur ius aliquo nominato. c. cum olim, de re iudi. §. 1.
in c. quanto. 63. dist. Et in c. contra, 16. q. 7. Sic hodie rex ex conuen-
tionibus Gallicis debet nominare Papæ vnum grauem magistrum
seu licentiatum in Theologia, aut iurium Doctorum, aut in alio
iurium Licentiatum, & legitime ætatis, ad prelaturas & alia be-
neficia maiora electiva, §. de reg. ad prelat. nomina. iuxta formam
c. quia, ppter, de electio. Huiusmodi nominatio est, ea electio, quæ
fit tractatu & deliberatione ante habita in creâdo rectoris & decu-
rionibus, vt in §. præterea vt in d. sine quoq. suffra. in aut. l. nominatio-
nes, c. de decu. lib. 10. tit. de pers. nomina. eo. lib. quæ tribuit ius licet
aliquando non sit perfectum, si confirmatio petenda vel appella-
tio sit interposita: vt ex causa, potest aduersum nominationem
intercedi, vt in l. vni. si prop. inimic. fac. si crea. lib. 10. c. l. vni. de po-
tio. ad nume. nomina. eod. lib. c. ¶ Nominant & academiæ ad be-
neficia vt idoneos, plures graduatos, quibus debeantur ea benefi-
cia, quæ certis & definitis mensibus vacant, §. volumus, & §. præ-
terea, Et §. monemus, de coll. in concor. vt etiam ante diximus. Ideo
horum nominatorum nominatio dicitur quoddam, nomina-
tio legitime qualificata, beneficia certo tempore ei præstituta va-
cantia, petendi & acceptandi, competens, vt desinit & explicat Re-
buff. in tract. nominat. q. 4. §. seq. Et probatur per d. §. præterea, §. præ-
fatus, ordinariis, de collat. ¶ Postulatio & alius videtur nominatio, 16
nisi quia vt plerumque ante præsentatam vtramq. in vtraq. admittit
variatio, postea nequaquam c. bone in 2. de postul. prelat. *Cald.
consil. 5. incip. An nominatus, rubr. de elect. Barth. in l. absentis, de do-
nat. in P. Sicut nec electio ne publicata, eandem non licet mutare
electoribus. c. publicatio, de elect. Tamen in postulatione pro defe-
ctu aliquo, & vnus fit delectus, & presentatio in nominatione
plurium vel duorum, inter quos & primo nominatus ceterum di-
guior, c. quorundam, de elect. in 6. quibus nec postulatio conueni-
re potest, c. 1. de postul. prelat. in 6. ca. innotuit, de elect. ap. Greg.***

¶ Electio est ex modis legitimis præcipuus est, quo beneficia 17
conferuntur: nemo enim sibi sumere debet honorem, nisi voca-
tus a Deo, tanquam Aaron. *c. qualiter, de elect. Et que ex pluribus
nam vbi vnus tantum, six electio saltem proprie dici potest. Pa-
norm. in c. cum ecclesia Vulturna, not. 2. de elect. c. 1. eod. can. congrega-
tio. 16. q. 1.*

¶ Vocatio est porro hæc legitima, in triplici forma est. *ca. quia 18
propter, 42. dist. tit. c. quia propter, de elect. Antiquior est per spiri-
tus Sancti inspirationem, quæ imitatur Dei, Domini nostri Iesu
Christi electionem discipulorum & Apostolorum. Math. 10. Lu-
6. Marc. 3. & 6. Et eam, quam Apostoli viderunt de duodecimo
in locum Iudæ Iscariotidis fecerunt. Act. 1. Hæc videtur etiam
in qua omnes eligentes communiter in electione sine vito cele-
brata, in vnum consentiant, *ca. quia propter, §. nisi, de concess. preb.**

nempe tractatu prius habito. Quemadmodum vnanimis Christiani elegerunt septem diaconos, tempore Ap. stolorum. *Act. 6.* & ipsi ecclesie maiores Paulum, & Barnabam, Silam & Iudam. *Actuum 15.*

29 ¶ Secunda ¶ electionis forma per viam scrutini, d. c. quia propter, in qua moris est omnibus eligentibus in vnum conuocatis, ab iis tres deligi ex collegio, qui exquirant seu scrutentur vota, singulorum separatim, & secreto, eaque per se vel tabellionem scribant, & postea publicent, publicata conferant, & numerent vota. Quibus peractis, vnus de capitulo omnium nomine seu capituli, per verba numeri singularis eligit eum, *c. sicut, c. 21. de electi. in 6.* in qua maior & sanior pars capituli consensus, *c. dudum, c. ecclesia vestra, de electio.* non quem minor pars eligit, quamuis maior pars postea subsequenter consensus ratificauerit. *caus. dist. 29. eod. arg. cano. quanto, c. can. plebs, 63. dist. in c. can. licet, q. 1. c. in Genesi, cap. quia propter, de electione.* Nam ratificatio consensus in electione tantum recipitur in his, que precedunt & sequuntur electionem, *elem. in causis, de elect. c. cum dilecti, §. verum, de test. c. bone. in 2. §. fin. de postul. pre. l. non que ipsam recipiunt: in singulari enim consensu diuisio videtur iuste.*

30 ¶ Tertia ¶ eligendi forma compromissi, quando per compromissum aliquibus iure idoneis clericis, *c. cum conuincat, de arbitra. conceditur eligendi potestas, dist. c. quia propter, de elect. vel determinate, veluti ea lege, vt compromissarii eligant secundum vota singulorum, que scrutari tenebuntur, *cap. cum dilecti, eod. cap. cum expediat, eod. in 6.* aut alio modo: vel absolute compromisso in eos facto. Qui per vnum quoque electionem declarant *cap. sicut, in 1. de electio. in 6. cum ab vno, de re iudic. in 6.* eius, qui vicit numero votorum, *cap. sicut, ca. 23. de electio. in 6.* Nec recusari potest hæc potestas compromissis data re non integra. *ca. in. causis, ca. 30. de elect. apud Grego.* Sicut & perfecta a compromissariis electio, compromittentes tenentur admittere electum ab illis, nisi contra formam compromissi appareat electum. *ca. cum dilecti, c. 3. 2. eod.**

31 ¶ Itarum ¶ trium electionum formula vna necessario adhibenda est in prælatis, & episcopis eligendis: in minoribus autem beneficiis electiis, ista solemnitates ad vnguem sequende non sunt, sed sufficit maiorem partem & sanioerem eorum, qui eligere debent, consensus in electum. *gloss. in d. cas. cui, de elect. in 6. in verb. concilium.*

32 ¶ Omnis ¶ feliciter electoribus conuocatis: nam facta electio non vocatis omnibus, etiam si vnus tantum omittatur, irrita est. *c. bone memoria, in 2. c. 36. ca. quod sicut, c. venerabilem, de electi. apud Grego. c. cum olim, de arbit. cap. obuincibus, 63. dist. in c. Quia non obitate poterit fieri secunda electio. c. constitutus, de appell. Erit vocandi illi, qui commo de vocari possunt, *c. in Genesi, c. bone memoria, de electio. c. cum in ecclesiis, c. 33. de preben. in 6.* vt qui sunt in prouincia, *d. can. quia propter, vide can. factus est, 7. q. 1.* nisi periculum sit in mora, si prouincia latus pateat, quam expectari vocandos paratur eligendi necessitas, *c. cum inter vniuersas, de elect. vt quia tempus ad eligendum possit elabi. ut in cap. pro de defectu, de elect. §. latus sup.* Adhændaque erit & consuetudinis in eligenda anti qua oblatio, num vo. entur absentes. *gloss. in c. corum dilecto, c. 35. in verb. in prouincia, de electio.* ¶ Sicuti ¶ & quâdo de loco, vbi fieri solita est electio, quaritur, *ca. cum terra, de electione, c. in causis, cap. auditis, capit. in Genesi, eod. tit.* Quamuis honestus est fieri in ecclesia. *cap. qua fronte, de a. pellato.* ¶ Erant ¶ antiquis etiam consuetudis et alie circa electiones, vt herent vel scripis breuib, vt apud Occitanos, *Boer. q. 1. num. 6. c. 19.* vel forte, vt electus sorte. D. Matthias: prohibita deinceps in ecclesiasticis electionibus. *c. fin. de sorte. c. ibi Doct. lib. 5. Decretal. tit. 21. can. non iustis, c. can. non exemplo, 26. quæst. 2.* Exempla que inspiratione diuina perfecta, in consequentiam trahi non debent, vt deinceps temerarie & casuali committantur improbitati, etsi in libris dirimendis, & vbiæqua iura concurrunt, pacis causa permittantur aliquando sortes. *l. si cum ambo sumi, l. c. secund. in P. l. si qui sunt, C. commun. de legat.**

33 ¶ Breuit ¶ per anacephaloxin, in electionibus considerabimus beneficia vacantia, personas, & actum eligendi. Beneficia debeant esse electio, non alterius generis: rursus, maiora electionum aliam formulam c. quia propter, de electio. exigunt, alia non tantam. In Gallia electiones ad prælaturas sublatæ sunt, & postulationes, & ius eorum ad nominandum regiam translatum est, §. 1. de reg. ad prælat. nominat. in aliis aliquando receptæ. In personis consideramus effentes. & eligendo, vt sint ido-

neæ. Quibus porro non inhietur, electio expressè, permilla est. Prohibetur itaque laicis, etiam regibus & principibus in beneficiis. *can. si quis deinceps, 16. quæstion. 7. ca. Messana, de electio. ca. laici, ca. nullus, ca. Adrianus, ca. Valentinianus, 63. dist. in c. Aliquando tamen propter schismata & ambitionem ecclesiasticarum personarum, & ob populi temeritatem, & duram ceteritatem, & odium in ecclesiasticas personas, potissimum nascente ecclesia, clerici & populi adhibitus est consensus & testimonium, vt omnibus episcopi & clerici probarentur, *ca. plebs, c. can. seq. ca. fin. 63. dist. in nomine, 23. dist. in c.* vt alibi superiori libro diximus in episcopo.*

¶ Sic ¶ apud Ethnicos pontifex maximus, & rex sacrificulus, 36 & flamines a populo creati seu electi: pontifex quidem, tribuit, comitis: rex, ceaturiaris: flamines, curiatis: tum cum reliqui sacerdotes a collegiis cooparentur. Quos omnes postea Cneus Domitius ad comitia populi tributa transtulit anno ab vrb. 651: Mario & Oreste Coss. Cuius legem post a Sylla sublatam, & iterum a Tiro Labieno tribuit. plebs. Cicetone consule relatum, iterum M. Antonius consul post Cæsaris dictatoris nec abrogauit. Quia in sequenti anno, vna cum ceteris Antopjanis legibus, Senatūconsulto sublatæ, res iterum ad populi comitia rediit. *vide Mann. in suo lib. de legib. c. Carol. Sigoni. libr. de antiqu. iure ciu. in Roman. cap. 9. Post decessum Julii Cæsaris, inquit Dio Cass. lib. 44. histor. veritus Lepidum M. Antonius, ne in actiones suas inquereret. Pontifex maximus constituit: quod ut facilius efficeret electionem summi Pontificis iterum a populo ad Pontifices transtulit.* Auctor Dionysius Halycarpæus, lib. 2. ex lege Romuli cautum, vt a curiis singulis sacerdotes eligerentur. Et hoc ipsum inter Christianos aliquando populo, aliquo modo concessum diximus. Verum paulo post rerum experientia docuit, quantum corruptionis, & vanitatis, & temeritatis esset in populo: & ideo nec eius voces esse admittendas placuit, *c. 2. de elect. ca. sergo, 8. q. 1. cap. decernimus, 16. quæst. 7. l. de curionum. C. de pen. neque eius requiritur consensus, nisi forsan post electionem, vt probet, admittatur.*

¶ Principibus ¶ aliquid iuris ex privilegio & propter beneficia 37 in ecclesiam Apostolicam concessa, indultum est, potissimum Gallicis, vt Archiepiscopi electi & episcopi, suarum prouinciarum ab illis inuecturam acciperent. *can. Adrianus, c. seq. 63. dist. c. hinc est etiam, 16. quæst. 1.* Vtque occurreret hereticis, & tumultibus, neve præponeretur illis inscii, qui regno insidiari possent. Hoc ipsum privilegium & ad Hispaniarum regem prorogatum. *can. cum longe, 63. dist. in c.* Verum electio illis partim adempta, partim ab illis sponte eiurata, *c. ego Ludovic. eod. dist. in c. & canonicis, capitulo, & religiosis ecclesiarum concessa, can. sacrorum, eod. legibus illis imposita, & formulis ex variis capitulis, de quibus ante dictum est, & nuperlime ex concilio Basiliensi titulo de electione. Quibus tamen derogatum in Gallia concilio Lateranensi, concordatis summi Pontificis & regis in prælaturis, in §. 1. de regia ad prælat. nominat. non in aliis electiis. *Rebuffus in §. monasteriis, in ver. capitulis, de reg. ad prælat. nomina. in concor. 38**

¶ Et ¶ hodie etiam reguli Andium, & Alenconius hac nominationis prerogatiua vtuntur in suis ditionibus, regis permittit, sed ita, vt huius nomine ac postulatione diploma Pontificum postuletur. *Chop n. de doman. lib. 2. tit. 1. c.*

¶ Cesserat ¶ & hæc ius nominationis rex Galliarum in constitutionibus comitorum Aureliæ habitorum attic. 1. episcopis & archiepiscopis, quibus permilla electio, nempe vt vacante episcopatu nominarentur per Archiepiscopum prouincie, capitulum, per 12. nobiles electos ab vniuersis diocæces nobilibus, & per duodecim ciues electos a reliquis ciuitatis episcopalis ciuib, vel archiepiscopalis, si de archiepiscopatu ageretur: & per alios eius archiepiscopatus episcopos, in vnum coactos, nempe tres viri idonei & sufficientes regi, qui ex illis vnum nominarent summo Pontifici. Verum illa constitutio malo maximo regi contemnitur, & sine electionis huius formula rex, vt antea, nominat sum. Pontifici prælatos. ¶ Sed ¶ hæc nominatio alterius iuris est, 40 quam electionis, in qua id firmum, laicos non posse eligere, nec hereticos, *can. fin. 9. q. 1. suspensos, c. cum dilectus, §. quia vero, de consuet. c. cum bona, de a. n. c. qual. quibus interdum ne eligant abique superioris auctoritate. c. fin. de elect. Qui semel indignum scierant elegerunt, nõ repetunt etiã electionem. c. cum in cunctis, c. innotuit, de elect. Nec eligunt negl gētes, post tēpus eligend: elaplum. c. ne pro defectu eo. Item nec excommunicati maiori excommunicatione, c. constitutus, de appell. aliter si tantum minori, cap. fin. de cleric. excomm. item interditi, ca. cum inter, de electio.*

vel qui scienter sine privilegio in loco interdicto celebrant. *c. in qui. de sent. excomm. in 6. Pupili. c. ex eo. de elect. in 6. in ecclesiis cathedralibus. qui non sunt sub aconi. non habent vocem in capitulo. vel in electione. c. ut hi qui. de etat. & qualis. in clement. nec in ecclesiis regularibus. qui regulam expresse vel tacite professi non sunt. c. ex eo. de elect. in 6. nec conuersi. Federic. consil. 107. per cap. & si Christus. ibi vos & conuersi. quod esset frustrator. & c. de iurand. non procuratores nomine absentis iuste impediti. si habeat votum scriptum. aliter contra. c. si quis. de elect. in 6.*

41 ¶ Personę t̄ autem quę non possunt eligi. generaliter illę sunt. quę beneficia illa. ad quę eliguntur. possidere nequeant. Sic non eligitur illegitimus. *c. cum in cunctis. de electione. capit. innotuit. ex. excommunicatus maiori vel minori excommunicatione. ca. ne constitutus. in 1. ad appell. capit. final. de cleric. excomm. laicus. capit. quisquis. de electi. nisi ex causa. canon. statimus. §. 1. & distinct. in penitus interdictus. c. 1. de post. pral. capit. cum delectus. de consuetu. capit. cum inter. de elect. alias ex vitio reprobatus. capit. gratum. de post. pral. capit. super eo. de elect. neophytus seu non professus. si de regulari ecclesia agatur. capit. cum causam. capit. cum in magistrum. capit. ad nostram de electione. capit. nullus eod. in 6. clem. cum ratione. eod. canon. miserum. & distinct. In episcopum tamen eligi potest nouitius. *d. c. nullus. de elect. in 6.* Neophytus tamen in iude. qui nuper fidem amplexus est Christianam. *can. sic. in 48. distinct. in episcopum eligi vel ordinari non debet. ne in superbiam erigatur. cano. 1. eod. distinct. 1. ad Timoth. 3.* Necis qui morbo contagioso laborat incurabili. *c. cum inter canonicos. de elect. c. sua. de cleric. egrot. plura habens cum electio incomparabilia beneficia. c. ad id. in 2. §. in super. & §. pen. & fin. de elect. qui non est de eadem societate & collegio. seu. ut dicunt. de gremio ecclesię vacantis. si in ea sint idonei. *c. ne pro defectu. in si. a contrar. sent. de elect.* Hoc tamen de honestate. non de necessitate. nam & de alio idoneo electio facta valet. *Hofstiens. in summa. in §. quis eligitur. de electione. c. cum inter. eod.* Non eligitur rursus illiteratus in episcopum. *can. episcopum non oportet. 6. distinct. c. cum in cunctis. de elect. c. nisi cum pridem. §. ne pro defectu. de renuntiat. non concubinatus. can. fin. 33. distinct. can. maritum. & ibi gloss. 34. distinct. & ex concilio Basiliensi. qui actualiter. ut dicunt. id est. re ipsa in sacris ordinibus non est constitutus.***

42 ¶ Modus t̄ eligendi. & actio ex formulis constat: sed explicio breuius. primum debet vacare ecclesia. & vidua esse pastore. *c. impientes. de elect. c. ut circa. c. que sint. eod. in 6. can. non furem. 7. q. 1. cano. Nouatianus. eod. & pastor qui decessit sepeliri. ante enim electio facta non valet. c. bona. in 2. & ibi gloss. de elect. Dehinc intrates menses ad electionem perueniendum. *cap. no pro defectu. & cum in cunctis. eod. can. postquam. §. o. distinct. ca. ob omnibus. 63. distinctione.* Debent in ea adesse qui ex capitulo vel collegio. & alii qui adesse solent. *ca. in Genesi. ca. in ecclesiis 2. ca. Cumana. ca. congregato. c. bona. in 2. de elect. c. cum ecclesia. de cons. possess. c. constitutus. de appell. & si quem alium capitulum velit vocare. qui de iure interesse non potest. c. scriptum. de elect. vna oportet electuros conuenire. d. c. in Genesi. c. quanquam. eod.* Ideo qui in loco. vel ciuitate. vbi electio facienda est. degant. vocantur vel citantur ad sonitum campanę. *c. in causis. eod. vel more solito. quo congregatur capitulum. Absentes canonici vocantur. ut in actu alio capitulari. anti. hoc ius porrectum. & ibi Barr. & Doct. de sacrosanct. eccles. C. Qui dam secundum tempus & loci intercapedinem in provincia existentes. vocantur ad diem certam. & expectantur: si morantur electionis non pręiudicat. & si commode vocari possunt. *c. cum in ecclesiis. de praben. in 6. c. cum inter. & c. ne pro defectu. de elect. c. si. in §. si autem. eod.* idque per literas. vel per nuntium fit. *gloss. in c. coram. & c. Cumana. de elect. monitione facta ut ad electionem veniant die & loco certis. Si non veniant absentes iusto impedimento prohibiti. vel sine iusto. consentientibus aliis canonicis possunt per literas absentes voces suas committere. c. scriptum cum gloss. & c. quia propter. de elect. c. si quis iusto. eod. in 6. si modo committant vni de capitulo. d. c. quia propter. & ibi gloss. & Doct. nam extraneo non possunt inuitis canonicis presentibus. c. constitutus. de appellatione. Dico autem posse voces absentes per literas committere. non per literas dare vel exprimere. c. si quis iusto. in fin. & ibi interpret. de elect. in 6. Conuenientes itaque hoc modo legitimi electores. & eorum procuratores in ecclesia. ibi Spiritum sanctum inuocent. *ca. cum terra. de electio. & concilium Basiliense ideo audire debere eosdem primum missam de Spiritu sancto tradidit. §. 1. eod. in pragmat. sanct.* Quem humiliter inuocare debent. ut dignum pastorem possint***

eligere. *in extrauag. Ioan. 22. d. c. quia propter. §. nisi. de elect.* Et proinde requirit esse eosdem contritos & confessos. & sacrosanctum Domini nostri Iesu Christi corpus pręsumisse. Ingressi conclauę. debent tractatam habere de modo futuro electionis. an per viam compromissi. an scrutini. aut Spiritus Sancti sit faciendā.

¶ Et t̄ ex concilli Basiliensis forma inrabunt in manibus eius. 43 qui capitulo pręsident. ipseque pręsident in manibus eius. qui proxime eum sequitur: quod promittant Deo & sancto. sub cuius nomine dedicata est ecclesia. se electuros. quem credent futurum ecclesię in spiritualibus & temporalibus vliorem. nec promissione. vel datione alicuius rei temporalis. vel prece. aut aliter qualitercunque directe vel indirecte facturos.

¶ Dehinc t̄ procedendum ad scrutiniū vel compromissi formulę. vel via Spiritus Sancti. ut superius dictum est. In via scrutiniū tres scrutatores de capitulo. *d. c. quia propter.* plures vel pauciores. dum tamen vnus solus non sit. constituendi sunt. & de eo conscribi debet instrumentum publicum. *haec Bertachinus. tractat. de episcop. 1. part. 3. libr. num. 1. 2. & 3.* Subinde scrutatores secedant ad angulum ecclesię. vel loci. *ca. quod sicut. de electio. in qua fronte. de appellat. eo separati compellant singulos vocem habentes. incipientes ab eo. qui primam habet electionem. ca. auditis. de electio.* Ibi que quilibet moneant. ut ferotis odio. timore. amore. pretio. prece. *iuxta ca. accusatoris. 4. quest. 5. & c. qualiter. 11. q. 3.* in eum consentiant. qui magis ecclesię vtilis. & idoneus videbitur. adiurates. ut id faciat per Deum viuum. & sanctissimam Trinitatem. patrem. filium. & Spiritum sanctum. sub animę suę periculo. Respondetque tunc quilibet examinatus. credo talem esse meliorem. & eum nomino & eligo in pastorem. Et hæc omnia in formam publicā redigantur. Postea scrutatores inter se conferre debet de meritis eligēdi que visa sunt canonicis. collatione facta numeri ad numerū. zeli ad zelum. eligere debent eum. in quem maior pars capituli consensisse videbitur. *iuxta c. quia propter. de electio. & ca. in Genesi. eod.* Atque canonici singuli se debent subscribere instrumento electionis scrutatorum. Qui postea publicant electionem. vel nomine suo iubeant publicari capitulo.

¶ Publicatio t̄ porro electionis bis fieri debet. in capitulo coram canonicis. *ca. in causis. ca. cum inter. ca. quia propter. eod. in 6.* & iterum pullata campana ibidem per vnum ex scrutatoribus publicatur coram clero & populo ad pulsam campanę conuocato. *d. c. in causis. & d. c. cum inter. & can. licet. 8. q. 1.*

¶ Hac t̄ peracta decantari debet hymnus. *Te Deum laudamus.* 46 Decantato hymno. episcopus. si pręsens est. ad altare portatur ecclesię cathedralis. & ibi in cathedra episcopali constituitur.

¶ Nisi t̄ electus consentire recuset electioni. vel post consensum renuntiet iuri suo. *Renuntiare potest electioni. priusquam ad superiores referatur examen. ca. cum inter canonicos. de electio. ca. inter corporalia. de translat. episco. ca. 2. de restitut. in integrum.* aut forte diem claudat extremum. aut propter occultum eius vitium antea irritetur electio: quibus casibus. electores. qui iam fundi erant officio suo infra iuris terminum eligendo. habebunt a dissensu. renuntiatione. morte. vel irritatione. ac si vacatio noua esset. tempus integrum ad aliam electionem celebrandam. *ca. selectio. c. 26. de electio. in 6.*

De Confirmatione electionis.

CAP. 13.

- 1 Confirmatio sequitur electionem. Confirmatio dat administrandi ius. eod.
- 2 Confirmatio a quo fiat. & s. Capitulum sedis vacante. quando electos confirmet.
- 3 In Confirmatione faciendā qui vocandi sunt.
- 4 Confirmatio quid.
- 5 Legatus summi Pontificis. etiam confirmat in provincia sibi directā.
- 6 Pontificis summi electio non habet confirmationem. Imperatoris electionem Papa confirmat. eod.
- 7.8. Confirmatio exigitur electo ante administrationem. alia priuatur iure quasi. & exceptiones.
- 8 Abbatis electo ante confirmationem possunt administrare.
- 9 Confirmatio non validat inualidam electionem.

Confirmatio sequitur t̄ electionem. *c. postquam. de elect. tit. 1. b. utque ius administrandi. c. transmissam. cap. nihil est. eod. in 6.*

*cum iam dudum de preben. ius enim c. impet. electio ex electione. c. si de elect. n. 6. nota gl. in ca. quanto. 63. dist. quam sequitur Panor. in c. 2. c. quod autem. c. nobis. de iure patron. Ita electio prelatum facit. sicut & Imperatorum. can. legitimus. 9. dist. ¶ Confirmationem concedit superior, ut episcopus, & alii superiores gradatim. ca. nostri. de elect. & capitulum sede vacante episcopali, c. cum olim de maior. c. obed. quia confirmatio est iurisdictionis episcopalis, quam exercet capitulum sede vacante. ca. 1. ne sede vac. in 6. In no. si elect. o. alicuius dignitatis pertinet ad capitulum, & confirmatio ad episcopum, vacante sede capitulum eligit & confirmabit gloss. D. et. in c. penult. de supp. negl. prelat. Reb. in §. si quis vero. in ver. dispositiones. de coll. in concord. quia duplici iure fungitur. l. si consul. de adopt. P. Verum hic observandum, capitulum sede vacante, electos confirmare possit in ecclesiis inferioribus, ut abbates. sed electum episcopum non exemtum non confirmat, sed archiepiscopus. d. c. cum olim. de maio. c. ob. cano. illud. 64. dist. c. cum dilectus. de elect. etiam si non fuerit consecratus. can. quoniam. 100. dist. c. nostri. c. transmissam. de elect. Archiepiscopus, Primas seu Patriarcha & Papa. c. quia igitur. c. ubi gloss. 63. dist. cap. 1. de translat. episc. In exemtis Papa ad eundem, vel eius in ea provincia legatus, c. si abbatem. de elect. in 6. si modo exemtum immediate sub iurisdictione Papae, contra si mediate, ut sunt provinciales, ministri ordinis minorum, qui quamvis sint exemti, tamen habent generalem ordinis superiorem, a quo debent confirmari. vide Angel. ¶ **Causa in ver. confirmatio. 1. num. 4.** ¶ In confirmatione facienda, ante ciendi, seu vocandi ii, qui intercedunt seu se opponunt electioni, nominati quidem, si nominati intercedant, vel si electi ab aliqua tantum parte sint: quod si omnium concors sit electio, generaliter vocari debent, qui possunt vel velint aliquid electioni obicere, ut statio die & loco, quibus confirmatio facienda erit, veniant d. c. iuris causas improbarionis, electionis, & impediende confirmationis. in c. fin. de elect. in 6. c. bone memoria. in 1. c. ap. Grego. c. 1. §. facta. eo in prag. san. ¶ Electio dat principium, confirmatio perfectio nem, ingressus officii possessio nem. Bal. in rubri. de elect. coll. si. Sic confirmatio secundum Cardialem. in elem. 1. §. nos itaque. 20. nota. de iure iur. est iuris quæ sit per electionem corroborata declaratio. ¶ Quare ab eo sic generaliter confirmatio electionis, qui immediate eligentibus præsit, ut & Papa confirmat electus ad dignitates, quæ immediate sub iurisdictione Romano pontifici, siue episcopatus, siue abbatie vel alia fiat. ca. nihil. de elect. c. cupientes. eo rit. in 6. ubi forma confirmationis huius. Tradunt quoque & iure concursus in eum pontificem posse confirmare electiones ecclesiarum aliarum, quæ sibi immediate non sunt subditæ, Rebuff. in §. monasteris. in ver. solemniter peti. de rez. ad prela. nominatio in concor. per can. ad Romanam. 2. q. 6. cau. can. in per mundum. c. o. per principalem. 9. q. 3. & eius legatum in provincia sibi decreta. Ioan. Andr. in d. c. nihil. per c. si abbatem. de elect. in 6. quia & in ea provincia concurre cum ordinatione. ca. 1. 6. de offi. legat. in 6. ¶ Summi pontificis electione nullus confirmatur quia superior ei nullus est. cap. 1. 23. dist. is tamen Imperator rem confirmat. cap. venerabilis. de elect. ¶ Ceterum confirmatio necessaria est, non ante eam ad iurisdictionem cadit iure suo. ca. anar. in 6. c. per electionem in dignitate acquisito, siue tãquam prelati per se aut per procuratorem, aut tanquam cõmunis regimine vsuperet in spiritualibus. ¶ Exceptis electionibus abbatiarum. in quibus abbatia a maiori parte monialium electa, pendente confirmatione propter controuersiam, num recte electa vel male sit, potest administrare in temporalibus & spiritualibus: dummodo interim de rebus monasterii nihil alienet, & non recipiat aliquam monialem. ca. in demeritibus. 43. §. si vero. de elect. in 6. Similiter si confirmatio esset a summo pontifice petenda, & longissimis interstitiis distaret episcopatus a curia, potest licita esse administratio, citra alienationem tamen, c. nihil. de elect. si electus non sit in mora petende confirmationis, quo casu haberet locum per a iuris. c. anar. in 6. c. in 6. Mora autem fieri videtur, si post præstitum consensum, cessante legitimo impedimento, confirmatio non petatur intra tres menses ab electoribus, vel ab ipso electo, vel ab alio pro eo. c. quam sit. eod. in 6. Si autem confirmatio petenda est a summo pontifice in cathedralibus & regularibus ecclesiis, seruanda est formula c. cupientes. de elect. in 6. ¶ Querit autem non inuulter Berbachinus, in 4. par. secunde par. in princ. l. 3. de episc. n. 12. n. in ualida electio, per confirmationem ualida fiat? Distinguit & soluit in ualida ratione personæ electi nõ ualidari confirmatione. per l. si constat. de appell. contra, si in ualida ratione eligenti per l. ex consensu. §. 1. eod. tit. At si nulla sit electio*

ratione formæ, & eligens eius qualitatibus sit, qui posset illud munus concedere, ualidatur, si confirmatio sit ex certa scientia, alias minime: at si eligens non posset illud concedere, non ualidatur per confirmationem. Innoc. in cap. nihil. de elect. Barb. in d. l. si constat. Verum quocumque in ualida sit electio, si ea non confirmetur in iudicio contraditorio. Bal. in addit. ad Spec. de appell. ver. per definitiuam. firma est: non idem tamen perpetuo, si summariæ & de plano. Innoc. in d. c. nihil. Ioan. Andr. in c. si de elect. in 6.

De Consecratione, & Benedictione.

Cap. 14.

- 1 Consecratio prelati sequitur confirmationem, non contra. Consecratio quid, eod.
- 2 Episcopi consecrari debent. Abbates benedicuntur, non consecrantur, eod.
- 3 Episcopus ante consecrationem que possit. Abbas ante benedictionem que possit, eod.
- 4 Abbatia non omnes egent benedictione.
- 5 Abbatia beneficia ante possessa incompatibilia, eius confirmatione vacant. Episcopi possunt sua beneficia possidere usque ad consecrationem, vel consecrationis tempus, eod.
- 6 Consecratio prelatorum non differtur ultra tres menses.
- 7 Episcopus a quibus consecratur.
- 8 Archiepiscopus a quo consecratur.
- 9 Papa, Patriarcha, Primas a quibus consecratur. Imperatorem quis coronet, eod.
- 10 Consecrandi episcopi modus, & tempus.

Confirmatio consecrationem prælati debet præcedere, non t sequi in iis quibus consecratio accedit: aliter non ualeret. cap. prouida. de elect. in 6. gloss. D. et. in cap. cum olim. de dolo. Quia consecratio est, peritus electionis, dedicatio electi facta Deo: id enim generaliter nomen consecrate significat, Deo dicare, & factare.

¶ In episcopis necessaria est consecratio, in abbatibus benedictio. ca. de suppl. negli. prela. libr. 1. tit. 10. elem. 2. §. statumus, de statu monach. in Cle. Verum diuerso modo: nam episcopus non dicitur, nisi consecratus sit. ca. licet. de translat. episc. c. tua. de his que fiunt. a prela. sine consensu. capi. Panor. in ca. eam te. de rescript. Et proinde potest repelli per exceptionem ne fiat episcopus, usque ad consecrationem. ca. super his. de accus. c. nostri. de elect. ¶ Licet ante consecrationem electus possit concedere indulgentias, conferre beneficia, & ea quæ non sunt ordinis, sed iurisdictionis. Panor. in ca. suffraganeis. in si. de elect. ap. Greg. At abbas electus, & cõfirmatus in abbatem, abbas ante benedictionem dicitur, & in negligentiam, vel contumaciam superioris, qui noluit uenire benedicere, ipse suos monachos benedicere potest, non benedictus, aliaque eius prelatuæ munia obire. c. 1. de suppl. negli. prela. cap. meminimus. de accusatio. Quorum differentia ratio, quod per consecrationem episcopi consecratur ordo. not. in proe. Sex. unde dicitur ordinatio, c. quoniam quidam. 75. dist. non autem per benedictionem abbatum. vide Oldra. consil. 14. c. glo. aut. in §. censuit tamen. in ver. benedictionis. de elect. in prag. sanct.

¶ Sunt & abbatia, quæ non egent benedictione: ut & quædam abbatia non sunt solite benedici, ratione consuetudinis præscriptæ. vide cle. 2. in §. statumus, in nota gl. in ver. solite. c. ver. benedici. de stat. monach. ¶ Et proinde beneficia electi & confirmati in abbatem, post adeptam pacificam, vacant ante benedictionem. per c. de multa. de prob. c. ubi Inno. nor. in d. elem. 2. Episcopus autem potest sua beneficia retinere usque ad consecrationem, vel lapsum temporis de consecrandis inclusiue. cap. cum in cunctis. de cle. glo. in ca. si gratiose. de resc. in 6. ¶ Consecratio episcoporum & aliorum superiorum, ultra tres menses differri non potest: nisi ex causa rationali. can. quoniam quidam. 75. dist. c. 1. 71. dist. c. quoniam. 100. dist. in l. impedimentum istum interueniat, ueluti hostilitatis, cau. fraternitatem. 71. dist. discordiæ circa electionem, vel confirmationem, & similia. c. de Syracusane. 28. dist. ¶ Consecratur episcopus non exemtus ab archiepiscopo cum duobus episcopis provincialibus, aut per tres comprouinciales episcopos uocatos seu requisitos ab archiepiscopo per litteras, eosque deficientes, c. nec episc. de temp. ordi. exemtus autem consecratur ab episcopo, vel eius mandato. ¶ Archiepiscopus ab omnibus suis suffraganeis cum consensu primatis, ad ec-

clesiam raticem vocatis. c. fin. § 1. dist. c. 1. 66. dist. c. si archiepiscopus, de temp. ordi. c. placet, 65. dist. Hodie autem Papa prescribit sibi ius consecrandi omnes metropolitanos. gl. in c. fin. 1. dist. per ca. 9. pudentia, 24. q. 1. vide Bertrachi de epis. 8. par. li. 3. ¶ Patriarcha, Primas, & Cardinales a Papa vel eius mandato. d. c. pudentia, cum ibi notat. 24. q. 1. Papa ab episcopo Hostiensis, c. in nomine Domini, 23. qui & coronat Imperatorem. c. antiqua, de priuileg. Quod si non adhibeantur predicti episcopi, & archiepiscopi in consecrationibus, possunt contenti petere suspendi ordinatum ab executione officii, vel in electionem petunt irritam fieri, c. quod sicut, de elect. can. non debet, 65. dist. aliaque grauior poena imponitur. Ang. de Claua in summ. in ver. 1. consecratio. num. 2. Cum consecratur episcopi, iunguntur sacro chrismate in capite, & manibus, nec omitti potest vnctio hęc. c. 1. in princ. de sac. vnct. in 1. decret. tit. 15. Tempus quo consecratio fieri debet, est dum sacra liturgia peragitur inter epistolam & Euangelium. c. quod sicut, § super eo, de elect. Dum autem Papa consecratur, antequam hymnus decantetur angelicus die dominica. can. fin. § 1. dist. can. quod die, 75. dist. hora tertiarum. glo. in d. c. si. dist. can. tempus. & c. ordinationes. & ibi gl. adfert rationes, 45. dist. in ciuitate precipua dicecescos. cap. si. § 2. dist. in ecclesia. d. cap. quod sicut. § super eo.

De Collatione beneficiorum in genere, & in specie:
dehinc de Collatione libera, & eius formis. Cap. 15.

- 1 Collatio beneficiorum sine collatione.
- 2 Collatio quid.
- 3 Collationis distinctio.
- 4 Collatio que libera. & a quo fiat.
- 5 Collatio libera sine licentia sit.
- 6 Collationis modi.
- 7 Literarum exspectatarum ad beneficia decem species.
- 8 Mandatorum ad beneficia formule.
- 9 Litera ad beneficia diversorum finium, & nominum.
- 10 Collationum species a formis prouidendi.
- 11 Signatura in beneficiis quid est.
- 12 Signaturæ forma.
- 13 Breue summi pontificis quid, & quomodo differat a signatura.
- 14 Annulus piscatoris in breuibz summi pontificis vnde.
- 15 Breui que expeditur.
- 16 Signatura gratiæ triplex forma, per fiat, per concessum, per placet, & de singulis.
- 17 Signatura per fiat ceteris paribus, preferitur signatura concessum.
- 18 Signatura ad effectum gratiæ bulla exigit.
Bullarum expeditarum necessitas eod.
- 19 Signatura sola beneficii an det ius adipiscende possessionis beneficii, nisi bulla expeditur, & 20.
- 20 Beneficii possessio accipitur cum simplici signatura verificata in Gallia, & quomodo.
- 21 Bulla quid, & vnde transcribatur.
- 22 Prouisio noua summi pontificis quid.
- 23 Literarum noua prouisionis, & perinde valere differentia, & 25.
Perinde valere rescriptum quid, eod.
- 24 Prouisiones noua & confirmationes quibus casibus concedi solent in curia Romana.
- 26 Concordiæ beneficiorum a solo Papa confirmari possunt.
- 27 Confirmatio in forma specialis summi pontificis tribuit ius nouum.
- 28 Prouisio seu rescriptum, si nemi, & si nulli.
Si nemi, & si nulli rescript. eod.
Si alteri rescriptum, eod.
- 29 Subrogationis rescriptum.
- 30 Subrogati in ius litigatoris per prouisionem quomodo procedant in Gallia.
- 31 Mān leue aux benefices mortuo colligante quid.
- 32 Subrogatus in locum beneficiarii pramortui non est damnandus ad restitutionem fructuum vnde debet a predecessore perceptorum.
- 33 Subrogatus tantum a die subrogationis ad expensas dammandus quando, & ad predecessores.
- 34 Subrogatio intra annum & diem in curia peti debet.
- 35 Commenda quid.
- 36 In commendam quando dari dicuntur beneficia.
- 37 Commenda ad tempus, & ad vitam.

Capitulum in commendam dicitur beneficia sede vacante ad tempus eod.

38 Commenda duo fines, utilitas ecclesie, & commendatarius.
Commenda que renocabitur eod.

39 In commendam que beneficia solita dari sint.

Per collationem iure pontificio beneficiis aliis, quam prelati turis prouidetur, vel ab vno, vel a pluribus, sine collegio tamen. nota in c. auctoritate de institut. Et hodie etiam prelati in Gallia, ab electionum potestate exemptæ collatiue sunt: nam ad nominationem regis conferuntur a summo pontif. § 1. de elect. & reg. ad prela. num. Collationis nomen late patet & ad alia quam sacerdotia pertinet, vt notat plene Rebuff. in rubri de colla. in concord. verum hic, pro instituto sermone, cap. intelligentiam, de verbo. sign. pro donatione beneficii vacantis accipitur. Potissimum quando libera est: nam ea ad liberalitatem pertinet, & donatio dicitur. c. si de offic. vica. in 6. c. proposuit. ca. quia diuersitatem, ca. cum nostris. ca. penul. de concess. preben. Hęc collatio autem tu proprio concedentis fit, aut ad petitionem impetrantis. ca. si motu. & c. si tibi. de prebend. in 6.

¶ Et rursum collatio, aut libera est, aut non libera. trall. in ca. 3. relatum. de prebend. ¶ Libera est, cuius is qui potestatem habet conferendi, sponte & libere confert, d. ca. relatum. in illa gl. & potest alterum alteri, idoneum tamen, præferre, § statutus, de collatione, in concord. Fitque interdum, vt diximus, a laicis, capitulis, abbatibus, episcopis, patriarchis, & summo pontifice. vide Rebuff. part. 1. Prax. beneficiorum de collatio. ¶ Libera cum licentia, & licentia, verbo perficitur, cap. in institutionis, 25. q. 2. nota. in ca. cano. te, de rescript. nec ritus, seu solemnitas in hac requiruntur, non vocatio occupantium beneficia. ca. licet episcopus, 28. de prebend. in 6. c. cum in illis § cum autem eod. Vt constat tamen de collatione exigi tradit Rota, de c. si. 248. in nouis. vt presentibus saltem duobus fiat testibus. Cetera de substantia collationis sunt, de quibus paulo ante, vt ab idoneis & idoneis fiat, canonicæ, pure, in perpetuum, palam, & de quibus antea dictum, & vide compilata a Rebuff. in 1. par. Prax. beneficiorum de collatione bonam. ¶ Conferunt ordinati beneficia iure proprio, ex priuilegio, iure deuolutionis, & de modis summi pontificis & vacatura, & vacantia. Et ferre tot conferendi sunt diuersæ formulæ. Ad futura beneficia dantur prouisiones, per literas gratiæ, exspectatiuas, & mandata. Exspectatiua ¶ decem species, quas tractat ex præfesso Staphileus in 7. tracta. de liter. gratiæ. Prima, quando creatur canonicus in vna ecclesia tantum, cum reservatione ecclesie conferendæ. cap. si postquam de prebend. 2. quando creatur canonicus in duabus ecclesiis, Staphileus ubi sup. in 2. for. que contra dispositionem est iuris communis. ca. sanctorum, 70. dist. in 1. Vt 3. si creetur in tribus, aut pluribus. Staphileus in 3. for. 4. quando creatur canonicus in vna ecclesia, & in alia datur, vt dicunt ad largam. Idem in 4. for. ex Joan. Andr. & Dom. in cap. si cui, de prebend. in 6. 5. Vt canonicus creatus plura possit consequi prælimonia vsque ad summam in literis expressam. Idem in for. 5. frequenterata firmam in Hispania. 6. Quando in duabus collationibus datur ad largam. Idem for. 7. pro prelato. Idem for. 7. 8. pro regulari. Idem for. 8. 9. pro pauperibus clericis. Id. for. 9. per cap. si pauper. de prebend. in 6. 10. pro pauperibus graduatis. Idem for. 10. ¶ Totidem sunt formæ mandatorum, de quibus aliqua diximus in mandatis antea, reliqua videri possunt apud eundem Staphileum, Idem in formis mandati. que pertinent ad vacatura, vt & nominationes. ¶ Sed illæ collationes non sunt, sed media ad collationem assequendam: vt & aliz postulationes, tot. titul. de postul. prela. literæ electionis, eap. quia propter de elect. translationis, cap. inter corporalia, cap. quanto, cap. si de trans. episc. an nexionis, vniouis, & incorporationis, de quibus & for. horum glo. & inter. in c. 1. ne sede vac. in cap. sicut venire. de excess. prela. clem. si vna, de reb. ecclesie non alienand. administrationis, quando datur coadiutor suspecto de dilapidatione bonorum ecclesie, ca. venerabili, de officio delegati. lepre fo. c. tua, de cleric. agro, & aliis id genus per viam œconomatus. canon. illud, 1. 2. quæstio. 2. cap. cum vos. de officio ordin. ¶ Plures species prouisionum vacantium beneficiorum sunt, ratione formæ prouidendi, vt simplex collatio & deuolutum, & signatura gratiæ, & bulla. ¶ Signatura, est scriptura in papyro a summo pontif. vel eius delegato conscripta, partis, vel impetrantis beneficium, supplicationem Papeque concessionem breuiter continens. explicat hanc fin. Rebuff. in 1. par. Prax. beneficiorum de signatura. & in sequent. ut. om. formam adfert. & probat.

¶ Signatura seu applicatio papyro, bulla membrana scribitur. Et 12 figuratur

signatur in medio supplicatio post petitionem supplicantis, & post signaturam scribuntur ea, quae summus pontifex vult concedere. ¶ Hæc sigillo non ornatur, quapropter differt & a breui apostolico, quod est diploma, hæc explicat Rebuff. in 3. parte Praxis benef. tit. de Breui aposto. ubi quæ per illud concedi solent. explicatur & a Ioan. Staphileo, in tract. litera. gratia, in fin. de rescript. aposto. in forma breuis. seu rescriptum a Papa, seu penitentiario magno concessum, scriptura videlicet exigua, in paruis concessa negotiis, in papyro vt frequenter, cera rubea, annuloque piscatoris sigillata, ac signo secretarii subscripta. ¶ Annulus piscatoris refert formam sigillandi quam D. Petrus etiam per breue signatum hoc annulo, si sequatur bullæ expeditionem, illi derogare possit, sed ad constitu. in 6. ceterum, de resc. non tamen solet huic breui, sicut in signatura summus pontifex subscribere, sed eius secretarius, mentione facta annuli piscatoris. Et ita breue nõ est omnino vel simpliciter supplicatio, sed aliquid mixtum, gloss. antiq. in reg. cancell. 29. Gomef. in reg. de non iudic. iuxta for. supplica. 9. 2. in fin. ¶ Neque breue ad beneficiorum collationes pertinet, sed ad ea quæ iustitiae sunt, & dum dantur recuperatores, vel dispensationes. vide d. Staphil. & Rebuff. ubi sup. Vidit tamen summus pontifex consultius inquisitoris hæreticæ prauitatis officium, in forma breuis, & sub annulo piscatoris. Quia & hoc minus ad iustitiæ exercendæ causam pertinet, vt potius commissio & officium, quam beneficium sit. Signatura ad beneficia, & alia concessum obtinenda. ¶ Porro signatura gratiæ triplici modo facta inuenitur, per fiat, & per concessum est, & per placet. Formulæ verbi, fiat, sunt, aut simpliciter per fiat, aut per fiat vt petitur, vel fiat motu proprio. Formulæ concessum sunt, concessum vt petitur, vel concessum in forma, in præsentia D. N. Papæ N. Cardina. vel concessum L. Card. Forma placet, in commissionibus iustitiam committentes, frequens est. Quando Papa signat supplicationes, sit signatura per formulas fiat: quando autem eas nõ signat, sed aliis diuersis negotiis committit earum signaturam alicui Cardinali, vel prælato, vt videant commissiones cum referendariis, illi tunc non vtuntur hodie in gratiosis, verbis fiat, sed concessum, Gomef. in d. reg. de non iudic. iuxta for. supplica. 9. 16. vel, placet domino N. Papa rescripto, & gloss. in reg. cancell. 25. Quando Papa nouam gratiam facit, signat per fiat vt petitur: & quando est reformatio, per fiat addit tantum prima litera sui proprii nominis, vt fiat A. Cum tamen in bullis ponat nomen, sique pontificatus annum, summus pontifex per verbum fiat, statim perficit gratiam, etiam sine expeditione bullarum. can. institutionis, & ibi gloss. 25. q. 2. text. cum gloss. in clem. dudum. § nos enim, de sepult. Gomef. ubi sup. ¶ Atque si concurrant impetrans per signaturam, fiat, & alter per concessum, nec constat de prioritate horæ, ambo- bus eadem die impetrantibus, præfertur qui obituit per fiat, ex regul. cancellariæ 31. propter auctoritatem signantis, vt in cap. si a sede. præbend. in 6. ¶ Verum tamen quod pertinet ad effectum, gratia non censentur in signatura perfectæ, vt de illis secundum illas iudicari possit, nisi bullis expeditis, ex regula cancellariæ 25. & 29. id est, nisi reductis signaturis in mundum. vide glo. anti. in dict. reg. 25. Bald. in c. 1. 2. colum. per quos fiat inuest. collatio. 10. facit li. contractus, de sid. instrum. Alia signaturæ requirunt quoque literarum expeditionem ex reg. cancell. 37. 53. 69. Nec ante literas confectas quis dicitur habere canonicum titulum: Ioan. de Militis, in ver. gratia apostolica, nisi commissiones iustitiæ fiant per verbum, placet. d. reg. cancell. 25. Quarum signatura est rescriptum ad literas, & plenissime interpretandum. Innoc. in c. si episc. de reb. ecclæs. non alie. l. 3. de offi. præsid. Sic executor datus in expectatiuis non potest fulminare, vt dicitur, processum, nisi visa bulla. Idem in c. prudentiam de offi. deleg. Et de iure communi gratia sub quadam tacita conditione, si literæ expendantur, concedi videntur, & Egid. consi. 2. 4. in 3. col. vers. & puto, per quarum expeditionem forma & perfectio gratiæ datur. Rota decisi. 27. de rescrip. in nouis, & Egid. decisi. 736. Ita gratia per solam supplicationem in formis: Rota, decisi. 19. de conce. præben. in nouis, quia eius clausulæ solent in literis extendi, Rebuff. in 3. par. signa. num. 1. & 2. in Praxi benef. Nec sumtum de registro supplicationem signatarum fidem facit in iudicio, & Egid. decisi. 252. nisi sumtum literarum expeditur extrahatur. Rota, decisi. 621. antiq. Sunt autem literæ expedite, quando in plumbo sunt. cap. licet, de crim. falsi. Felin. in cap. ex dil. genti, de limo. ¶ Proinde de iure qui nanciscitur beneficium possessionem literis non confectis, licet habeat supplicationem, omne ius quod habet amittit. Id. in cap. veniens, in 2. colum. de accusat. text. in extranea. inuincula, de elect. Verum tamen Rota tuetur se-

cundum Gomefium, in regul. cancell. de non iudic. iuxta for. supplica. 9. 5. vide Rebuff. in 1. par. Prax. benef. tit. de missio. in poss. n. 39. & tenet, quod possessio canonice ex simplici signatura capi possit, nisi in consistorialibus. Et Cassiodorus, in decisi. rubr. de rescrip. spol. ait, signaturam præbere in beneficiis saltem coloratum titulum. Atque Rebuff. tract. de paci. possessio. nu. 50. tradit regulam de pacificis possessoribus procedere, si quis possederit pacifice beneficium per triennium cum simplici signatura. ¶ In Gallia hodie, signaturæ agnita, vel verificata, vt dicunt, per banquarios seu menlarios, vacante sede Romana, fauore pauperum, vel viuente pontifice itineribus interceptis ob bella vel alio modo, vim bullarum habet: atque curiæ parum disquirunt, num bullæ obrente sint pro beneficiis modicis, & ita iudicatur. de his ita iudicatum tradit Pap. lib. 2. Raphod. aref. tit. 9. aref. 3. & 4. Et in maioribus, etsi signatura non sufficiat ad vindicias habendas beneficiis seu recredentiam, tamen pro facienda sequestratione tituli, sufficit: vt iudicatum fuit. Pap. eod. li. & tit. aref. 2. ¶ Bulla, sicut instrum. tum a proth. scollo, §. 1. de tabellio. in athen. colla. 4. a signatura oritur. Bulla hic dicitur, prouisio extensa bulla insignita: nam bulla proprie dicitur plumbum pendens, siue sigillum auro vel argento exceptum gloss. in clem. 1. in verb. aurea bulla, de in re iur. glo. antiq. in reg. cancell. 14. & 69. facit c. licet, de crimin. falsi. Nec bulla ante appositum sigillum, scriptura dici potest. Alex. consi. 15. incip. vlti. probatio. in 2. vol. Norunt omnes nomen bullæ esse Latinis viurpatum pro re tumida, ceu in aqua sunt guttæ, quæ orbiculantur, vel id quod in torquibus pender, bullæ vel cordis in modum. Ab ea forma auctorata post signaturam proniso, bulla dicitur, nempe scriptura in membrana plumbo, auro, vel argento funiculis pendente iure insignita, salutationem cum narratione, ac Papæ concessionem, aliaque necessaria cõtinent, secundum Rebuff. in explicat hanc sententiam. Rebuff. in 1. part. Prax. benef. in bulla declaratione, vide c. licet, & c. quam graue, de crim. falsi.

¶ Sed hæc hæctenus de prouisione signaturæ & de bulla. Nunc de alia collatione agamus, quæ dicitur noua prouisio summi pontificis, quæ est veluti confirmatio prioris. c. post electionem, de concess. præb. Differtque a simplici prouisione, quod noua præsupponit alium titulum, simplex non vtique. gl. in reg. cancell. 92. Gomef. in regu. de annua. possess. quæst. 2. Eius nouæ prouisionis impetrandæ ratio est, vel quia impetrans dicit se dubitare, num electio, præsentatio, vel confirmatio, vel collatio ab episcopo facta, vel eius vicario, subsistere possit: & in summa ea ad maiorem securitatem datur. ¶ Si tamé collatio prius eius beneficii, vel prouisio etiam iustitias a summo pontifice emanasset, non datur noua prouisio, sed alia literæ impetrantur, perinde valere, id est, rescriptum vt perinde valeat talis prouisio, ac si tunc temporis facta fuisset. Rebuff. explicat in d. 1. par. Prax. ii. de nou. prouisi. & simpli. nu. 2. & 4. Hæc noua prouisio nec infirmat primam, sed ius ei cumulat, si illi priori aliquid adfuisset: & si nulla ea fuisset, tamen noua prouisio subsistit, vt eque principalis, vt notat Rebuff. Idem ubi supra num. 13. 14. & seq. post Gomefium. ¶ Aditque non concedi regulariter in curia Romana hanc nouam prouisionem & confirmationem, vt in c. quia & post electionem, de concess. præb. exceptis tribus casibus, vniouum, c. exposuisti, de præb. militiarum seu preceptoriarum Hierosolymitanorum S. Iacobi, vel aliorum militum, & in electionibus monialium ad regenda monasteria, c. in demeritibus, de electio. in 6. non tamen prioratum. ¶ Sicut nec confirmatio in beneficiis vix datur in curia Romana, sed perinde valere, c. 1. si de confir. vti. vel in ut. quæ differunt, quod confirmatio tantum a die concessionis valet, nec retrahitur, c. quia diuersitatem, de concess. præben. & tot. d. tit. de conf. vti. vel in uti. perinde valere vero retrahitur ad priorem concessionem. ¶ Concordiæ etiam confirmatio fit a Papa, sed non per cancellariam, quod de mero imperio & maximo existat, c. quod translationem de offi. legat. quia subolet simoniam, c. ex parte, de offi. de leg. c. cum pridem, de lega. ideo a Papa tollitur suspicio scilum. Species prouisionum, quibus conferuntur beneficia, sunt ista duo rescripta confirmationis, & perinde valere: suppletur enim ius per ea, quod dubium vel nullum erat defectu eius quod suppletur. vide Rebuff. in 2. part. Prax. benef. in tit. de rescrip. perinde valere. ¶ Confirmatio porro hæc in forma specialis est, & ideo tribuitur nonum. c. 1. de translatio. c. quoties, de pact. vide c. quia diuersitatem, §. mandamus, de concess. præb. & ibi interpr. & c. 2. ne sed. vac. arg. l. legata in iustit. 19. de legat. 1. in P. propter potestatem summi pontificis, c. proposuit, de concess. præben. qui quia & scientia firmat inualidum, vult & potest: & ita de nouo videtur nullum

- adum erigere. *arg. l. adoptio, de adopt. in P. Barb. in l. more maior.*
- 28 de iurisd. *omn. iudic. Imola, in ca. lueras, de concess. prob.* ¶ Aliam etiam collatio seu prouisio summi pontificis, quæ dicitur in forma, si neutri vel si nulli, id est, per quam impetro beneficium, de quo litigant aliqui, & confert summus pontifex, vel mandatur conferri hac lege, si neuter litigantium ius habuerit in beneficio. *Rebuff. in 1. par. Prax. benefic. in tit. de rescript. si neutri, vel si nulli. l. t. si alteri, quando vnus ex colligantibus a summo pontifice impetrat gratiam, & confertur, si alteri litigatorum non competat. Et tunc rescriptum conferuans beneficium, si a colligantibus impetretur, non si a tertio aliove quodam. Neque tamen per illud rescriptum ius alteri iam quæsitum tollitur. c. quamuis, de rescript. in 6. cap. super eo, de offic. delega. regu. cancella. 16. de non toll. iure quas. alte. l. deo victus trina sententia, hoc rescripto si neutri, vel si alteri, non iuuatur: quia beneficium alteri adiudicatum est, & lis finita est, de qua mentio fieri debet in his rescriptis. ¶ Diuersum ab his aliud rescriptum de subrogatione in locum præmortui litigatoris: nam per hoc Papa confert ius, quod habebat mortuus colligans ei, quem vult subrogari. *ca. fin. ut lit. pend. in 6. Fit & subrogatio per resignationem etiam litigantis, vt per eius mortem. cap. 1. § 2. eod. l. si que subrogatus alius præfertur, si intra mensum subrogationem petat. reg. cancella. 27. de subrogan. colligant. in quam fuisse scripsit Gomez. & Rebuff. in 2. par. Prax. benefic. rubri. de subrogatio. vide Rotam, dec. 307. incip. nota quod secundum, & decisio. 439. nota nunquid, in antiquis. ¶ Praxis in Gallia est, vt postquam aliquis possessionem in vim subrogationis Papæ, & postea impetret literas regias, quibus petat se subrogari in ius possessionem, & instantiam mortui. Si tamen præmortuus in possessione fuerit, alia ademptione possessionis opus non est. *Rebuff. d. rubri. de subrog. numer. 28.* Continuatque si velit litem per procuratorem mortui, vel alium constituat, cum quo procurator colligantis superstitis tenetur litem peragere seu persequi. *Rot. dec. 440. incip. si agens, in nouis.* Non potest autem subrogatus nouum iudicium incipere, sed prius in personam mortui polatum, potest petere executioni demandari, vel recedentiam, & coram eodem iudice tantum, vt iudicatum a senatu Parisiensi 9. Februa. 1526. *Rebuff. ubi sup. numer. 40. § 41. ¶ Ceterum subrogatos præueniunt interdum colligantes superstitis, qui petunt manum regiam & impedimentum omne, quod in beneficio ob litem impostum est, amoueri: & vt dicunt, petunt la main leuee. decem tamen requisita adhibere. de quib. *Rebuff. in tra. de sent. excom. art. 1. glo. 4. ¶ Subrogatio iuris & instantiæ est, non facti prædecessoris: vnde illud singulare, subrogatum non teneri ad restitutionem fructuum indebite a suo prædecessore perceptorum: quia nihil iuris in eo habet. *Prob. in ca. præsentis, de offic. lega. Perusi. in cap. præsentis, de offic. ordin. 6. facit l. 1. c. de adm. nist. i. i. i. Et ita iudicatum Parisiensi. senatus. mense Februa. 1539.*****
- 33 ¶ Nec ad expensas cum eo factas tenetur, nisi a die subrogationis, vt decisum senatus. eisdem curie 1508. 7. April. ante Pascha: nisi subrogatus susciperet simpliciter in se litem, seu, vt dicunt, processum & arramenta causæ, ex sententia eius senatus 7. April. 1516. post Pascha in conuentibus iudicibus apud Pictones habitis: vel nisi subrogatio petatur post sententiam vindictarum, seu, vt clarius loquar, post sententiam recedentis, & primi capituli possessorii, quo casu non recipitur subrogatus, nisi fructus & impensas omnes rependat & restituat, vt iudicatum ab eodem senatu 11. Maii, 1542. & hæc me docuit *Rebuff. in 2. par. Prax. benefic. nume. 46. 47. 48. 49. ¶ Observatur quoque, vt quis subrogationem in curia petere debeat, quando agitur de possessorio, intra annum. Idem ubi sup. numer. 51. aliter non auditur. Quia interdum annualia sunt. l. 1. de interd. in P. Item vt qui subrogari desiderat & petit, statim exhibeat titulum suum, vt appareat aduersario in intra annum veniat. *gloss. & Doctor. in c. 2. ut lit. pend. in 6. § ibi Gemini.**
- 35 ¶ Ad collationes & earum nomen commenda quoque pertinet. *Rebuff. in §. statumimus, 2. in ver. conferantur, de collat. in Concord. § in 3. par. Prax. benefic. tit. de publ. relig. gloss. 16. quæ & promissionis nomine venit. Idem in 3. par. Prax. in reg. quod quis intelligit idiom. gloss. 2. & est canonica institutio, seu titulus canonicus, cap. dudum, in 2. de elect. et in titulum non detur ecclesia, mortuoque commendatario censetur vacare beneficium hoc vt alia in titulum possessa. *vide Rebuff. de pacifi. possessio. nu. 42. 43. 44.* Itaque solet etiam summus pontifex prouidere per commendam, quando beneficium dat in custodiam: quo casu custo-*

diam habens non facit fructus suos, c. nemo, de elect. in 6. sed restituere debet. *can. placuit, 10. q. 3. nisi in concessione id expresserit summus pontifex, vt possit fructus in suos conuertere vltus vt let. ¶ Per commendam fit prouisio, quando cui prouidetur, nõ potest esse vel dici ecclesiæ concessæ titularius: vel quia aliam habet iam, & cum ea non possit aliam habere in titulum. *cap. dudum, in 2. de elect. cap. si. 21. q. 1.* Est enim matrimonium quoddam inter ecclesiam, & eius præpositum, *ca. sicut vir, 7. q. 1. vt odiosum tam fit quem habere plura beneficia, ca. de multa, de prob. quantum plures vxores. Quamuis non eam inficias, plura in titulum dari hodie, si modo non sint incompatibilia, quæ sunt incompatib. et in nominatim dispensatio hoc indulget, vt possit quis habere in titulum contra pac. cum singula §. probemus, de præben. in 6. vide *Rebuff. in d. 2. par. tit. de dispens. cum regularib. fac. num. 15.* vel quia beneficium incompatibile est cum qualitate personæ, cui conceditur. Sic regulare seculari, & seculari regulari commendatur: sine expressa enim concessione, non licet ea illis possidere. *c. monachi, de stat. monacho. c. officii, cap. causam, de elect. c. cum de beneficio, de prob. in 6. clem. 1. de elect. §. volumus, de collat. in concor. c. nullus, de elect. in 6. c. 1. de capel. monach. Eo modo religiosus sui ordinis beneficium in titulum habet, alterius autem ordinis in commendam: alioquin pro monacho esset, vt dicitur subiectus duo capita haberet. *cap. 1. ne sede vac. ca. 21. q. 1. l. d. ipsum in aliis defectibus & impedimentis poteris conicere. ¶ Commenda vel ad tempus, vel ad vitam alicui fit. cap. 37. extirpanda, §. quia vero, de prob. ca. nemo, de elect. in 6. Ad tempus commendatur beneficium vacans fide vacante, idoneis capitulum: sine collatione tamen ad sex vsque menses, vel ad breuius tempus. o. significatum, de prob. in 6. c. nemo, de elect. in 6. Et si intra sex menses non fuerit episcopus, vel a superiori non sit beneficium prouisum, potest commendatario prorogare, ex necessitate, vt ecclesiæ seruiatur, *vide Rebuff. par. 1. Prax. benefic. tit. de deuolutio. m. 77.* & hoc sine præiudicio iuris eius qui conferte potest, qui confert etiam non vocato commendatario. *cap. si vero, & ibi gloss. de iur. patron. Tamen si illud a summo pontifice impetretur, qui impetrat, debet de commenda mentionem facere, aliter subreptitia est prouisio. *gloss. & Doctor. in d. ca. nemo, de electio. Rebuff. de deuolutio. num. 82.* Sed & summus pontifex ad tempus commendat, si velit minori 8. annorum prouidere de beneficio curato: nam concedit beneficium in commendam, vsque ad 18. annos, & postea in titulum. *Rebuff. par. 1. Prax. benefic. tit. de commenda. nume. 8.* In perpetuum, siue ad vitam dum conceditur commendam, vice tituli est: nam ad tempus collatio fieri nequit beneficii, *cap. si gratioso, de rescript. ca. satis peruersum, 66. dist. et in collatione: e Papa secundi beneficii possit dispensare, vt vitium que retineat, dum modo intra annum alterum eiuret. extra. exspectabilis, de prob. in extra. Ioan. 22. Quæ dispensatio non prodest, non implera conditione, *cap. super eo, c. verum, de condit. apposi. nisi dispensationis prorogatio antequam elaboretur annus, pereretur ad vitam, secundum *Rebuff. in 2. par. Prax. tit. de dispens. sup. defect. a. numer. 4. ¶ Commenda vel fit ad ecclesiæ vtilitatem, vel personæ, dum fit in perpetuum dum viuertis, cui commendatur, etiam a summo pontifice: illa reuocari potest, si sit ab alio quam summo pontifice, hæc nequaquam ab eo facta. *can. constitutum, 7. q. 1. can. obitum, & can. seq. 6. i. dist. in c. pen. & si. de suppl. neg. prelat. Imo si custodia a summo pontifice commedata fuerit ad vitam, nec reuocari posse placuit sine causa. *ca. satis peruersum, 56. dist. in c. ¶ Notantur quædam beneficia, quæ non solent in commendam dari, veluti sancti Spiritus in Sicilia, sancti Ioannis Hierosolymi, sancti Antonii, Beate Mariæ Theutonorum ex constitutione Alexandri sexti de signatura gratiæ: quia fratibus illius ordinis dari debent in titulum. *Rebuff. tit. de commenda. num. 41. in 1. par. Prax. benefic. Item & officium claustrale.***********

De Collatione necessitaria, seu non libera. Cap. 16.

- 1 Collatio non libera qua est.
- 2 Oportio beneficiorum quomodo obseruanda.
- 3 Institutio collatio necessaria.
- 4 Inuestitura pro institutione beneficii.
- 5 Possessio beneficii non transferitur collatione, sed adipiscenda est.
- 6 Possessio beneficii quemadmodum adipiscenda.

- 7 *Possessio beneficii intra quod tempus adipiscenda.*
 8 *Possessio in beneficiis vtilitas.*
 9 *Possessio tricenarius vtilitas in sacerdotibus eod.*
- 1 *Collatio non libera. ¶ & necessaria est. illa per quam collator tenetur certis personis velic nolit conferre, veluti mandatario. cap. tibi qui. Et. si duobus. de rescript. in 6. c. si tibi. Et. seq. de concess. preb. in 6. §. 1. de mand. ap. sol. in concord. Facit & præsentatio idoneorum per patronos coactam collationem. cap. decernimus. 16. q. 7. c. illud. de iure patron. Item nominatio que fit ad prelaturas solum pontifici, intra sex vel nouem menses a rege Gallie. §. 1. de regia ad prelat. nominat. in concord. Et ea que ab Academicis fit scholasticorum, contingentibus illorum temporibus. §. qui vero. Et. vult. de collat. in concord. de quibus latus paulo ante tractauimus. facit & collationem non liberam receptio in canonicam præcedens vacationem. c. relatum. Et. ca. dilectus. de preb. ca. cum.*
- 2 *Super de concess. preb. ¶ Et optio concessa in beneficiis. c. fin. de de consuetu. in 6. In qua oportet sequi consuetudinem, nempe in præbendis & canonicis, non distinctis & aliter, decem annorum in distinctis 40. ann. vt fise & recte explicatur in decisionibus Rotæ. decis. 460. incip. queritur quantum temporis titu. de consuet. in nouis. vbi de optioe plura. Item renuntiatio in fauorem alienius. vel causa permutationis: siquidem in aliis, quam in quorum fauorem fiunt, collationes facte non valent. clem. vni. de rer. perm. clem. 1. de renuntiatione. c. olim. §. 1. de rescript. solat. ¶ Est & institutio que fit ab episcopis in collationibus inferioribus factis, collatio necessaria, per quam approbat factum: ca. 1. de consuetu. in 6. Panor. in c. post electionem. de concess. preb. vel si sede vacante, per capitulum fiat. Sic enim institutio est, approbatio facta per episcopum collationis, ab alio, quam a se vel iussu suo, vel a summo pontifice facte, de beneficiis in sua diocesi existentibus. Nam per illius profici debent episcopo præsentari & approbari per illum, antequam quicquam legitime administrare possint. c. 3. Et. cum venissent. de institut. c. præterea. c. consuetudinationibus. de iur. patron. Que approbatio in maioribus beneficiis & prælaturis dicitur consuetudo, de qua supra dictum est in minoribus beneficiis & præbendis, institutio. Hostien. Ioan. Andre. Panor. in tit. de institutio. ¶ Et quia aliquando illa institutio fit per coëssionem possessionis, seu, vt dicunt, per installationem & inuestituram, aut per traditionem alicuius rei corporalis, institutio quoque pro inuestitura vltimatur. in c. ad hoc. de offi. archi. §. 1. de consuet. vlt. fendi. c. cum aliquibus. de rescript. in 6. Sed præcedere inuestituram acceptatio beneficii, si absentis conferatur, debet. c. si tibi absentis. de preb. in 6. post eam possessionis figurat datio, per pilei, aut clauum, a ratonuli traditionem. ca. 3. de his que sunt a maior. par. ca. li. 3. Decret. tit. 1. c. ad hoc. de offi. archi. Et hanc sequitur realis & actualis adeptio possessionis, vel inductio in possessionem.*
- 5 *¶ Beneficii collatio, vel institutio non transfert possessionem, vnde & adhibenda est: cum Bartoldus. de re iudic. gloss. c. per tuus. de donatio. aliter quis possit in hoc regno Galliarum, possessori, vt non potest remedio, etiam si in ius alterius sit subrogatus. Rebuff. in §. declarans. ad verb. successores. de manda. ap. sol. in concord. ¶ Potest autem quis induci in possessionem, per clementiam, siue notarium, seu presbyterum, adhibitis duobus testibus, iuxta mandatum episcopi vel archidiaconi. Rebuff. in §. 1. de forma. ind. ap. sol. in ver. inducenes. in concord. Et hæc inductio quide non post collationem facti est, nullam ius tribuens, sed prima a exsequens. c. cum alius. de re iudic. Roma. consi. 337. incipi. quoad primum. col. 1. Verum alio possidente necessario est ius prætendenti, vt agat possessori, sine quo si alium vellet propria auctoritate spoliate, intrusus diceretur, & ius quod habet amitteret. cum qui. de preb. in 6. Sed nemine possidente dicitur habere plenum ius prouisus, siue apprehensio re possessionis, & tunc in illo administrare beneficio poterit. Panor. in c. r. assissam. de elect.*
- 7 *Robus de Carte. tracta. de iur. patr. in versu. q. 5. ¶ Proinde nemine possidente beneficium, non est vllum præstitutum tempus ad adipiscendam possessionem beneficii. Si autem alius possideat, contra, distinctione facta a ius qui possidet, eiuraueit ei, qui ius præsupponit, au vero beneficium possideatur ab alio aliter. Nam in primo casu, exstat regula cancell. 34. de qua aliquid paulo ante, quæ cautum, resignationis beneficiorum in Romana curia factas, infra sex menses: extra autem, intra mensem publicari debere, vbi beneficia sunt, scilicet si moriatur resignans ante, vt explicauimus. Et vide Rebuff. ad titu. de for. mand. ad verb. inducenes. Boerium. decis. 11. nume. 2. Exstat constitut. regia Henrici 2. mensis Junii 1550. de la reformation des promissions des benefices,*

art. 13. Et dummodo semestre tempus non fuerit prorogatum a summo pontifice, quod posse fieri iudicatum fuisse in senatu Burdegalensi refert Boerius. d. 312. decis. nu. 3. Quod si aliter, quam per renuntiationem collatum fuerit alicui beneficium, is tenetur, intra annum a die adeptionis possessionis aduersari computandum, suam possessionem adipisci: alioquin in hoc regno excludetur a possessorio. Boerius, vbi sup. ¶ Exstat reg. cancellariæ 31. qua impetrans beneficium pacifice possessum a viuente, tenetur postea intra sex menses litem mouere & finire intra annum, alioquin impetratio nulla est. Quam regulam explicat Gomefius per octoginta quatuor quæstiones. Sed sex menses in Gallia ad annum extenduntur, non vltra: hæcque est vtilitas adeptæ possessionis. Sicut & alia in sacerdotibus, vt qui pacifice per tres annos beneficium cum titulo colorato possederit, tutus sit & præscribat aduersus alios impetrantes, vt habetur in regula cancellariæ 33. quam fuffissime explicat Gomefius per sexaginta tres quæstiones, & Rebuffus tractat de pacificis possessoribus. Exstat & rubrica de pacificis possessoribus in concordatis, quam dilucidius explicat Rebuffus, quam opus sit persequi.

De Vacatione beneficiorum. Cap. 17.

- 1 *Vacatio beneficii quid.*
- 2 *Vidua vacans mulier. eod.*
- 3 *Reseruationes beneficiorum in Gallia sublata.*
- 3 *Vacationum modi quot.*
- 4 *Vacat facta tantum beneficium non iure.*
- 5 *Vacatio ipso iure quomodo contingat beneficii.*
- 6 *Vacatio ipso iure beneficii ex quasi delicto 10. modis fit.*
- 7 *Vacatio beneficii ipso iure ex quibus delictis.*
- 8 *Vacatio seu priuatio beneficii in quibus inducenda criminibus per sententiam. Et i. crimine quolibet commisso, non vacat beneficium. eod.*
- 9 *Vacationis ipso iure Et per sententiam differentia.*
- 10 *Beneficiu criminosi quo tempore impetrari potest. Et renuntiar.*
- 12 *Vacatio ipso iure Et facta per renuntiationem, Et mortem.*
- 13 *Renuntiatio legitima quid.*
- 14 *Renuntiatio de alio, quam de beneficiis fieri potest.*
- 15 *Renuntiar qui possunt beneficia.*
- 16 *Renuntiar potest beneficium ante adeptam possessionem, Et bulis non concessis.*
- 17 *Renuntiare non potest beneficium legitime minor.*
- 18 *Renuntiar vel permuari non potest beneficium unitum. Commendatum beneficium an possit permuari, Et renuntiar, eod.*
- 18 *Renuntiare qui non possunt. libere. eod.*
- 19 *Renuntiationis causa legitima.*
- 20 *Renuntiatio cum reseruatione pensionis odiosa.*
- 21 *Renuntiatio quibus fieri possit.*
- 22 *Renuntiatio fit expresse Et tacite quibus modis. Renuntiatio, Et cessio beneficii in quo differant. eodem.*
- 23 *Renuntiatio expressa quid. Renuntiatione expressa facta, non datur regressus ad beneficium sine noua collatione. eod.*
- 24 *Renuntiatio quomodo valeat facta coram alio quam superiore.*
- 25 *ad Renuntiationem procuratio quomodo non fit. Luminaria tria procuratori notu faciendi ex acta. eod. Procuratio ad resignandum quomodo fieri debeat. eodem.*
- 26 *Renuntiatio expressa vel simplex, vel conditionalis est, Et quid utraque.*
- 27 *Renuntiatio in fauorem quid. Et quod non fiat. coram ordinario, sed pure. eod.*
- 28 *Renuntiatio in fauorem coram summo pontifice tantum fit, Et nisi ea admissa vacat beneficium.*
- 29 *Renuntiatio cum reseruatione pensionis, Et non alias.*
- 30 *Renuntiationes cum accessu Et regressu qua. Et in Gallia improbate.*
- 31 *Renuntiatio a morituro facta ea lege, vt sibi restitueretur beneficium, si conualesceret, conditionem habet implendam.*
- 32 *Renuntiatio ex causa permutationis, Et non alias, Et de eius natura.*
- 33 *Permutatio beneficiorum, Et quando quis redire ad permutatum propria auctoritate sine noua collatione potest.*
- 34 *Permutatio beneficiorum consensum quando, Et quomodo requirit patroni.*
- 35 *Permutatio beneficiorum cum concordia non fit coram ordinario, Et quare.*

- Concordia in beneficiis quatenus permittitur. eod.
- 36 Renuntiatio beneficii solum coram quibus fiat.
- 37 Renuntiatio beneficii fieri potest per se per alios procuratores.
- 38 Procurator ad renunciandum & acceptandum, certus & nominatus debet esse.
- 39 Procurator ad acceptandum & renunciandum beneficium simul non potest fieri.
- 40 Procuratio ad beneficia acceptanda, vel curanda, anno expirat, & reuocari ante potest.
- 41 Procuratio non expedita reuocata, expediti non potest a notario sine falsi crimine.

De vacatione beneficiorum etiam nunc dicendum necessarium est, ne beneficiarius falso titulum sibi usurpet. Proinde breuiter vacatio beneficii erit, destitutio clerici, qui in titulum beneficium tenet, aut illius a beneficio separatio. Quo sensu vacantem mulierem Iuriconsultus Martianus dixit, pro vidua. in l. qui co. m. s. §. si. ad l. l. de vi. public. 48. P. tit. 6. Sic mortuo commendatario, cum non detur ex ea beneficium in titulum, non dicitur iure vacatio, nec potest conferri ab ordinario, vt vacans id beneficium quod per commendam sibi referatur videtur summus pontifex. §. Tamen in Gallia contrarium verius, cum commendatarius ad vitam a summo pontifice impetrans, similis vero titulario sit, & omnes reservationes in Gallia fuerint sublatae. Rebuff. in 1. par. Prax. benefic. num. 59. Vacati pluribus modis inducitur, quorum aliquos colligit Rebuffus. Idem in §. nonaferrius, de regi. ad prela. nomina. in verb. vacanti. bus, in Concord. & in Prax. benefic. 3. par. de mod. amitt. benefic.

3 §. Sed vt facilius intelligatur, dico beneficia vacare, aut ipso facto tantum, aut ipso iure, aut per sententiam, aut iure & facto simul. §. Ipso facto tantum non iure, vt si quis vi vel metu coactus eiurauerit beneficium, vel de possessione deturbatus: nam vere non vacat, ea ad aures, de his que mor. cau. sunt. vel si metu regis, ca. ad audientiam, eod. enuntiet. Item quando beneficium collatum est absenti, & adhuc non est acceptatum, c. si tibi, absenti de prob. vacat enim de facto, non de iure. Boer. decis. 2. num. 4. r.

5 §. Ipso iure vacat & amittitur beneficium, quando per iuris constitutiones quis priuatur beneficio, eo ipso quod quid sit ab aliquo, & quando propter ipsam factum siue sententia priuationis, Interp. in c. querelam, de iur. iur. gloss. in c. commissis, in ver. iusto impedimento, de electi. in 6. Felin. in c. inquisitionis, de accusat. gloss. in l. subemus. 14. §. acconomus, in verb. priuatur, de sacro. eccl. Cod. illud potest ab episcopo, vel alio potestate habente, conferri: quamquam si quis ipso iure priuatur de facto beneficium possideat, nec possit ab ea reali detractione sine vocatione priuari. vt in cap. licet

6 episcopus. in 2. de preben. in 6. §. Per ipso iure vacat, vel ex quasi delicto titularii vel ex delicto. Et quasi delictum primum, si sine dispensatione quis consecutus sit beneficium habens curam animarum, habens aliud simile antea, quod vacabit, c. cum singulis, c. si plures, in 6. c. de multa, eod. ap. Gregor. c. cum nostris, de concess. prob. si sit dispensatum, contra, c. dudum, in 2. de elect. 2. Eodem modo vacant per coniugium beneficiati. c. 3. §. c. diuersis, de cler. coniugat. cum similibus. 3. Si intra annum, post adeptam pacificam possessionem ecclesie parochialis, citra impedimentum, non promoueatur ad sacros ordines & presbyteratum post annum enim vacat ipso iure, & impetrari potest, ca. licet canon. & c. commissis, de elect. in P. incipiente anno a die pacifice possessionis. 4. Irrita electione, c. considerauimus, & c. super, eod. tamen ante annum, cum alio permittare & eiurare recte potest in fine anni possessor. Rota decis. 187. nota quod tenens, in anti. Auser. decis. cap. Thol. 471. et si Rota pugnet contraria 355. vt de Rebuffus, in 2. par. Prax. benefic. de non promo. int. annum num. 7. 5. Vacat prior ecclesia, consentia adhibito per episcopum translationi, c. ano. in apibus, 7. q. 1. scilicet ad apta possessione, gloss. & Doctor. in cano. si quis iam translatus, 21. q. 2. c. quanto, de transla. episc. c. cum singula, §. prohibemus, de preben. in 6. In gressu religionis, c. beneficium, de regul. in 6. ca. ex transmissa de renuntiat. can. consilidus, 1. 2. q. 2. 7. Si electus intra mensem non consentiat electioni oblate, vel intra tempus ad id sibi prelatum, ca. quam sit, de electi. in 6. in extrau. si religiofus, de electione. in extra. commu. Vel 8. si post concessum intra tempus tritium mensem non petierit confirmationem, de c. quam sit. Et 9. si intra tres alios post confirmationem, non petat consecrationem, c. cum in cunctis, §. cum vero, de electione. 10. Si non publicatur suo tempore intra sex menses renuntiatio facta in curia, & extra, intra mensem, regul. cancellar. 3. 4. §. Per delictum ipso iure amittit quis beneficia, & ea vacare dicuntur. Primo si per simo-

niam ea adipiscatur, ea que sit manifesta, diuersum enim in o. culta. ca. infirmatum de simon, extrau. cum detestabile, eod. titulum extranea. commu. vid. de c. i. cap. l. Tholo. 4. 18. 2. Si sit possessor hereticus, cap. ad abolendum, de heretic. ca. cum secundum, eod. titulum in 6. 3. Si assassinus, cap. 1. de homicidi. in 6. ca. in quibusdam de pen. 4. Si falsarius liceratur apostolicarum, cap. ad falsariorum, de crim. falsi. §. Si percurat, aut profectus sit carnalem, cap. felicitas, de penit. in 6. 6. Si proptia auctoritate & vi beneficia adipiscatur, ca. eum qui, de preben. in 6. 7. Calumniatus electionem nec probans accusationem, & intra tempus trienii, per que ob id suspenditur, si se ingerit administrationi, cap. 1. §. final. de electione in 6. 8. Si Sodomita, cap. clericus, de excessibus prelatorum. §. Et in his tantum delictis vacat beneficium ipso iure, per delictum: in reliquis sententia, que priuationem itatur, desideratur, antequam vacent, vt notant interpretes. Interpret. in cap. querelam, de iur. iur. in c. clericus, ne cleri, vel monach. &c. Neque etiam ob quodlibet crimen, huiusmodi priuationis sententiam ferre oportet, sed ob grauiora, in quibus iudicii canones permittant, ca. satis peruersum, §. 5. dist. 1. Phil. Decius, in c. 2. de rescript. arg. e. fraternitati, de cler. excom. Proinde etsi quis de crimine aliquo condemnatur, quod non inducat ipso iure vacationem, tamen non censetur vacare eius beneficia: veluti si reus homicidii capitali sententia damnetur. Propos. in ca. frudeat, §. 0. dist. 1. Balan. l. cum fratrem, colum. 3. de iis quib. ut mag. C. Felin. in ca. 2. de rescript. Auser. in decisio. 207. §. 4. 3. 6. Collecta, in ca. inquisitionis, de accusato. Rebuff. in tract. de pacific. poss. num. 261. §. 262. §. Igitur hae annotanda differentie singulares, inter vacationes, que sunt ipso iure, & que per sententiam seu declarationem vacationis. Quod quando vacatio ipso iure inducitur propter crimen, possessor eius beneficii fructus tenetur restituere perceptos vel percipiendos, a die commissi criminis. §. Quando autem alio modo, a die litis contestatae, Panor. in cap. item cum quis, de rescri. spoli. arg. l. eum qui, de iis quib. ut indig. in P. vide gloss. in §. sanctorum, in ver. numerare, de incest. nup. collat. 2. in a. h. & Accur. in a. h. in incestus, in ver. effectus: de incest. nup. C. Rebuff. de pacific. poss. nu. 263. v. et tempore priuationis. Item cum ipso iure vacat beneficium, etiam ante sententiam delicti declaratoriam, impetrari potest beneficium: analis requiritur prius sententia condemnatoria, atque ante illam recte reus poterit beneficium eiurare, seu renuntiare, gloss. in cap. commissis, colla. 1. de accusat. Rebuff. in tracta. de pacific. poss. num. 263. vide Boeri. decisio. 206. num. 2. 3. Potest tamen in nihilominus pendente illa accusatione & ante sententiam impetrari beneficium, lite pendente, vt ait Domi. consil. 105. Boeri. decisio. 206. num. 5. & 8. §. Per sententiam etiam vacabunt ea que adiunguntur, quando intra certum tempus decreuerit, qui possident non docent de titulo: c. ordinaris, de offi. iud. ordina. in 6. si non rederit monitus, ca. ex parte, cum §. sequi, de cler. non residen. Atque adhuc, si quis lit condempnatus & priuatus sententia, si appellatio fuerit ab eointerposita, ea pendente potest eiurare beneficium. Boer. decisio. 206. Rebuff. in tract. de pacific. poss. in 262. per l. qui a latronibus, §. si de test. P. §. Ipso iure & facto vacant beneficia per veram renuntiationem & morem titularii, vide Boeri. plura cumulantem quod ita vacent, decisio. 2. num. 2. Et ita sunt diuersa genera vacandi, vt aliud sibi alio non continueatur, ca. susceptum rescriptum, de rescript. in 6. §. Renuntiatio est iuris proprii referatio seu remissio secundum 13 Cardinalem, in rub. de renuntiatione in 6. At legitima erit, consideratis rebus ipsius, beneficiis, & personis eiurantium, & eorum quibus sit, & modo renuntiationis, vt haec legibus probentur, l. legitima conventio de pact. in P. §. Sunt res variae quibus applicari potest renuntiationis vis, vt priuilegia, l. si quis in contribuendo, de pact. & de episc. & cler. Ca. actiones, l. queritur, 14. §. si vendita, de edil. ed. & in P. a. h. in presente, de si de iussu, C. iura alta, l. mater, de inof. test. in P. l. subemus, C. ad Vellei. & lites, l. postquam liti, C. de pact. & similia, item & harum rerum quaedam praeteritae, quaedam praesentes, quaedam futurae, quibus renuntiat, vt praeterea in l. 1. C. de pact. l. de alimentis, de trans. C. cum hi, eod. titulum P. cap. nonnulli, de rescript. Verum intra fines beneficiorum tractationem renuntiationis continemus, & omitemus quae in summa tituli de renuntiatione tradit Hostiensis, quae possit renouari, vbi nihil de beneficiis, cum tamen titulus id ipsum desideraret.

§. Beneficia itaque hic sunt quae eiurari possunt propria non ea que alterius sunt, cap. dilecta de preben. cap. statumimus, & cap. apostolicam, de regula cap. fin. de crim. falsi. nemo enim dat, quod non habet, l. si vniuersa, Cod. de leg. l. i. aditio, de acqu. rer. dom. in P. l. ob.

P. l. obferuare, de offic. proconf. Latiusque est hic difputationis locus, quod vulgare fit, de rebus alienis neminem priuatum difponere poffe. l. final. §. final. de pac. C. tit. res int. alio. acta. C. l. in re mandata, mand. C. l. memo. exterus, de Ind. sine domini voluntate.

¶ Potest tamen aliquis renuntiare beneficii impetratum, vel fibi collatum, antequam adeptus fuerit poffeffionem eius, antequam & bullæ seu literæ fuæ pronouifionis fuerint expeditæ: dummodo collatio ei facta fit, & ita iudicatum, Pap. lib. 2. Raph. Arstot. titul. 8. arstot. §. quia per illam collationem ius illi competit: sed ante collationem non potest fieri, Boer. decisio. 205. numer. 4. & decisio. 308. gloss. in cap. 1. in princip. & in verb. vacabat, & versicul. ex parte, in verb. vacet, de concess. prebend. in sexti. text. in cap. proposuit, eod. apud Gregorium.

¶ Obferuandum tamen non omnem, qui beneficium habet, religiose se eiurare id poffe: nec cum qui potest ex nutu, sed ex certis causis. Itaque non renuntiant minor 14. annor. ca. si annuum, de iudic. in 6. Angel. de Clauas. in summa, in verb. renuntiatio, num. 1. faciolus, vel mente captus, qui non contrahere potest, vide Hostien. in summa de renuntiat. §. quis renuntiare, Gomezus in reg. de infir. renuntiant. quest. 10. facit. h. in negatus, de reg. iur. in P. Verumtamen Boerius vique ad 25. ann. potestatem pœtendi in renouanda renuntiatione a minare producit, si autem quam conferat is, in cuius manus renuntiauit, pœnituit: nisi ante 25. ann. sit factus doctor minor, Boer. decisio. 150. incipi. & vide in numer. 3. & 6.

¶ Qui tamen potest beneficium vnitum, non potest permutare vel eiurare: quia nec illud vacare dicitur, Federic. in tract. permut. benefic. quest. 33. Rebuffus in 1. part. Prax. benefic. titul. de vicar. perper. numer. 18. & in reg. de vniuersibus gloss. 9. numer. 9. per cap. ex parte, 1. de offic. delegat. Singulare tamen est in Gallia, vt beneficium commendæ possit cum alio titulari permutari, & renuntiare etiam coram ordinario: quia apud nos commenda habetur pro vero titulo, Federic. dist. tractat. permut. benefic. q. 15. Rufius, tractat. commenta. q. 6. In obferuari & tradit Rebuff. in Prax. benefic. titul. de comment. numer. 33. extra Galliam negatur, Joan. Francisc. in tract. de offic. & pot. cap. sede vacante, q. 3. perit. 2. colum. 2. Neque prætextu senectutis, si vult sit, abdicare se potest quis beneficium, cap. 1. de renuntiat. apud Grego. nec abbas exemptus sine licentia Papæ renuntiare abbatie potest, cap. fin. eod.

¶ Item tamen non potest renuntiare beneficio legitime, qui aliquam causam non habet ex iis quæ renuntiationem permittunt, potissimum si agatur de episcopatibus, de quibus in can. nisi cum pridem, de renuntiat. facit & cap. literas, eod. Ille porro causæ sunt, conscientia criminis, debilitas corporis, defectus poffiditæ, malitia plebis, scandalum graue, irregularitas personæ. Datur enim prelaturo, non ratione prepositi tantum, sed populi qui præstitur, vt proffit, can. si quis episcopi, s. ecce cum honoris. 1. q. 5. c. quis episcopatum, §. quest. 1. Et æquum est quecumque in euaocatione ambulare, ad quam vocatus est, ad Ephes. 4. Et postquæ quis ecclesiæ alicui conuictus, veluti vxoti fuit, s. in v. 7. q. 1. non debet ab vxore querere solutionem, Prio. ad Corinth. 5. nec reculare laborem, si ei vtilis sit, cap. nisi cum pridem, §. porro, de renuntiat. can. quis, non potest, 23. quest. 4. 2. ad Timoth. 2. Sed nescio num hodie renuntiationes præter has, alias causas habeant legitimas quas tamẽ legitimas dicunt: præterunt enim fucum, quod beneficium fuit patris, auunculi, vel proximi: ideo proximis resignant, sæpe filiis spiritalis & nepotibus. Et hæc ab omniatio potius est, dum hereditaria ecclesiastica bona facere nituntur cum suæ salutis iactura certissima, & incidunt in prohibitionem concilii Pictauiensis, & aliorum canonum in cap. 1. de prebendis, cano. apostolica, §. questio. 1. cap. presentium, de filiis presbyterorum, cap. in conuenerente, cap. ex transmissa, eod. cap. ad hoc, de decim. cap. consultuit, de iure patronat. cap. ad decorem, de institution. vide cap. graue, de prebendis, cap. vno, in ecclesiastic. benefic. can. 2. Moyses, §. questio. 1. contrar. enunciat. proximi. Et sunt aliquæ tam stolidi episcopi, vel eorum vicarii, qui & nullam illam causam putant, quod in d. mo alicuius heredis beneficium successiue fuit, ideo & illis esse d. mo aduam, vel eorum h'pocemis, aut agafocibus, aut pincernis.

¶ Est tamen & alia abusus addita renuntiationis causæ, vt quia eiurans inhiat pignori beneficio, quod non potest assequi vel poffidere simul cum eo sufficienti quod habet, & ita minus eiuratur, & pignus dicitur, non onus venatur. Et sapius sit totum suæ non referuat capse, & si fiduciarum non tradit, tamen pensionem opiparum sibi referuat in eo, cum prætextu ne maximum ex eiuratione consequatur detrimentum, tanquam si ius in beneficio ei esset, aut veluti vnus aliquod & seruatum diu. cum ei impenderet, aut pe-

nes se retinere, quod tamen omnino eiuratur, vt nec aliquam partem, imo non memoriam retineat: vere in eo fur & latro, præter fundatorum animum & mentem sibi bona usurpans quæ non dantur nisi propter officium, cap. final. de rescript. in 6. cano. eos, cano. si quis sacerdotum, si. dist. in 6. cano. præter has, 32. dist. in 6. cap. laudes, de cleric. excommunic. ministr. ca. pastoralis, de appell. Vt mihi improbiore videatur istæ pensionum constitutiones, debita his qui eiurant nec deseruiunt, diuisionibus beneficiorum in quibus & diuinum officium ab iis qui diuidunt & fructus auctus videtur: quia ab vtroque præstatur, & nihilominus prohibita merito sunt concilio Turonensi, cap. maioribus, cap. 8. & cap. cum causam, cap. 35. de preben. Videnturque in fraudem legis hæ pensiones admittæ, proinde vt reliquæ, quæ in fraudem fiunt, improbandæ, vt notat Rebuff. in §. volumus, de collatio. in verbo. permutationis, in concordantiis. Verum videant qui eas admittunt, reddiduri de his rationem. Et caueant aliam sequentiorem causam, scilicet vendidit commercia: simonia namque vt plerumque facinat oculos. ¶ Ceterum tamen personæ, quibus renuntiantur vel eiuratur beneficiis, dubitatur probe non possunt, nisi prius retinamus dupliciter fieri renuntiationem beneficii, tacite, & expresse. ¶ Tacite tamen quis renuntiare censetur propter iuris regulas suo beneficio, si illud habeat pro derelicto: nam & tunc vacare censetur, c. 1. de offic. vicar. a. ex parte, 1. de cleric. non resident. Sic & tacite, ad optionem secundæ beneficii incompatibilis cum primo, primum eiuratur, c. de multa, de prebend. c. gratia, de rescript. in 6. Clement. gratia, eod. titul. vt si beneficium curatum habens, non promoueatur intra annum, c. licet caus. de elect. in 6. cedendo licet super beneficium motæ, l. postquam liti, C. de pati. vel per triennium non prosequendo litem, tit. de pacific. possessi. in concord. & regul. cancellar. de trien. possess. Paris. 86. volum. 4. incip. an capitula. & consil. 145. cum ex factis, colum. 3. eod. volum. Sic cessio ibi differt a renuntiatione, vt in aliis notat gloss. antiqua reg. cancell. 43. Hæc renuntiatio valet, etsi facta non sit superiori qui potest conferre, & vt dicunt, etsi non sit facta in manibus superioris, c. de multa, de prebendis, gloss. in §. 1. de sublatio clemens. literis, in prag. sanction. in verb. renuntiasse. Idem de renuntiatione iuris ad rem, c. 2. de trans. in episcop. cum ibi nota. cap. si electio, de electi. in 6. Rota, decisio. 328. in iud. iur. patronat. in antiquis & decisio. 290. de renuntiat. in antiq. aliter in renuntiatione iuris in re, quæ non tenet nisi fiat in manibus superioris. Nec quis perdit dominium & proprietatem beneficii, donec superior eam eiurationem ratam habuerit, cap. fin. de renuntiat. c. quod in dubiis, & ibi no. Innocenti. & Doctor. eodem titul. lo. an. Andr. in regul. si quis tacet, de regul. iur. in 6. Sic tacite beneficium litigiosum quis potest remittere sine superiore, quando notabile est dubium, an ius habeat, cap. 2. de in integr. restit. Panorm. in d. e. quod in dubiis.

¶ Renuntiatio tamen expressa est ea, quæ sponte fit verbis, & explicite a titulario, per quam statim priuatur beneficio: & si ea admiffa non sit, disputat Rota, in decisio. 352. titul. de renuntiat. & de restituit. spoliato incip. si opponatur, in nouis. si pure fiat. Neque renuntiantur datur regressus ad eiuratum beneficium sine noua collatione, etiam in casu regressus referuati expresse, cano. quam periculosum, 7. quest. 1. not. in cap. inter cetera, de prebend. & in cap. cum vniuersorum, de rer. permut. cap. vni. eod. in 6. fusc. hæc explicatur in decisio. Rota 23. tit. de rer. permut. in nouis.

¶ Ceterum tamen quæuis renuntiatio non valeat, quod ad superiorum pertinet, si in manibus eius facta non sit, (nam potest illum si velit in beneficio non obstante renuntiatione retinere:) tamẽ quod pertinet ad eiurantem pure & expresse, valet, & desinit esse titularius, Rota in decisio. 328. in nouis. Ita & valet, quod pertinet ad resignantem, facta coram laico, vt non repetat beneficium ex priori titulo, dist. cap. quod in dubiis, & cap. 3. de renuntiat. Quare qui renuntiat sine superiore, licet non perdat ius, tamen perdit poffessorium: ideo non poterit agere poffessorio coram iudicibus secularibus secundum Angelum, Rebuff. in 3. part. Prax. benefic. titul. de resign. expressi. numer. 13. Angel. an l. penult. de offic. presid. in P.

¶ Quamobrem dum resignatio, vel constitutio procuratorum ad resignandum sit noctu, debent adesse tria luminaria, armenium l. 1. §. tria, de vent. inspic. si interdiu fenestras apertæ, vt cognosci resignans indubie possit a notario & testibus, vt ait Capolla, in leg. 2. de verborum significatione. Atque hodie ex regia constitutione subscribi, seu subsignari debet hæc procuratio, seu mandatum ad renuntiandum mane infirmi, presentibus duobus testibus, qui domicilium habeant & noti sint, vt procuraciones fiant, nec sint proximi vel domestici eiurantium: aut si se non potest subscribere resignans, debent iidem testes

se subscribere, & notarius apostolicus, qui procuracionem conscribit, debet in ea causas exprimere, ob quas is non poterit subsignare, vt apparet ex constitutione Henrici 1. *construui. des imperat. des benefices ecclesiasti. 24. Julii 1550. articulo. 3.* Resignatio expressa, ¶ vel est simplex, vel conditionalis. Simplex pura est, sine pacto aliquo vel conditione: alia, contra, *c. tua nos, de simon.* Pura facta resignatione vacat beneficium, & libere conferre potest cuiunque idoneo voluerit ordinarius, *cap. 1. Et tot. tit. de renuntiat.*

27 ¶ Conditionalis ¶ vix recipitur, attamen aliquando & frequens est illa, quæ fit in fauorem alicuius, cui conferri eiuans desiderat beneficium, & non alias, nec alio modo, quæ non potest fieri coram ordinario, vt nec alia conditionalis, *gloss. Et Doctor. in cap. ex parte. 1. de offic. delega.* quia esset simonia ea renuntiat, *cano. quam pio. 1. q. 2. c. cum prudem. Et c. fin. de pact.* Et quatuor eiuans possit ordinatum rogare, vt conferat alicui sine motu simoniae, *d. c. tua nos, de simon.* si modo sit idoneus, aliter enim in simonia peccaret, *c. sunt nonnulli. 2. q. 1. c. tuam, de arat. Et qual. glo. in can. ordinatio. nos. 1. q. 1.* tamen non tenetur ordinarius illi conferre, pro quo rogatum est, *d. c. tua nos.* cum illa collatio post resignationem sit sui arbitrii. Nec legatus summus pontif. etiam hanc resignationem in fauorem admittere potest, nisi ea de re potestatem nominatim acceperit: eo quod illa conditio simoniacam pactiõnem inducat,

28 *gloss. Et Doct. in c. pactiõnes. Et c. cum prudem, de pact.* ¶ Et ¶ proinde hæc reuantiatio in fauore potest a summo pontific. e admitti, qui simoniam purgare potest, non ordinarius, *c. ex parte. 1. de offic. delega. Panor. Et alii in rubr. de simo. Rebuff. in 3 par. Prax. benefic. tit. de resignat. condit. quam in fauorem vocant. num. 1. Et 2. sequent.* In hac resignatione singulare, vt si Papa non admittat eam, semper remaneat resignans beneficij dominus, *cap. inter. de preben.* Et non censetur facta, nisi prouisio fiat illi, in cuius fauorem facta est renuntiatio, *c. vni. de rerum permut. in 6. Clement. vni. de renuntiat. si que acceptauerit, non intelligitur dimissum quod nondum ablatum est. nec vtile, ex quib. can. maio in P. Et vi prouisionis illius missus fuerit in possessionem, Rebuff. in d. simul. de resign. condit. in fauore. num. 1. 4. 15. 16. 17. 18. 19.* Sic enim textus prouisionis admodum fieri, & mens conditionem apponentis, quæ in forma in specie definita impleri debet, *l. Manius, § 4. l. cum quidam, de condit. Et demonstr. in P. lib. 3. tit. 1. § 3. de conditio. incert. lib. 6. tit. 2. 6.* Et efficiente causa & conditione, non censetur facta donatio, *l. 2. § fin. de donat. in P. cum similib.* ¶ Inter ¶ conditionales etiam resignationes est illa, quæ fit sub reueruacione pensionis, & non alias, vel reueruatis fructibus, vel parte eorum, quæ tantum a summo pontifice ad euitandam simoniam admitti potest, qui plenum ius in beneficia habet, *c. 2. de preb. in 6. Rebuff. in 3 par. Prax. benefic. de resigna. in fauorem. num. 25.* ¶ Item ¶ & illa resignatio conditionalis, quæ cum regressa fit, vt vis cui confertur præmoritur, redeat beneficium ad resignantem, & resignans retineat semper quosdam fructus beneficii. Item cum accessu, idque ex causa publicæ utilitatis, *idem d. 3. tit. de regressi.* Sed istas conditiones latius non persequar, cum reueruaciones omnium fructuum, & regressus & accessus, in regno Franciæ non probentur per istas renuntiationes, quæ Senatus consultis ideo sæpe improbatæ sunt, *idem in rubr. de reueruacione in concor. & hodie expresse concilio Tridentino etiam coadiutoribus, in concil. Trident. sess. 21. tit. de reformat. gener. c. 7.* Singulare tamen placitum curiæ secreti sacri concilii, quo Henricus 2. rex in causa Ioannis benedicti, qui eiuauerat beneficia in fauorem Francisci Semelle sui vicarii antea moribundus, fide ab eo accepta, vt si a morbo, quo laborabat, euaderet, restitueret ei beneficia resignata. Decreuit namque cogendum eum Senelle reuolare benedicti beneficia, & iussura ordinariis, cuius collationis essent, idem benedicto conferre, damnato Semelle ad sumptus, & ad fructuum perceptorum restitutionem 29. April. 1558.

31 ¶ Est ¶ alia conditionalis, causa permutationis facta, resignatio: nam aliis, quæ compermutantibus beneficia non censentur eiuata, nec aliis conferri possunt, *Clement. 1. de rer. permuta. Quare si quis resignet beneficium in manibus ordinarij, causa permutationis mecum faciendæ, & mihi conferatur, & antequam ego quod habeo & debeo ex causa eadem resignem, mortuus fuerit resignans vtrumque beneficium meum erit, nec cogar meum eiuare. Quod si ab altera parte, facta resignatione, altera recusante, moriatur in possessione recusans, vacat beneficium eius per mortem, hæc tradit, Et rationi firmat Rebuff. tit. de permuta. num. 28. Et 29.* Nisi fierent permutationes, vel resignationes illæ in fraudem nominatorum, & graduatorum in Gallia: nam tunc illis deberentur ab ordinariis, *§. volumus, Et ibi Rebuff. in verb. permutationis, de colla.*

*in concord. facit. c. ex parte. in 1. de offic. deleg. Et certe verum est, ante permutationem & collationem vrinque faciendam, resignatione vacare vere beneficia, aliter beneficia viuentium conferrentur, vt late explicat Dayma, in proem. Concor. fol. 119. colum. 1. 2. 3. per Clement. 1. de rer. permut. dum dicit resignata Et 6. Et gloss. in cap. si propter. in verb. vacabunt, de resi. in 6. Et ibi P. h. l. p. Prax. Andre. Dominicus. ¶ Sic enim consideramus in permutatione valida beneficiorum, vt communis compermutantium voluntas accedat, & consensus, *cap. 1. de rerum permut.* Item eorum, ad quos pertinet beneficiorum electio, presentatio, & collatio, *Clement. vni. eod. tit. Et ita resignatur beneficia, cap. 1. eod. in 6. vt permittentur spiritualia spiritualibus, ius in re cum iure in re, & non ad rem, vel contra, cap. fin. de rer. permut. Hostiens. in summa eius tituli, §. quid potest permutari. Consensus ex causa permutationis tantum resignatione facta, limitatam causam habet expressam & conditionalem, sine qua facta non fuisset: quare, quamuis olim decretalium iure vacarent resignatione facta hac causa beneficiis, & possent alteri conferri ab ordinario, *cap. inter. de preben.* tamen hodie iure nonissimo placuit, ne possint alii, quam permutantibus conferri, *cap. vni. de rer. permuta. in 6. Clement. vni. eod.* ¶ Immo de ¶ consuetudine non petitur noua collatio, quando quis redit ¶ ad proprium beneficium, resignatione ex causa permutationis non fortiente esse eum, *Ioan. Andre. in dist. cap. vni. in 6. vel ut si beneficium compermutantis fuerit euictum, Rebuff. in tractat. de pacifi. possessio. num. 145. Et in 3 par. Prax. benefic. de permuta. benefic. num. 12.* est iuris rigore diuersum videri verius potest, & secundum consuetudinem in Gallia iudicatum in senatu Parisien. 1555. 2. Maii, & in vigilia Beatae Mariæ 1539. *Rebuff. ubi sup.* Quare qui beneficium tanquam pacificum videri verius potest, & illis mota fuerit tenetur, qui dedit litigiosum, auerter pro euicione eius qui accepit, & litem suscipere & prosequi: alioquin, qui pacificum pro eo dedit, fultet reuerti ad suum, *capit. si beneficia, de preben. in 6. Rebuff. ubi sup. num. 26.* ¶ Diximus ¶ tamen consensum patroni laici requiri in collatione ex causa permutationis faciendæ, si beneficium sit patronatum *glo. in Clementina vni. de rer. permuta. Curti. in tractat. iur. patronat. in verb. honorificum, §. 3.* alioquin enim posset irrita esse collatio, spreto patrono. Quod intelligendum est si patronus contentum compermutantem non aliter. Et sic collatio hæc ex causa permutationis necessaria annullanda, non tamen nulla ipso iure dicitur, vt accidit in collatione alia, quæ fit vacante beneficio per mortem, vel resignationem simpliciter, *can. decernimus, 16. quæst. 7. glo. in cap. cum dilectus de iure patronat. in verb. presentare.* Et ita iudicatum fuisse tradit Guido Papæus, & Rota. *Guid. Pap. decisio 374. ita etiam Rota decisio, decisio. 307. de rer. permut. incip. permutatio facta per ordinarium, in nouis.* Idem de consensu illorum, quorum est electio, dicendum est, *d. Clement. vni. de rerum permuta. Rebuff. in 3 par. Prax. benefic. tit. de permuta. num. 21.* Verum sufficit & patronos & eligentes requiri, nam non obstat, te illorum dissentio potest ex causa permutationis fieri collatio ab ordinario. Et sic iudicari tradit Rebuff. *dist. num. 21. facit Federic. in tractat. de permut. benefic. quæst. 24.* ¶ Spiritualia spiritualibus ¶ hic permutantur, vt æqualitas saltem qualitatis rerum in ea permutatione adsit, & elidatur nonduntaxat & simonia suspicio, *cap. fin. de rer. permuta. cap. ad quæstiones, eod. Matthe. de Afflic. q. 2. cap. 17.* Beneficium vnum cum alio, vel cum pluribus minoribus permutatur, *c. cum venerabilis, Et ibi Ioan. Andr. de excep. sine fraude tamen, dolo, vel pactiõne.* Nam pactio, quam vocant concordiam in permutatione, cum habeat simoniam, *ca. cum prudem, de pact. Panor. in cap. cum vniuersorum, 7. nota de rer. diu. Paris. consil. 130. colum. 2.* ab ordinario collatore, qui ei non potest dispensare, non potest admitti: sed tantum a summo pontifice, vel eius legato habente potestatem, *dist. cap. cum prudem, Et cap. fin. de pact.* Quocirca in hac concordia non debent contrahentes pacisci absolute, nisi & quatenus approbabitur a superiore, *cap. quæstium Et cum vniuersorum, de rer. permuta. D. c. u. consil. 14. incip. ad plura. cap. ad audientiam, Et c.* ¶ In ¶ renuntiationibus, quæ cum conditione fiunt, vel quæ aliter exigunt collationem, regula generalis erit: renuntiationem fieri debere in manibus superioris eius, qui potestatem habet conferendi, *ibi gloss. in verb. ad quos, de his que vi met. caus. siunt. cap. admones, cap. quod in dubiis, Et renuntiat.* Summus tamen potest libere potest se pontificatu abdicare, & illum eiuare, *capit. 1. de renuntiat. in 6. de pontif. summ. qui renuntiauerunt, vnde Gomez. in regul. de infirm. resignatio. 1. 1. Ioan. Burgund. tractat. de renuntiat. papp. superiorum enim non habet.* Superior in hoc casu is est, qui potest inuitum**

vicum priuare beneficio, *glo. in Clement. vii. in manibus, de renuntiat. & qui dioceseos episcopus est, in qua beneficium sit. Nec potest alius, nisi ex privilegio vel alias conferat beneficium, alterius dioceseos admittere renuntiationem, gloss. & Cardinalis, in Clement. vii. 7. quest. de rer. permuta. Staphileus, in 2. modo vacant. nu. 17. Ceterum potest quis eurare beneficium, & per se, & per procuratorem: quod per se possit, ex superioribus planum est: per procuratorem autem, & renuntiare & acceptare posse quem beneficia conuenit inter interpretes, & firmat vsus.*

38 ¶ Porro ¶ procurator ad renuntiandum sit in speciali mandato, cum olim, §. quia vero, de offic. deleg. l. i. iurisdictionum ex conuentione, §. si procurator, de iur. iur. in P. certus, vel nominatus, l. 2. de procurator. gloss. in l. iur. de testament. uel. nec procuratio sine nominatione certi procuratoris, vt dicitur, in alio valet, *Chassaneus in consuetud. des droitz. & appar. a gens marietz. §. 5. in verb. sans procurator. num. 8. Boerius, de off. 274. quia nec alienatio sine speciali mandato tenet, cap. qui ad agendum, de procurator. in 6. cap. quod nostrum, de regul. iur. Sicut & in procuratore ad acceptandum dictum est, *Doct. in cap. accedens, de prebend. cap. fin. de procur. in 6. Clementin. non potest, eod. cap. procurator, de electio. in 6. gloss. in §. iur. in verb. procuratorem, de collat. in pragmat. sanctio. quamuis acceptatio sine procuratore facta ab eo cuius nomine fit, rata haberi possit, & validetur, *Doct. in d. c. accedens, & gloss. in cap. quam sit, de prebend. in 6. gloss. & Doct. in cap. nonnulli, de rescrip. Nihil tamen interest, clericus sit an laicus procurator: uterque enim constitui potest: honestius tamen fiet, si clericus sit, *dist. gloss. in d. verb. procuratorem, Panormitan. in cap. de criminibus, de iudic. Formam procuratoris ex Henrici secundi regis constitutione atulimus, dum ageremus de renuntiatione exprella.****

39 ¶ Obseruamus ¶ hic procuratorem eodem mandato seu procuracione constitui non posse ad permittendum, acceptandum, & renuntiandum, vel contra, simul, *Rota, de off. 29. tit. de procurator. incipit, utrum quis possit constituere. Rebuffus, tractat. nominat. quest. 14. num. 112.*

40 ¶ Dehinc ¶ placuit senatusconsultis ne procuratorum seu mandatum duret ultra annum, nec postea in vim eius fieri posse resignationes, vel prouisiones, ita iudicatum fuisse in *Rebuffus, de pacificis possessoribus, num. 145. & 3. parte Prax. benefic. simul, de procurator. ad resignan. numer. 18. Exstat constitut. Henric. 2. tit. de la reformation des prou. apost. notaires & banquiers art. 10. de l' an 1553. en Mars. Ante posse, si modo procurator reuocatus non fuerit re integra, & dum modo ante reuocationem cognita, resignauerit: nam cum reuocari possit procurator, reuocatus nihil agit, si cognouerit ante factam sui reuocationem, non aliter, *Clementin. vi. de renuntiat. cap. si duo, ubi Doct. de procurato. cap. fin. eod. tit. in 6. facit. l. si forte, de offic. praesid. in P. Eteum non eadem sunt resignare, & procuratorem ad resignandum facere: nam illa reuocari non potest, vt diximus, haec re integra potest, *Rebuffus, in §. 1. de subla. Clementin. l. iur. in verb. resignatione, in concordat. Imo si facta resignatione per procuratorem, antequam is consenserit, reuocetur, reuocatio valida est, *Rebuff. ubi §. vers. nono limitatur. & de finit esse procurator, cum consensus eius, procuracionis sit potior pars, & sine eo non expediatur bullae, vt statuit regula cancellariae 43. Boer. de off. 348. num. 1.****

41 ¶ Si tamen antequam notarius expedierit procuracionem, ei fuerit facta reuocatio manifestata, nihil operatur procuracio deinceps expedita, & notarius pro falsario habebitur, *de in 3. parte Prax. benefic. tit. de reuocat. procurato. num. 9. Sed & sine intimatione reuocatur procurator, si moriatur interim re integra qui constituit, *Felin. in cap. ex parte de cant. Fallen. 8. de rescrip. l. mandatum, & ibi Bald. capit. mand. Et si procuratio esset facta ad resignandum ex causa permutationis, sufficeret intimari reuocationem parti re integra: nam post eam monitionem si quid fiat, dolo fieri dicitur, *Dd. in c. fin. de procurat. in 6. vide de hoc Rebuff. & de aliis causis, in quibus non est opus, reuocationem notam fieri procurato in gl. fin. tit. de subla. Clem. l. iur. in concordat.***

De Modo renuntiationis. Cap. 18.

- 1 Renuntiantes quid iurant prius.
- 2 Renuntiatio beneficii sine vi & metu fieri debet, & quis metu rescindat eam.
- 3 Intrusus in causa beneficii qui dicitur.
- 4 Simonia ipso iure priuatur beneficio possessorem.

5 Renuntiatio dolo facta corrumpit.

6 Renuntiatio fieri debet secundum regulas cancellariae de infirmis resignantibus, & de duplicandis resignat.

7 Regula de 20 diebus renuntiationis, & in quibus locum habeat, vel non, & 10.

8 Officium regale in Gallia renuntians, debet superuivere per 40 dies.

9 Regula de 20 diebus non habet locum in renuntiatione facta coram ordinario.

¶ Qui ¶ renuntiant vel eorum procuratores, prius iurant eam sine dolo, vi, metu, aut simonia factam, *capit. super hoc, de renuntiat. regul. cancellar. 43. Renuntiatio itaque debet esse spontanea, & vi impulsua metue facta reuocatur, cap. nisi cum pridem, de renuntiat. c. 2. & 4. de his que vi met. caus. sunt. can. presbyteros, 50. dist. in c. sollicit. de restitu. spolia. c. scian, de elect. in 6. Sicut & alia iisdem modis extorta, tota l. i. & tot. tit. de his que vi metus. caus. sunt, in P. & C. c. requisitus, & c. gemma de spons. l. si. C. eo. & aut nulla est, secundum Rotam, de off. 374. fuit dubitatum, in nouis, de renunt. *Buriga. in c. ad aures, de his que vi met. caus. sunt, & de off. T. h. o. l. 285. renuntiatio, aut saltem annullanda, secundum Callicerum in consil. de renuntiat. per c. super illo, eod. Quod & in procuratoris ad renuntiandum constitutione intelligi debet, *Panormitan. in c. abbas, de his que vi metus. caus. sunt, facit c. ad audientiam, & ibi glo. & c. cum dilectus, eod. Metus hic iustus intelligi debet, qui habet re-stitutionis causam, & cadere potest in constantem virum, cap. ad audientiam, eo. l. metum, in prima, de eo quod metus cas. in P. in istis, id est, probabilis, & non leuis, cap. si de appella. qui & proximorum esse potest, c. scian, de elect. in 6. & ipsius collatoris, *Clemen. multorum, de poen. Atque ideo in Gallia vi & metu spoliatus, vi potest remedio possessorio reintegranda, cui si obiciatur renuntiatio, ea non obstante iudex possessionem restituet, vel vindicatione ad possidendum ita extortum, gloss. in §. ad tollendas, in verb. libere, de electio. in pragmatica sanction. tuebitur. Sed operae pretium est prius iniustam vim probare illatam: nam ea que iuste inferuntur, pro vino habentur, l. 3. §. 1. de eo quod met. cau. in P. l. nec magistratus, de iniur. in P. veluti si in controuersia beneficii, iudex delegat aliquem iniuste re ipsa illud possidere, potest eum cogere sententia excommunicationis, & aliis modis illud eurare vel renuntiare, scilicet dum dimittitur illi ipsum de facto, cap. quia diuer sitatem, de concess. prebendar. cap. ad aures, de excessibus prelator. capit. relatum est, de iure patronat. c. ex insinuatione, eod. cap. accepta, de restitutione in integr. Veluti qui restituere iustus est, si non obliquatur, manu militari cogendus est, l. qui restituere, de rei vindic. in P. cap. cum aliquibus, de re iudic. ¶ Neque ¶ qui improbam habent possessionem, titularii dicuntur, l. improba. C. de acquirend. possess. & beneficiarii, sed intrusi: quales sunt omnes, qui non intrant in beneficium, per ostium, aut sine canonica institutione, cap. relatum, de iure patronat. & qui interregati cur possident, nihil aliud quod respondeant habent, quam quod possideant, l. qui interrogatus, de petis. heredit. in P. *Bald. in cap. nobile est, de electio. Item illi qui sine titulo sunt, & causa possidendi, l. nulla, l. nec ulla, §. omnibus, de acquir. possess. si possessionem nanciscantur beneficii ante collationem, *Panormitan. in c. cum iam dudum, per illam text. de prebendis, c. ne sede vacante, c. pastoralis, de priuileg. vel post collationem, propria auctoritate alio possidete, possessionem capiant, c. ad aures, de excessibus prelator. c. cum qui, de preben. in 6. can. pla. vit. 16. quest. 6. l. si ex stipulatione, de acquirend. ver. domin. de Selua. tract. de benefic. per 39. 15. Mandatum enim collatoris est expectandum, cap. 2. ne sede vacante, cap. cum venissent, de restitu. spolia. & quidam auctoritatem & mandatum ipsam collationem & institutionem interpretantur, *Panormitan. & alii in cap. cum iam dudum, de prebendis. Felinus, in cap. in nostra, de rescrip. in c. venientes, de accusatio. Quibus addere possumus alias intrusionis species, quas tradit *Felinus, in d. c. in nostra, de Rebuff. in §. 1. de pacif. posse. in ver. violentos, in concord. in quibus si per iudicem ademptio vi fiat, non dicitur iniusta vis, nec metus ille resignationem rescinder. Similiter neque vis illegitima illata post renuntiationem rescindet actum priorem legitimum & liberum, *Lopus, allega. 23. vel si, post renuntiationem vi metue factam, purgata vis metus fuerint, vt potest si facto spoliationis, & restitutioni pacto renuntiauerit, vel iamento, gloss. in cap. super hoc, in verbo resignationis, de renuntiat. *Rota, decisio sexagesimo octavo, incipien nota quod post spoliationem, tit. de renuntiat. in antiquis, quamquam non valeat renuntiatio beneficii facta post spoliationem, c. sollicit. de restitu. spolia. & tamen**********

restitutioni spontanea renuntiare potest, *Rota, decis. 68. § 4. 2. incip. nota quod si spoliatu. sit. de renuntiat. in antiq. § decis. 326. incip. nota quod existenti in possessione, in antiq. & inuoluntate seruabitur iuramentum, aut sacramenta perberum, si aduers. vendit. § Debet etiam esse a simonia libera renuntiatio, c. super hoc, § ibi glos. in verb. pecunia, de renuntia. Nam semper probata simonia, priuat beneficio, siue publica, siue occulta sit, simoniacum possessorem ipso iure. Proinde beneficium poterit ita obtentum vel resignatum, impetrari vt vacans ipso iure: & postea poterit probari simonia, *Rebuff. 3. parte Prax. benef. de simo. in permutation. numer. 11.* Et quamuis collatio ex causa illa resignationis simoniaca non valeat: tamen qui resignauit, non potest illud beneficium repetere, nec ille qui simoniace adeptus est retinere, *idem vbi §. nume. 2. glos. § Doctor. in cap. constitutus, de transf. Gnd. Papa. consil. 172. frater Hugo § c. Dehinc et sine dolo debet esse renuntiatio, d. c. super hoc, de renuntiat. quia in omnibus, & in causis potissimum beneficiabilibus, bona fides interuenire debet, c. cum dilectus, de elect. & liber consensus in resignatione exigitur, d. c. super hoc. Cui obicitur vt vis & metus, ita & dolo. *l. mulier. §. si meum, quod met. cau. § Intu- per obferuare oportet in resignationibus, regulas cancellariae Romanae curiae duas. Altera est, de infirmis resignantibus, Reg. 18. Altera de publicandis resignationibus, Reg. cancellar. 34. de qua supra diximus, dum egimus de modis legitimis dandi beneficia, dumque palam dari debere probauimus. Igitur de priori nunc tantum. § Prior et statuit, vt collatio facta in vim resignationis, vel resignatio facta in fauorem non valeat, nisi resignans in infirmitate constitutus superuixerit per 20. dies, d. reg. cancel. 18. § ibi glos. facit cap. 2. de renuntiat. in 6. Guillel. Bened. in repet. c. Raynuntius, in verb. in extremis positus, num. 26. de testa. Explicat hanc regulam. *Rebuffus in 3. par. Prax. benef. tit. de regu. de infir. resign. § Gomef. explicat per 41. quaestiones.* Ne ecclesiasticis facultatibus quis abutatur, & ne cum instare vitae periculum arbitrat, audeat veluti testamentum aut iure testamenti, sanctuarium Dei transferre, ca. 1. de preb. can. perique, §. q. 1. Item ne per huiusmodi resignationes, ordinariorum ius, vel expectantium beneficia fraudentur. Cur autem in hac regula 20. dies potius, quam plures vel pauciores adiciuntur, disputat *Gomef. in regulam de infirmis resign. quest. 25.* Numerandusque dies 20. a die praestiti consensus per resignantem supplicatione signata, in §. 31. Et quomodo de momento in momentum dies computandi, §. 37. § glos. antiq. in illam reg. 18. cancell. Et *Rebuffus in eadem 10. in 3. par. Prax. benef.* Et hanc regulam fuisse probat *Gomef. in locum habere in renuntiatione facta papatus per summum pontificem, Gomef. §. 1. Item in cardinalibus, quest. 3. & eorum familiaribus, questio. 4. in exemptis ab ordinariis, quest. 5. in foeminis regularibus habentibus dignitates collatiuas, quest. 5. Item in commendis perpetuis, non autem in temporali- bus ciuratis, quest. 13. & in infirmo qui renuntiauit iuri suo quaesito in beneficio, vi aliquid gratia, quest. 18. & in renuntiatione ex causa permutationis, *idem §. 19.* Dubitat & de resignatione facta cum retentione fructuum, quest. 20. Afferit autem & in beneficiis patrimonialibus, quae perpetuo dantur in titulum, §. 21. & 23. At non habet locum in Imperatore, qui renuntiauit imperio ex consensu electorum, *Gomef. docet quest. 2. in hanc regulam de infirm. resign. nec in senibus renuntiantibus, idem §. 7. in intransibus mare, & renuntiantibus metu tempestatis, idem §. 8. nec in peste infectis, quest. 9. in infirmis vulnere non lethali, idem §. 11. glos. antiq. in regul. cancel. 18. & in eo qui sanus erat tempore renuntiationis & consensus summ. pontif. quamuis postea fuerit infirmus mortuus intra 20. dies, idem *Gomef. eod. §. 12.* Item nec in beneficiis consistorialibus, id est, quae conceduntur per resignationem in consistorio Papae, quest. 14. nec in beneficio vnico, quest. 15. nec in translationibus pensionum, §. 16. vel in eiuratione beneficii patronati cum licentia patroni, §. 17. Nec in officiis curiae Romanae, potissimum secularibus, quae teneri possunt ab uxorem habentibus, & in aliis quibuscumque mixtis cum spiritualibus, quest. 22. § In Gallia, in officiis profanis renuntiat inter manus regis, qui renuntiat debet superuivere per 40. dies: vnde quando officii regii admittitur renuntiatio, solet rex in literis excipere, dummodo resignans infirmus non sit, & vivat per quadraginta dies, in *decis. Frac. Mar. 284. in 1. parte. Rebuffus in reg. de infir. §. 5. in 3. par. Prax. benef. Receptum tamen est in Gallia eam regulam de vigin- tibus seu de infirmis: locum habere in beneficiis & officiis ecclesiasticis collatis a rege iure suo, *Papae Rbapto. lib. 3. arest. tit. 2. arest. §. 2. § At et inter omnes quoque conuenit tandem regulam illam non habere locum in resignatione facta coram ordinario:*******

quia coram eo non fit resignatio in fauorem, & ipse liber in conferendo est, vt ei cui conferre rogatus est, vel illi possit concedere: quod non habet locum in renuntiatione, quae coram summo pontifice fit in fauorem, & non alias. Et sic est necessaria & condicionalis, & ita iudicatum, *idem vbi §. arest. 1. tit. 2. lib. 1.* quamuis in contra- ria sit sententia *Gomef. in d. reg. de infir. §. 16. & alii. § Quando intra 20. dies resignans moritur ex eadem infirmitate, quamvis vere vacet beneficium per resignationem post impetrationem, alioquin collatio nulla de beneficio non vacante, c. 1. §. 2. c. cum no- stris, de concess. preb. ob eam mortem nullam: tamen censetur vacare per obitum, vt resignatio habeatur pro non facta, *glos. in Clem. 1. de immunita. eccles. Gomef. in d. regu. de infir. resign. §. 30.* Neque per clausulas generales, vt illa, vel alias quouis modo vacet positas in supplicatione resignationis mortui infra 20. dies, comprehenditur iste modus vacationis per obitum ficte inductus, per dictam regulam de infirmis, quia praedicta resignatio hic annullatur, vt late docet *Gomef. in eod. §. 34.* Receptum est tamen summ. pontif. posse huic regulae de infirmis derogare, & legatum cum potestate derogandi creatum, si modo expresse derogeret, *idem in d. regu. §. 59. § fin. Rebuff. in illam reg. glos. 2. num. 24. § 25. § in §. praefatig. ordinariis, in verb. vacare, de colla. in concord. Et ita placitis lupremarum curiarum ratum est, *Pap. lib. 3. arest. tit. 2. arest. 3.***

De Vacatione per mortem titularii. Cap. 19.

1 Vacat beneficium ipso iure per mortem.
RECTE etiam beneficium dicitur vacare iure & facto, per mortem vltimi possessoris veri titularii. Nam beneficia tantum conceduntur ad vitam vtenda, vel fruenda, & regenda, vt docuimus in fine tituli beneficii, nec de his disponi potest, vel iure hereditatis constitui, c. 1. de preb. Mors separatur corpus & animam, l. si mater, C. de instituti. Et subdit. & haec est mors naturalis, de qua hic intelligimus, quae non continet civilem, sicut nec in aliis beneficiorum quaestionibus, *glos. in c. susceptum, in verb. non morte, de rescrip. in 6. & in c. quamuis, in 1. de prebend. in 6.* Et cum mors omnia soluat, §. deinceps, in amb. de nup. colla. 10. soluet & ius, vltus, vel vltus fructus beneficii in beneficio, c. 2. §. c. fin. de loca. c. si ne prala. vic. suas, *Clem. 1. de reb. eccles. non alie. morte eius: vt in vltus fructu alterius generis receptum est, §. finitur, de vltus fructu. 1. §. si quib. mod. vltus fr. amit.*

De Beneficio litigioso. Cap. 20.

- 1 Beneficium litigiosum quod dicatur.
- 2 Beneficiorum ius de possessore aut petitorio.
- 3 Beneficiorum possessio & titulus coram iudicibus secularibus in Gallia tractatur: contra iure canonico.
- 4 Vnionis beneficii controuersia agitur coram iudice regio in Gallia.
- 5 Possessoris iudicii pro beneficiorum litibus methodus.
- 6 Dilaciones quor danda in iudicio possessionis beneficiorum.
- 7 Possessoris aua promissiones, vindicta seu recreantia, & sequestratio.

Superiora et pertinent ad beneficia, quae cuiusque dici possunt, vel nullius sunt: nempe ad beneficia iuste possessa, vel vacantia. Postrema nunc his adicienda est consideratio, personarum possidentium beneficia, de quibus incertum aliquandiu est, num vere possideantur, an vero iniuste, an num vacent. Ea erunt litigiosa, controuersia coram iudice mota, postquam a iudice competentis citatio emanauit, & ad aduerfarij citatij peruenit, vel per eum factum est quo minus ad notitiam perueniret: dum in citatione talia sunt expressa, per quae plene possit instrui, de quibus in iudicio conuenitur, *Clem. 2. ut lit. penden. c. non potest, de procur. ut circa, de electio. in 6. c. procurator, eod. Clem. causam, de electio. cum similib. § Porro et iudicium omne & controuersia beneficiorum vel possessorum respicit, vel petitorium, c. fin. de indic. tit. de caus. possess. § propriet. Iudices vtriusque idonei iure canonico pontifices sunt, seu episcopi ordinarii, c. 3. Et tot. tit. de for. com. et. de iudi. § In Gallia tamen magistratus regii de his litibus, vbi de possessore seu interdicta retinenda, seu maintainue ou complain- te, & recuperanda cognoscunt, *Guid. Pap. decis. 1. disputant inter. in c. fin. de iudic. Cardinal. Zabarel. in Clem. dispensiosam, de iudic. §. 1. de caus. in pragm. sanct. quamuis Fernandus hoc durum satis & usurpatum existit, et, multis rationibus, *Bereng. Fernan. in repet. §. nihil commune, l. naturaliter, de acquir. possess. in 5. praefat. nu. 3. Quas tamen***

tamen vna mea fententia temperare poterit ratio ita expedire fieri, & dum de possessiōe tutanda, vel defendenda quaeritur, potius ad seculares potestates recurrendum, ad quas gladii temporalis executio pertinet contra huiusmodi praedones & spoliandas, quos ecclesiastica celsura vix a temeritate possit compellere. Sed & lites beneficiorum, quae ad res regaliorum pertinent, & ea ratione collationis, siue peritorio siue possessorio agatur iudicio, senatus Parisiensis cognoscit & sopit, *Carol. Molm. in regul. cancell. 4 de instr. resig. num. 189.* ¶ Cognoscunt & regii iudices in Gallia de possessorio vniōis controerse. *Rebuff. in §. 1. de causis, in concor. Sed & in concilio Basiliensi, tit. de causis, approbatur iurisdictiones in libitibus beneficiorum.* Et placuit senatui Parisiensi interdicta retinenda possessio, de omni re spirituali coram iudice laico proponi, & pro decimis, notat *Rebuffus in comment. ad constit. reg. Tomo 2. Rubr. des matieres possessores, art. 2.* Prius de possessiōe, quam de proprietate in omnibus fere iudiciis agendum est, *l. si de vi, de iudic. in P. §. retinenda de interd. quoniam utriusque quaestio simul proponi possit, cum dilectus, de cau. poss. Praeuenta tamen possessiō in curia regia quaestio, in Gallia impedit, ne agi possit alibi de peritorio, Constit. Francisc. publicata an. 1539. art. 48.* ¶ Illius porro possessiōis iudicii methodus haec est. Primum necesse est obtinere ab officina equitatis siue cancellaria regia diploma retinenda, seu *Complaine en cas de sijn sine & nouvelle*, seu intra annum, ead. *constit. art. 51.* a die turbari possessiōis, in *constit. Caroli 7. in primis art. 70. & constit. Franc. 1. art. 61. in publica an. 1539.* Tradit & *Rebuffus* annum computandum in beneficiis post adeptam possessiōem titularii, & non a die mortis prioris titularii, vel vacationis, & ita iudicatum, *Rebuff. in conciliatis ad consti. reg. tomo 2. constit. iii. des matieres possessores art. 2.* Interdum a senescharchiis, querunt iure seu retinenda solent impetrari, quando illi iudicij solent iure suo, sine commissione negotii hac de re cognoscere, cuius generis est senescharchus Cadurcensis, *Aufreui in styl. parlam. ad tit. de cau. nouit. ad §. illum, item in casu nouitatis.* Horum deinceps diplomatum executio per apparitores fit, & dies nomine impetrantis dicitur aduersario, vt sistat iudicio coram iudice legitimo, vel eo cui delegitur scriptum, in *pri. constitutio. Carol. 7. art. 71.* instructus & paratus ad litem agendam, nulla alia postulanda dilacione, in *constit. Carol. 7. primis art. 63. & Carol. 8. art. 32.*

¶ Nisi pro copia facienda, vocat *communicacionem titularum*, quae necessaria est, vna legitima concedatur, *constit. Francisc. 1. an. 1539. art. 46. & 47.* Interim autem, si de vi timeatur, sequestratur beneficium, ne ad arma pro filiant litigantes, arg. *l. aequissimum, de usufruct. P. clemen. vni. de sequestrat. poss. & si uel.* Postea lis contestatur, qua audita, index aliam eamque vancam dilacionem constituit, in *constit. Franc. 1. an. 1539. art. 47.* ad edendos seu producendos titulos, quibus vti decreuerint possessores & litigantes, quorum quilibet se dicitur possidere, quae dilatio nisi a senatu prorogari nequit. Hic nullorum testium allegatio vel editio admittitur. Et tunc partes iudicis sunt, habita titularum ratione, secundum eam vindicias vel recedentiam ferre, qui ius apparentius in beneficio videbitur habere, *eo. artic. 46. an. 1549. & Caroli 7. in primis. art. 58. l. fi. C. de edit. D. Adria. toll. vel si non liqueat, sequestrare.* ¶ Sunt tamen duae prouisiones interdicto possessiōis, & sequestrari, *Rebuffus in conciliatis in constit. reg. tomo 2. tit. des matieres possessores art. 1. nu. 2.* In beneficiis quippe causis oportet possessiōem colore aliquo tituli fulciri, *cap. ad decimas, de restit. spoliat. in 6. Prepositus, in sum. 3. q. 1. 1. e. vitiolus ad eam datur ingressus, c. 1. de eo qui mis. in possess. in 6. Specul. in tit. de testa. §. nunc videndum, vers. sed pone ago. glo. in Clemen. vni. de cau. poss. potissimum cum in beneficiis quaeratur de iure, & licet causam, de probatio. gl. vi. in Clemen. vni. de cau. poss. Nisi forsitan agatur interdicto recuperanda, seu vt dicunt re integranda vel restituenda possessiōis: quia tunc sufficit sine exhibitioe tituli, probare se fuisse in possessiōe tempore motae litis, & spoliatum fuisse, *Aufreui. decisio. questio. Tholo. 15. l. si quis ad se feudum, C. ad legem Julia. de vi publ. Atque ante omnia reitatio fit, can. remigranda, 3. q. 1. tot. tit. de restit. spolia. Interdicto retinenda non item, quia habet causam proprietatis annexam, l. 2. §. quaedam. de interd. in P. In iudiciis non desideramus exactam iuris probationem, *cap. in literis, de restit. spol. interpr. in Clemen. vni. de cau. poss.* Veruntamen hic pro quo sententia de momentanea possessiōe fertur, satisfare debet de fructibus restituendis, *l. fin. C. vti possidet. si opus fuerit restitu. postea.* Subinde in pleno possessiōis lis est persequenda, testes si quos litigantes allegent recipiendi audendive sunt, & tandem summarie & de plano finis negotio imponendus, *Clem. dispendiosam, de iudic. Clem. sape. de verb. signific.***

DE PVBLCIS ET ALIIS

SECVLARIBVS PERSONIS.

LIBER XVIII.

De Principibus generaliter, & de illegitimis.

Cap. 1.

- 1 Principatum, & principum discussio.
- 2 Principum illegitimorum species.
- 3 Othonis imperium.
- 4 Didis Juliani nundinale imperium.
- 5 Iulianus Imperator magnus, capite damnatus.
- 6 Gyges Imperator Lydorum ex nece domini.
- 7 Darius imperium, eod.
- 8 Regna occupata, sunt magna latrocinia.
- 9 Regnum vi occupatum, vt tantum retinetur, & infelicem habet exitum.
- 10 Reges in tyrannos quare degenerent.
- 11 Tyberii Caesaris vitium, eod.
- 12 Caii Caligulae vitium, eod.
- 13 Claudii Caesaris vitium, eod.
- 14 Galbae Caesaris vitium, & mors, eod.
- 15 Domitiani Caesaris vitia, & mors, eod.
- 16 Commodi Caesaris vitia, & mors, eod.
- 17 Antonini Caracallae vitia & mors.
- 18 Auri Caesaris vitia, & mors, eod.
- 19 Gallus Caesar vnde is, & mors eius.
- 20 Adorari voluit Constantinus 2. Caesar, eod.
- 21 Darius superbia.
- 22 Rex regum dicitur voluit Darius, & consanguineus Deorum, eod.
- 23 Regnam reginarum se vocari voluit Cleopatra.
- 24 Connum orum inuentores Pissistratida.
- 25 Regnum fatum, & morbi.

- 15 Principatum usurpantes illegitimi.
- 16 Reges & principes temporales, & annui.
- 17 Dicitur chia quid, eod.
- 18 Reges bini annui Caribagine, eod.

ACTENVS dictum est de principibus, & personis publicis ecclesiasticis, deque eorum cura, & sollicitudine, ministerio & sacerdotiis eorum. Agendum nunc est, de publicis aliis personis secularibus, principibus, magistratibus, & aliis. Principatum publicorum alii spirituales, alii seculares, *can. imperium, & c. quoniam, 10. distinet. can. cum ad verum, 96. dist. vt diximus: & horum alii illegitimi, alii legitimi dicuntur.*

¶ Illegitimi sunt, qui vel malis artibus ad legitimum imperium conscendunt, vel ille legitime consecuti male exercent, & tyrannice imperant: vel qui illegitimum, & praeter morem sibi inuicem statuunt imperium. ¶ Priorum tamen suppetunt exempla eorum, qui regno aliquo, quale Othonis Imperatoris, qui necato Galba, seculi imperium, & pecunia consecutus est, *Xiphil. ex Dione, in Othone. vt & Didius Iulianus.* ¶ Nam tamen inter Didium Iulianum, & Sulpitanum clausis portis vrbis Romae, occiso Pertinace, auctori expetium est imperium & licitationi a militibus: additione autem vicit Iulianus, & ita Imperator nominatus. Quem tamen populus respuit, indignus alioquin imperio, qui & magiae causa multos necauit pueros, necatus ipse, & capite a senatu damnatus, & Seuerus Imperator nominatus, *idem ex Dio. in Didio Iuliano. Herodi. in 2. hist. Cas.* ¶ Sic tamen impie ex rege domini Candaulis, Gyges imperio Lydorum potitus est, cuius & vltio in abnepote Gygis venit, *Herod. in 1. Darius et Histaspis filius, dolo imperium Perfarum*